

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ 2022-2023

Επικαιροποίηση έως και 31/01/2023.

(με αλφαβητική σειρά)

Ο Αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου

ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΖΗΣΗΣ

Αιγιαλός. Παραλία. Για τη στοιχειοθέτηση της αξιόποινης πράξης της αυθαίρετης μεταβολής αιγιαλού και παραλίας (άρθρο 29 Ν 2971/2001) **δεν απαιτείται ως αναγκαία προϋπόθεση ο προηγούμενος καθορισμός του αιγιαλού** από την αρμόδια επιτροπή, διότι η ιδιότητα του αιγιαλού δεν δημιουργείται με την έκθεση της επιτροπής αυτής, αλλά **υπάρχει με βάση τα φυσικά δεδομένα, ήτοι από τις μέγιστες, πλην συνήθεις, αναβάσεις των κυμάτων.** Έτσι το δικαστήριο, όταν δεν υπάρχει τέτοιος καθορισμός της οριογραμμής του αιγιαλού, **μπορεί να καθορίζει παρεπιπόντως τα όρια του αιγιαλού σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση σύμφωνα με τα στοιχεία που συγκροτούν την έννοια του αιγιαλού (ΑΠ 1085/2017, 757/2016, 307/2011).** Προκειμένου όμως περί **παραλίας**, για τη δημιουργία αυτής απαιτείται να τηρηθεί η προβλεπόμενη από το άρθρο 7 Ν 2971/2001 διαδικασία (έκθεση της επιτροπής, που επικυρώνεται από το ΓΓ της Αποκεντρωμένης Διοίκησης και δημοσιεύεται στο ΦΕΚ) **(ΑΠ 1006/2022).**

Αίτημα αναβολής για κρείσσονες αποδείξεις: η απόρριψη χωρίς ειδική και εμπειριστατωμένη αιτιολογία παραδεκτού αιτήματος αναβολής της δίκης, επιφέρει απόλυτη ακυρότητα της διαδικασίας στο ακροατήριο, στοιχειοθετεί δε τον ερευνώμενο

και αυτεπαγγέλτως λόγο αναίρεσης από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Α' του ίδιου κώδικα, καθώς και της αρνητικής υπέρβασης εξουσίας, από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Θ' του ίδιου κώδικα (άρθρο 511 του Κ.Ποιν.Δ.), σε περίπτωση καταδίκης του κατηγορουμένου, εφόσον το δικαστήριο, απορρίπτοντας το παραδεκτώως υποβληθέν αίτημα για αναβολή της δίκης αναιτιολόγητα ή χωρίς απάντησή του, προχωρεί στην εκδίκαση της υπόθεσης και τον καταδικάζει (ΑΠ 1336/2022, 225/2021).

Αιτιολογία δικαστικής απόφασης. Ειδική και εμπειριστατωμένη αιτιολογία. Πρέπει να προκύπτει ότι ελήφθησαν υπόψη όλα τα αποδεικτικά μέσα (ΑΠ 757/2022). **Αρκεί και ο κατ' είδος προσδιορισμός** (ΑΠ 1311/2022, 1302/2022, 1221/2022, 1219/2022, 1218/2022, 1168/2022, 1157/2022, 1150/2022, 1149/2022, 1141/2022, 1097/2022, 1089/2022, 1085/2022, 1067/2022, 1053/2022, 1100/2022,, 959/2022, 953/2022, 935/2022, 912/2022, 909/2022, 908/2022, 791/2022, 780/2022, 767/2022, 726/2022,733/2022, 694/2022, 688/2022, 687/2022, 636/2022, 633/2022, 631/2022, 621/2022, 616/2022, 614/2022, 333/2022).

Παραδεκτή η συμπλήρωση του αιτιολογικού με το διατακτικό (ΑΠ 1218/2022, 1168/2022, 1067/2022, 967/2022, 949/2022, 817/2022, 694/2022, 688/2022, 636/2022, 590/2022, 616/2022, 481/2022, 132/2022) , δεν υπάρχει δε έλλειψη αιτιολογίας και όταν αυτή εξαντλείται σε επανάληψη του διατακτικού της απόφασης, το οποίο, όμως, **εκτός από τα τυπικά στοιχεία του κατηγορητηρίου**, περιέχει και πραγματικά περιστατικά, τόσο αναλυτικά και με τόση πληρότητα, ώστε να καθίσταται περιττή η διαφοροποίηση της διατύπωσης του σκεπτικού της (ΑΠ 1176/2022, 1146/2022, 1130/2022, 967/2022, 821/2022, 817/2022, 767/2022, 733/2022, 687/2022, 633/2022, 621/2022, 614/2022, 413/2022, 333/2022).

Αιτιολογία δικαστικής απόφασης. Η απαιτούμενη ειδική και εμπειριστατωμένη αιτιολογία πρέπει να εκτείνεται, εκτός από την κύρια επί της ενοχής απόφαση, τις οριστικές ή παρεμπόπτουσες ή αυτές που η έκδοσή τους έχει αφεθεί στη διακριτική, ελεύθερη ή ανέλεγκτη κρίση του δικαστηρίου, και στους αυτοτελείς ισχυρισμούς, δηλαδή αυτούς που προβάλλονται από τον κατηγορούμενο ή το συνήγορό του, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 170 παρ. 2 και 333 παρ. 2 ΚΠΔ, και κατατείνουν στην άρση του άδικου χαρακτήρα της πράξης ή στον αποκλεισμό ή στη μείωση της ικανότητας προς καταλογισμό ή στην εξάλειψη του αξιόποινου ή στη μείωση της ποινής. Δεν είναι αυτοτελείς όσοι ισχυρισμοί απλώς αρνούνται (γενικά ή ειδικά) ή αποκρούουν στοιχεία της κατηγορίας, οι οποίοι, λόγω της φύσης τους, αντιμετωπίζονται με την κύρια αιτιολογία της απόφασης για την ενοχή. Η μη απάντηση του δικαστηρίου σε αυτοτελή ισχυρισμό συνιστά έλλειψη ακρόασης κατά το άρθρο 170 παρ. 2 ΚΠΔ, που επιφέρει σχετική ακυρότητα της διαδικασίας στο ακροατήριο και στοιχειοθετεί το λόγο αναίρεσης από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Β` ΚΠΔ, ενώ, όταν δεν αιτιολογείται ειδικά η απόρριψη αυτοτελούς ισχυρισμού, στοιχειοθετείται ο λόγος αναίρεσης από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Δ` ΚΠΔ. (ΑΠ 1219/2022, 957/2019, 323/2017).

Στην περίπτωση ύπαρξης κύριας **και επικουρικής αιτιολογίας ή δύο ίσης βαρύτητας επαλλήλων αιτιολογιών**, αν η μία από αυτές είναι ορθή και η άλλη εσφαλμένη ή ελλιπής, η πληρότητα της μιας διασώζει την απόφαση, εφόσον στηρίζει αυτοτελώς το διατακτικό της προσβαλλόμενης απόφασης, ανεξαρτήτως της ελαττωματικότητας της άλλης, υπό την προϋπόθεση ότι δεν αντιφάσκουν μεταξύ τους (ΑΠ 1318/2022, 1178/2021, 615/2013).

Αιτιολογία αθωωτικής απόφασης. Στην αθωωτική απόφαση, για να είναι αιτιολογημένη, πρέπει να αναφέρεται ή να συνάγεται από ολόκληρο το περιεχόμενο του σκεπτικού της, κατά τρόπο αναμφισβήτητο, ότι το δικαστήριο έλαβε υπόψη και συνεκτίμησε για τη διαμόρφωση της αθωωτικής κρίσης του το περιεχόμενο όλων ανεξαιρέτως των αποδεικτικών μέσων που μνημονεύονται στα πρακτικά, και όχι μόνο το περιεχόμενο μερικών από αυτά. Έτσι, υπάρχει έλλειψη αιτιολογίας, όταν δεν είναι βέβαιο ότι το δικαστήριο έλαβε υπόψη στο σύνολο τους όλα τα έγγραφα ή το περιεχόμενο όλων των μαρτυρικών καταθέσεων. Ούτε αρκεί για την πληρότητα της αιτιολογίας της αθωωτικής απόφασης μόνη η σκέψη, ότι προέκυψαν αμφιβολίες για την ενοχή του κατηγορουμένου ή ότι δεν πείσθηκε το δικαστήριο, εκτός αν δεν προσκομίσθηκε κανένα αποδεικτικό στοιχείο, ούτε εξετάσθηκε μάρτυρας (*Ολ.ΑΠ 1/2020, ΑΠ 1318/2022, 1221/2022*).

Αιτιολογία απόφασης. Παγίως, άλλωστε, η νομολογία και η επιστήμη δέχονται ότι η αιτιολογία δεν δύναται να είναι «**επιλεκτική**», να στηρίζεται δηλαδή σε ορισμένα πραγματικά δεδομένα της προδικασίας ή της ακροαματικής διαδικασίας, χωρίς να συνεκτιμώνται άλλα που εισφέρθηκαν σ' αυτή, γιατί τότε δημιουργούνται λογικά κενά και δεν μπορεί να κρίνεται μια τέτοια αιτιολογία, ως εμπειριστατωμένη. Έτσι, για να είναι **ειδική και εμπειριστατωμένη η αιτιολογία** της αποφάσεως, πρέπει να συνάγεται, κατά τρόπο αναμφισβήτητο, ότι το δικαστήριο έλαβε υπόψη του και συνεκτίμησε για το σχηματισμό της δικανικής του πεποίθησης, όλα τα αποδεικτικά μέσα και **όχι μερικά απ' αυτά κατ' επιλογή**, υπάρχει δε έλλειψη αιτιολογίας, όταν το δικαστήριο δεν αιτιολογεί με σαφήνεια και πληρότητα γιατί δεν πείσθηκε για την ενοχή του κατηγορουμένου από τα αποδεικτικά μέσα, που αναφέρονται στα πρακτικά ή όταν δεν είναι βέβαιο ότι έλαβε υπόψη στο σύνολό τους όλα τα έγγραφα ή το περιεχόμενο όλων των μαρτυρικών καταθέσεων (*Ολ.ΑΠ 1/2020, 2/2017, ΑΠ 1206/2022*).

Αιτιολογία του δόλου. Η ύπαρξη του δόλου, δεν είναι κατ' αρχήν, αναγκαίο να αιτιολογείται ιδιαιτέρως, διότι αυτός ενυπάρχει στη θέληση παραγωγής των πραγματικών περιστατικών, που συγκροτούν την αντικειμενική υπόσταση του εγκλήματος και εξυπακούεται ότι υπάρχει σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση, από την πραγμάτωση των περιστατικών αυτών, εκτός αν ο νόμος αξιώνει πρόσθετα στοιχεία για το αξιόποινο, όπως η γνώση ορισμένου περιστατικού (άμεσος δόλος) ή σκοπός επέλευσης ορισμένου πρόσθετου αποτελέσματος (στα εγκλήματα με υπερχειλή υποκειμενική υπόσταση) – (ΑΠ 1311/2022, 1302/2022,, 1150/2022, 1146/2022, 1085/2022, 953/2022, 767/2022, Α.Π. 1123/2020, Α.Π. 778/2020, Α.Π. 360/2020, Α.Π. 760/2020, Α.Π. 586/2020, Α.Π. 1634/2019).

Αιτιολογία του δόλου. Ειδικά στη βαρεία σωματική βλάβη, όπου προβλέπονται τρεις παραλλαγές αυτής ανάλογα με τον βαθμό υπαιτιότητας (i. δόλος οποιουδήποτε βαθμού για το βασικό έγκλημα και αμέλεια για το βαρύτερο αποτέλεσμα, ii. ενδεχόμενος ή άμεσος δόλος β' βαθμού για το βαρύτερο αποτέλεσμα και iii. άμεσος δόλος α' βαθμού – σκοπός για το βαρύτερο αποτέλεσμα) και, κατά συνέπεια, η εκάστοτε επιβλητέα ποινή διαβαθμίζεται ανάλογα με το είδος της υπαιτιότητας, κατά τα προεκτεθέντα, πρέπει να διευκρινίζεται **το είδος του δόλου** και να εκτίθενται με σαφήνεια, πληρότητα και χωρίς αντιφάσεις τα περιστατικά του άμεσου ή ενδεχόμενου δόλου, που κατευθύνεται στην παραγωγή της σωματικής κάκωσης ή βλάβης της υγείας άλλου (Α.Π. 1155/2005, Α.Π. 1395/2004), καθώς, επίσης, να αναφέρεται ότι το βαρύτερο αποτέλεσμα οφείλεται **σε αμέλεια** του υπαιτίου και να καθορίζεται με αναφορά συγκεκριμένων πραγματικών περιστατικών το είδος της αμέλειας που συνέτρεξε (ενσυνείδητη ή χωρίς συνείδηση) – (Α.Π. 674/2019, Α.Π. 718/2017, Α.Π. 1259/2015, Α.Π. 640/2013, Α.Π. 1220/2011, Α.Π. 989/2009). Γενικότερα, πρέπει να

αιτιολογείται το είδος του δόλου και το είδος της αμέλειας για το βαρύτερο αποτέλεσμα, αφού είναι κρίσιμα για την επιμέτρηση της ποινής. *(ΑΠ 1168/2022)* .

Αιτιώδης σύνδεσμος .Η πράξη ή η παράλειψη του δράστη τελεί σε αιτιώδη σύνδεσμο με το επελθόν αποτέλεσμα, όταν αυτή, κατά την κοινή αντίληψη, είναι εκείνη που, από μόνη της ή μαζί με τη συμπεριφορά άλλου προσώπου, βρίσκεται σε άμεση αιτιότητα προς το αποτέλεσμα. *(ΑΠ 624/2022, 1483/2019)*. **Στα δια παραλείψεως τελούμενα εγκλήματα**, θεωρείται ότι υπάρχει αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της παράλειψης και του επελθόντος εγκληματικού αποτελέσματος στην περίπτωση, κατά την οποία, αν δεν είχε συντρέξει η αμελής συμπεριφορά (παράλειψη) του υπαιτίου, αν γινόταν δηλαδή η επιβεβλημένη ενέργεια, η οποία τελικά δεν έγινε, τότε με μεγάλη πιθανότητα, η οποία εγγίζει τα όρια της βεβαιότητας, θα αποτρεπόταν το συγκεκριμένο εγκληματικό αποτέλεσμα *(ΑΠ 624/2022, 1483/2019, ΑΠ 521/2017)*. Η κρατούσα στο ποινικό δίκαιο άποψη ακολουθεί τα πορίσματα **της θεωρίας του ισοδυνάμου των όρων**, υπό την παραλλαγή της ενεργού αιτίας, εν αντιθέσει προς τη θεωρία της πρόσφορης αιτιότητας, η οποία επικρατεί όσον αφορά την αστική ευθύνη *(ΑΠ 632/2022, 939/2020, ΑΠ 35/2016)*.

Αιτιώδης σύνδεσμος. Η πράξη ή η παράλειψη του δράστη τελεί σε αιτιώδη σύνδεσμο με το επελθόν αποτέλεσμα, όταν αυτή, κατά την κοινή αντίληψη, είναι εκείνη που βρίσκεται **σε άμεση αιτιότητα** προς το αποτέλεσμα. Αρκεί δηλαδή, προς θεμελίωση της ευθύνης, η πράξη ή η παράλειψη να ήταν **ένας από τους παραγωγικούς όρους** του αποτελέσματος, χωρίς τον οποίο δεν θα επερχόταν αυτό, αδιαφόρως αν για την πρόκληση του συνέβαλαν και άλλοι όροι, αμέσως ή εμμέσως (λ.χ. αμέλεια του παθόντος ή τρίτου). Αυτό δε, διότι η κρατούσα στο ποινικό δίκαιο άποψη ακολουθεί τα πορίσματα της θεωρίας του ισοδυνάμου των όρων, υπό την παραλλαγή της

ενεργού αιτίας, εν αντιθέσει προς τη θεωρία **της πρόσφορης αιτιότητας**, η οποία επικρατεί όσον αφορά την αστική ευθύνη (ΑΠ 1147/2022) .

Αναδρομικότητα ευμενέστερης διάταξης. Η επιλογή του νομοθέτη να θεσπίζει με ειδική μεταβατική διάταξη τη μη αναδρομικότητα του επιεικέστερου νόμου είναι επιτρεπτή, χωρίς μάλιστα να τίθεται **θέμα αντισυνταγματικότητας** ή παραβίασης του άρθρου 15 παρ.1 του Διεθνούς Συμφώνου για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα ή του άρθρου 49 παρ.1 περ.γ' του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ε.Ε. Επ'αυτού χαρακτηριστική είναι η απόφαση του ΕΔΔΑ Vegotex International S.A. κατά Βελγίου της 10-11-2020, που αφορούσε προσφυγή της βελγικής εταιρείας, η οποία κλήθηκε να καταβάλει στο Βελγικό Δημόσιο χρηματικό πρόστιμο μετά από φορολογικό έλεγχο, εκκρεμούσης δε της δίκης ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων και ενώ εύλογα η εταιρεία ανέμενε ότι η φορολογική της οφειλή θα παραγραφόταν, ο νομοθέτης έθεσε σε ισχύ νόμο και καθόρισε οριστικά και με αναδρομική ισχύ το ζήτημα της διακοπής της παραγραφής στις τρέχουσες φορολογικές οφειλές (όπως και της προσφεύγουσας) με αποτέλεσμα η φορολογική της οφειλή να μην παραγράφεται (ΑΠ 971/2022).

Απόλυτη ακυρότητα από την παράσταση πολιτικής αγωγής το πρώτον στο εφετείο (ΑΠ 865/2022).

Αλλοδαποί. Μεταφορά παρανόμως εισελθόντων αλλοδαπών στη χώρα. Ορθή και αιτιολογημένη καταδίκη για **εκ κερδοσκοπίας** τέλεση του αδικήματος της μεταφοράς, χωρίς να είναι απαραίτητο να προσδιορίζεται το ύψος της αμοιβής, η οποία πάντως προκύπτει από την απολογία του κατηγορουμένου και συνίσταται στην εξασφάλιση έκπτωσης κατά την αγορά αυτοκινήτου (ΑΠ 726/2022).

Ορθή και αιτιολογημένη καταδίκη για **κατά συναυτουργία** και όχι απλή **συνέργεια** στην τέλεση του εγκλήματος από τον αναιρεσείοντα, ως συνοδηγό του προπορευόμενου αυτοκινήτου που διευκόλυνε τον οδηγό του αυτοκινήτου που μετέφερε τους αλλοδαπούς (ΑΠ 780/2022).

Αναίρεση κατά βουλεύματος. Αναίρεση επιτρέπεται **μόνο κατά αποφάσεως, που απορρίπτει το ένδικο μέσο ως απαράδεκτο και όχι και κατά βουλεύματος,** που επίσης απορρίπτει αυτό ως απαράδεκτο (ΑΠ 1088/2022)..

Αναίρεση. Ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου δικαιούται να ασκήσει αναίρεση κατά οποιασδήποτε απόφασης, αθωωτικής ή καταδικαστικής, ή εκείνης που παύει οριστικά την ποινική δίωξη ή την κηρύσσει απαράδεκτη, οποιουδήποτε ποινικού δικαστηρίου (ΑΠ 1035/2022).

Η προθεσμία της αναίρεσης για **τον απόντα** κατηγορούμενο αρχίζει από τη νόμιμη επίδοση της απόφασης, αν αυτή είναι μεταγενέστερη της καταχώρισης της καθαρογραμμένης απόφασης στο ειδικό βιβλίο, χωρίς όμως να αρχίζει η προθεσμία αυτή, σε κάθε περίπτωση, πριν από την καταχώριση της απόφασης, όταν η καταχώριση αυτή ακολουθεί την επίδοση. Εξάλλου, στην περίπτωση που ο κατηγορούμενος δικάσθηκε «ωσεί παρών» κατά τη διάταξη του άρθρου 501 παρ. 4 του προϊσχύσαντος ΚΠοινΔ, δεν θεωρείται ότι η απόφαση που εκδόθηκε απαγγέλθηκε με παρόντα τον κατηγορούμενο, με αποτέλεσμα η προθεσμία της αναίρεσης να αρχίζει όπως και για τον απόντα διάδικο (ΑΠ 1167/2022, 1137/2021, ΑΠ 1872/2018, 219/2018).

Αναίρεση. Η προθεσμία για την άσκηση αιτήσεως αναιρέσεως αρχίζει από την **καταχώριση** της αποφάσεως στο ειδικό βιβλίο που τηρείται από τη γραμματεία του

ποινικού δικαστηρίου, ενώ τυχόν εκπρόθεσμη άσκησή του συγχωρείται μόνο, όταν στην έκθεση ασκήσεως του ενδίκου μέσου γίνεται επίκληση κατά τρόπο ορισμένο των περιστατικών, τα οποία συνιστούν την ανωτέρω βία ή το ανυπέρβλητο κώλυμα που κατέστησε αδύνατη την εμπρόθεσμη άσκηση, καθώς και των αποδεικνυόντων τα περιστατικά αυτά αποδεικτικών μέσων, άλλως η αναίρεση απορρίπτεται ως απαράδεκτη. **Ως ανωτέρα βία** θεωρείται κάθε απρόβλεπτο και εξαιρετικό γεγονός, είτε αντικειμενικό είτε σχετικό με το πρόσωπο του δικαιούχου, το οποίο, στη συγκεκριμένη περίπτωση, δεν μπορούσε να αποτραπεί και με μέτρα άκρας επιμέλειας και συνέσεως, ανυπέρβλητο δε κώλυμα θεωρείται εκείνο, το οποίο δεν οφείλεται οπωσδήποτε σε υπαιτιότητα του ασκούντος το ένδικο μέσο και δεν μπορούσε να υπερνικηθεί απ' αυτόν με κανένα τρόπο.

Η υποχρέωση του αρμοδίου υπαλλήλου γνωστοποίησης του χρόνου καταχώρισης της απόφασης στο ως άνω βιβλίο δεν υφίσταται, εφόσον δεν είχε γνωστοποιήσει αμέσως μετά την έκδοση της απόφασης, ο συνήγορος που εκπροσώπησε τον κατηγορούμενο στο δικαστήριο, τη διεύθυνση του ηλεκτρονικού του ταχυδρομείου (ΑΠ 816/2022, ΑΠ 526/2013, ΑΠ 1004/1998) .

Αναίρεση. Η εσφαλμένη εκτίμηση των αποδείξεων από το δικαστήριο της ουσίας δεν αποτελούν λόγο αναίρεσης, καθόσον, στην περίπτωση αυτή, υπό την επίφαση της έλλειψης αιτιολογίας, πλήττεται η περί τα πράγματα κρίση του δικαστηρίου, η οποία είναι αναίρετικώς ανέλεγκτη (Ολ.ΑΠ 1/2005, ΑΠ 631/2022, 332/2020, 301/2020, 1176/2017, 1315/2016, 972/2014, 787/2014, 389/2014).

Αναίρεση. Ο λόγος αναίρεσης που αναφέρεται, όχι στην προσβαλλομένη απόφαση, αλλά σε άλλη, με την οποία είχε σε προηγούμενο χρόνο αναβληθεί η εκδίκαση της

υπόθεσης για τη δικάσιμο, κατά την οποία εκδόθηκε η προσβαλλόμενη, είναι απαράδεκτος (ΑΠ 675/2022).

Αναίρεση. – Άρθρο 64 Ν 4689/2020 .Παρανόμως απορρίπτεται η έφεση ως ανυποστήρικτη και συντρέχει αρνητική υπέρβαση εξουσίας όταν το δικαστήριο απορρίψει την έφεση ως ανυποστήρικτη, ενώ έπρεπε να είχε τεθεί στο αρχείο η ποινή από τον εισαγγελέα, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 64 Ν 4689/2020 (ΑΠ 1131/2022).

Αίτηση αναίρεσης. Αν στην αίτηση αναίρεσης δεν περιέχεται **ένας τουλάχιστον ορισμένος λόγος** από τους αναφερόμενους περιοριστικά στο άρθρο 510 παρ. 1 του ΚΠΔ λόγους αναίρεσης, αυτή **απορρίπτεται ως απαράδεκτη. Δεν αρκεί η απλή επανάληψη του κειμένου της διάταξης** που προβλέπει το λόγο αναίρεσης, χωρίς παράθεση των **περιστατικών** που θεμελιώνουν την προσβαλλόμενη αίτηση και **χωρίς** προσδιορισμό της επικαλούμενης **νομικής πλημμέλειας** (ΑΠ 1055/2022).

Αναίρεση. Οι **προπαρασκευαστικές αποφάσεις** (π.χ. απόφαση αναβολής εκδίκασης, απόφαση απορρίπτουσα την αίτηση κήρυξης ακυρότητας κλητηρίου θεσπίσματος) **δεν υπόκεινται αυτοτελώς σε αναίρεση**, η οποία, αν ασκηθεί, είναι απαράδεκτη (ΑΠ 766/2022).

Αναίρεση. Επανεξέταση λόγων αναίρεσης. Ο Άρειος Πάγος δεν μπορεί να επανεξετάσει λόγο αναίρεσης, **τον οποίο ερεύνησε και απέρριψε, έστω και εσφαλμένα, είτε ως απαράδεκτο είτε ως αβάσιμο.** Η απόρριψη δε των λόγων αναίρεσης, που αποκλείει την επανεξέτασή τους, **δεν είναι απαραίτητο να**

προκύπτει από ρητή για καθένα απ' αυτούς απορριπτική σκέψη της απόφασης, αλλά **μπορεί να συνάγεται από το όλο σκεπτικό της**, είναι δε αδιάφορη η πληρότητα ή μη της αιτιολογίας της σχετικής με την απόρριψη αυτή κρίσης. Εξάλλου, το διατακτικό της απόφασης με την οποία απορρίπτεται η αίτηση αναίρεσης και η οποία έχει προφανώς την έννοια, ότι δεν κρίθηκε βάσιμος κανένας παραδεκτός αναιρετικός λόγος, **αφορά**, ακόμη και χωρίς ειδική απορριπτική σκέψη στο αιτιολογικό, **και στους απαράδεκτους λόγους, καθώς και σ' αυτούς που το πραγματικό τους ταυτίζεται με άλλους λόγους αναίρεσης, οι οποίοι ασκήθηκαν συνδυαστικά με εκείνους και κρίθηκαν ρητά απορριπτέοι (ΑΠ 728/2022, 42/2021).**

Αναίρεση. Δίκαιη δίκη. Η παραβίαση της διάταξης του άρθρου 6 παρ. 1 της ΕΣΔΑ, που καθιερώνει την αρχή της δίκαιης δίκης, **δε δημιουργεί ιδιαίτερο λόγο αναίρεσης της ποινικής απόφασης**, πέρα από τους λόγους που περιοριστικά αναφέρονται στο άρθρο 510 του ΚΠΔ. εκτός αν συνδυάζεται με άλλη πλημμέλεια, που υπάγεται στους προβλεπόμενους από την εν λόγω διάταξη λόγους αναίρεσης, **σε συνδυασμό με όσα ορίζονται στη διάταξη του άρθρου 171 παρ. 1 στοιχ. δ' ΚΠΔ (ΑΠ 1202/2022).**

Αναίρεση. Κατά απόφασης που απορρίπτει την έφεση ως εκπρόθεσμη . Η απόφαση, με την οποία απορρίπτεται το ένδικο μέσο της εφέσεως ως απαράδεκτο, λόγω **εκπρόθεσμης ασκήσεώς του**, πρέπει να διαλαμβάνει **το χρόνο** επιδόσεως στον εκκαλούντα της προσβαλλόμενης με την έφεση αποφάσεως, αν απαγγέλθηκε απόντος τούτου, και **το χρόνο** ασκήσεώς της εφέσεως, καθώς **και το αποδεικτικό**, από το οποίο προκύπτει η επίδοση, χωρίς ειδικότερο προσδιορισμό των στοιχείων εγκυρότητας του αποδεικτικού και της επιδόσεως (Ολ.Α.Π. 4/1995 και 6/1994). Αν με

την έφεση αμφισβητούνται **ο τόπος κατοικίας** εκείνου που ασκεί το ένδικο μέσο και το **άγνωστο της διαμονής του**, που συνεπάγεται αδυναμία γνώσεως της επιδόσεως και προβάλλεται, ότι κατά τον κρίσιμο χρόνο της επιδόσεως αυτός διέμενε σε ορισμένο τόπο και διεύθυνση, πρέπει επίσης να διαλαμβάνεται στην απορριπτική απόφαση **σχετική αιτιολογία**, αλλιώς ιδρύεται ο ανωτέρω, από το άρθρ. 510 παρ. 1 στοιχ. Δ΄ Κ.Ποιν.Δ., λόγος αναιρέσεως. Μεταξύ των λόγων ακυρότητας της επιδόσεως, οι οποίοι πρέπει να προβάλλονται **υποχρεωτικώς** με την έφεση και επί των οποίων, εφόσον προβάλλονται κατά τρόπο ορισμένο, πρέπει το δικαστήριο της ουσίας να διαλάβει στην απορριπτική της εφέσεως απόφαση πλήρη αιτιολογία, είναι και ότι η επίδοση **«ως άγνωστης διαμονής»** έγινε χωρίς να συντρέχουν οι προϋποθέσεις αυτής, μολονότι δηλαδή ο εκκαλών κατηγορούμενος είχε **«γνωστή διαμονή»**. (ΑΠ 1202/2022).

Αναίρεση. Από τον εισαγγελέα Αρείου Πάγου (άρθρο 505 παρ. 2 ΚΠΔ). Στην περίπτωση κατά την οποία από **παραδρομή ή εσφαλμένη κρίση** ακυρωθεί από το δικαστήριο **έγκυρο κλητήριο θέσπισμα**, ακολούθως δε, λόγω ανατροπής της χωρήσασας με την επίδοσή του (κλητηρίου θεσπίσματος) αναστολής της παραγραφής, παύσει οριστικά την ασκηθείσα εναντίον του κατηγορουμένου ποινική δίωξη, επειδή είχε συμπληρωθεί ο από τον νόμο προβλεπόμενος χρόνος παραγραφής της αξιόποινης πράξης, ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου έχει δικαίωμα άσκησης **αναίρεσης** κατά της ανωτέρω περί **οριστικής παύσης της ποινικής δίωξης**, λόγω παραγραφής, απόφασης, αλλά και δικαίωμα να συμπροσβάλει **και την προπαρασκευαστική** περί ακύρωσης του κλητηρίου θεσπίσματος απόφαση, θα κριθεί δε από τον Άρειο Πάγο και η απόφαση αυτή από πλευράς ορθής ή εσφαλμένης

ερμηνείας και εφαρμογής των διατάξεων των άρθρων 321 του Κ.Ποιν.Δ. και 113 του Π.Κ. (ΑΠ 1575/2022, 261/2013).

Αναβολή. Η επικείμενη συμπλήρωση του χρόνου παραγραφής συνιστά λόγο απόρριψης του αιτήματος αναβολής (ΑΠ 132/2022).

Η ειδική και εμπειριστατωμένη αιτιολογία απαιτείται για όλες τις αποφάσεις του δικαστηρίου. Επί αιτήματος **αναβολής** το δικαστήριο ερευνά αρχικά τη δυνατότητα διακοπής και στη συνέχεια αναβολής της δίκης μόνον αν οι επικαλούμενοι λόγοι είναι σοβαροί λόγοι υγείας ή συνιστούν ανώτερη βία (ΑΠ 907/2022).

Η ειδική και εμπειριστατωμένη αιτιολογία πρέπει να καλύπτει και τις παρεμπόπτουσες αποφάσεις, όπως η περί απόρριψης **του αιτήματος αναβολής** για κρείσσονες αποδείξεις απόφασης, διαφορετικά εμφιλοχωρεί απόλυτη ακυρότητα (ΑΠ 694/2022, 675/2022, 631/2022). Το αίτημα της αναβολής για κρείσσονες θα πρέπει να έχει υποβληθεί κατά τρόπο σαφή και ορισμένο (ΑΠ 980/2022).

Ανακριτική διείσδυση. Εάν δεν τηρηθούν οι διατάξεις του άρθρου 253 Β πΚΠΔ για την ανακριτική διείσδυση και του άρθρου 5 Ν 2713/1999, προκαλείται **απόλυτη ακυρότητα**, η οποία ανάγεται στην προδικασία και μπορεί να προταθεί μέχρι την αμετάκλητη παραπομπή του κατηγορούμενου στο ακροατήριο αν δεν προταθεί, καλύπτεται και το δικαστήριο νομίμως λαμβάνει υπόψη του τα αποδεικτικά μέσα που αποκτώνται στα πλαίσια της επικαλούμενης αστυνομικής διείσδυσης (ΑΠ 1027/2022).

Αναστολή προθεσμιών λόγω έκτακτων μέτρων για την αντιμετώπιση της πανδημίας covid (ΑΠ 729/2022, 728/2022).

Ανθρωποκτονία από αμέλεια. Στοιχεία νομοτυπικής μορφής. Η τυχόν **συντρέχουσα** συνυπαιτιότητα του παθόντος ή και τρίτου δεν αναιρεί την ύπαρξη αμέλειας του δράστη και την ποινική ευθύνη του εκτός αν αυτή συνετέλεσε αποκλειστικώς στο αποτέλεσμα που επήλθε, οπότε αίρεται ο αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ της ενέργειας ή της παραλείψεως του δράστη και του αποτελέσματος (202/2020). Αμέλεια. **Έλλειψη νόμιμης βάσης**, αν το δικαστήριο δεν διακρίνει ποιο είδος αμέλειας συνέτρεξε για την καταδίκη του κατηγορουμένου (*ΑΠ 1115/2022, 757/2022, 632/2022, 624/2022*).

Ανθρωποκτονία από αμέλεια. Η πράξη ή η παράλειψη του δράστη, τελεί σε **αιτιώδη σύνδεσμο** με το αποτέλεσμα που επήλθε, όταν αυτή, κατά την κοινή αντίληψη, είναι εκείνη που άμεσα προκάλεσε το αποτέλεσμα και, συνεπώς, βρίσκεται σε άμεση αιτιότητα προς αυτό. Αρκεί δε, προς θεμελίωση της ευθύνης, η πράξη ή η παράλειψη να ήταν **ένας από τους ενεργούς παραγωγικούς όρους** του αποτελέσματος, χωρίς τον οποίο δεν θα επερχόταν αυτό, αδιαφόρως αν συνέβαλαν και άλλοι όροι, αμέσως ή εμμέσως (*ΑΠ 1301/2022*).

Ανθρωποκτονία με πρόθεση. Βρασμός ψυχικής ορμής. Απαιτείται ο δράστης να βρίσκεται υπό το κράτος ψυχικής υπερδιέγερσης **και κατά τη λήψη της απόφασης και κατά την εκτέλεση της ανθρωποκτονίας**, γιατί, αν λείπει ο βρασμός ψυχικής ορμής σε ένα από τα στάδια αυτά, δεν συντρέχουν οι όροι εφαρμογής της παρ. 2 του άρθρου 299 ΠΚ για την επιεικέστερη μεταχείριση του δράστη (*ΑΠ 1079/2022*).

Ανθρωποκτονία με πρόθεση. Ληστεία. Συρροή. Τα εγκλήματα της ανθρωποκτονίας από πρόθεση και της ληστείας (και με ιδιαίτερη σκληρότητα)

συρρέουν αληθώς, όταν η θανάτωση του θύματος περιλαμβάνεται στο δόλο του δράστη και έγινε προς τον σκοπό αφαίρεσης των κινητών πραγμάτων που ανήκουν στο θύμα και η αφαίρεση αυτών συνδέεται αμέσως με τη θανάτωση, ήτοι η θανάτωση έγινε με σκοπό τη ληστεία και επακολουθεί η σε άμεσο σύνδεσμο με τη θανάτωση αφαίρεση των πραγμάτων ([ΑΠ 768/2022](#), [160/2019](#), [662/2012](#), [1629/2011](#)).

Αιτιώδης σύνδεσμος στα εγκλήματα που τελούνται με παράλειψη θεωρείται ότι υπάρχει μεταξύ της παράλειψης και του επελθόντος εγκληματικού αποτελέσματος στην περίπτωση, που, αν δεν είχε συντρέξει η αμελής συμπεριφορά (παράλειψη) του υπαιτίου, τότε με μεγάλη πιθανότητα (η οποία εγγίζει τα όρια της βεβαιότητας) θα αποτρεπόταν το συγκεκριμένο εγκληματικό αποτέλεσμα ([ΑΠ 624/2022](#), [1483/2019](#)). Η κρατούσα στο ποινικό δίκαιο άποψη ακολουθεί τα πορίσματα της θεωρίας του ισοδυνάμου των όρων, υπό την παραλλαγή της ενεργού αιτίας, εν αντιθέσει προς τη θεωρία της πρόσφορης αιτιότητας, η οποία επικρατεί όσον αφορά την αστική ευθύνη ([ΑΠ 632/2022](#), [939/2020](#), [ΑΠ 35/2016](#)).

Ανέγκλητη πράξη. Η κατάργηση **της εξωποινικής διάταξης** (για το χαρακτηρισμό ενός ακινήτου ως τουριστικού και άρα θεμελίωση δικαιώματος για επιχορήγηση από την ΕΕ) δεν καθιστά την πράξη της απάτης μη αξιόποινη ([ΑΠ 821/2022](#)).

Ανήλικοι. Από τις διατάξεις των άρθρων 226 Α παρ. 1 , 2 πΚΠΔ και 227, 228 νΚΠΔ συνάγεται ότι η κατάθεση του ανηλίκου θύματος των πράξεων του άρθρου 323Α παρ. 4 πΠΚ αναγιγνώσκεται στο δικαστήριο, ανεξάρτητα από τη δυνατότητα του θύματος μετά το 18ο έτος της ηλικίας να παρίσταται αυτοπροσώπως κατά την ακροαματική διαδικασία Οι διατάξεις των άρθρων 227 παρ. 5 και 228 παρ. 5 ΚΠΔ είναι ειδικές και

υπερισχύουν της γενικής διάταξης του άρθρου 357 παρ. 4 ΚΠΔ και επομένως ορθά το δικαστήριο ανέγνωσε τις καταθέσεις της παθούσας που ελήφθησαν με βάση τις ειδικές αυτές διατάξεις, παρόλο που αυτή ήταν παρούσα στην ακροαματική διαδικασία **(ΑΠ 1090/2022)**.

Αντίκλητος. Αυτοδικαίως αντίκλητος ο πληρεξούσιος δικηγόρος του υποστηρίζοντος την κατηγορία που έχει διοριστεί νόμιμα και έχει γνωστοποιηθεί στην προδικασία ή στο ακροατήριο **(ΑΠ 592/2022)**.

Αντιποίηση (αρ. 175 ΠΚ). Κατά τη διάταξη αυτή, δεν αρκεί η εμφάνιση κάποιου ως υπαλλήλου αλλά απαιτείται να επιχειρεί πράξη που **ανάγεται στα καθήκοντά του**. Την πράξη αυτή μπορεί να διαπράξει και αυτός που έχει την ιδιότητα του υπαλλήλου, αλλά στη συγκεκριμένη περίπτωση **έχει παυθεί και εξακολουθεί** να ασκεί τα παλιά του έργα **(ΑΠ 1188/2022)**. Το αδίκημα αυτό διαπράττει **και ο δικηγόρος που έχει παυθεί ή συνταξιοδοτηθεί και έχει διαγραφεί** από τον οικείο Δικηγορικό Σύλλογο και παρά ταύτα ασκεί πράξεις που επιτρέπονται μόνον σε εν ενεργεία δικηγόρο **(ΑΠ 1322/2022)**.

Απάτη. Υπαλλακτικώς μικτό έγκλημα. Στοιχεία νομοτυπικής μορφής. Αρχή της αναδρομικότητας ουσιαστικού ποινικού νόμου. Αληθής η συρροή μεταξύ πλαστογραφίας και απάτης σε βαθμό κακουργήματος, καθώς στρέφονται κατά διαφορετικών εννόμων αγαθών και στοιχειοθετούνται από διαφορετικά περιστατικά **(ΑΠ 787/2022)**.

Απάτη. Επιεικέστερες οι διατάξεις του νΠΚ. Στοιχεία νομοτυπικής μορφής αδικήματος. Αδιάφορος ο χρόνος επέλευσης της περιουσιακής βλάβης. Δεν υπάρχει

βλάβη όταν η ζημία που επήλθε από την απατηλή συμπεριφορά του εξαπατώντος **ισοσταθμίζεται από μία ισάξια αντιπαροχή**, η οποία περιήλθε στον εξαπατηθέντα από την πράξη, την οποία αυτός παραπείστηκε να τελέσει. Έτσι, στην περίπτωση, που κάποιος, προσκομίζοντας πλαστό πτυχίο επιτύχει να προσληφθεί σε δημόσια θέση, καίτοι δεν έχει τα νόμιμα προσόντα να καταλάβει τη θέση αυτή, η ζημία του φορέα που τον προσέλαβε από την καταβολή σε αυτόν αποδοχών της θέσης που παράνομα κατέλαβε, ισοσταθμίζεται από την παροχή της εργασίας του, με συνέπεια να μην υφίσταται βλάβη, εκτός εάν το Δημόσιο ή το Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου απέβλεψε στις ιδιαίτερες ικανότητες, γνώσεις και προσόντα του προσλαμβανομένου, όπως αυτές τεκμηριώνονταν με βάση το τυπικό προσόν, που έθεσε, ως τυπική προϋπόθεση, και το πλαστό πτυχίο παραπέμπει σε κάποια ιδιαίτερη γνώση ή δεξιότητα, η παροχή εργασίας δε, ενόψει της φύσης της, απαιτεί κάποια ιδιαίτερη γνώση ή δεξιότητα, διότι στην περίπτωση αυτή δεν μπορεί να γίνει λόγος για **«ισάξια αντιπαροχή»**. Αντίθετη άποψη, ότι προϋπόθεση για να ισοβαμιστεί η παροχή εργασίας του εξαπατησαντος με τις παροχές (μισθός) που έλαβε αυτός, αποτελεί, απαραίτητως, η νομιμότητα της αντιπαροχής, ήτοι η νομιμότητα της εργασίας, δεν μπορεί να γίνει δεκτή ενόψει και του άρθρου 904 του Α.Κ., σύμφωνα με το οποίο παρέχεται δυνατότητα στον εργαζόμενο αναζήτησης μη καταβληθέντων (μισθών) για παρασχεθείσα εργασία και επί άκυρης σύμβασης εργασίας, συνακόλουθα δε και μη νόμιμης εργασίας, κατά τις διατάξεις για τον αδικαιολόγητο πλουτισμό. Κατ'εξακολούθηση τέλεση του αδικήματος ([ΑΠ 161/2022](#)).

Επιεικέστερη η διάταξη του νΠΚ, ως προς την ποινή, αλλά και διότι δεν τυποποιείται πλέον η διακεκριμένη μορφή του πλημμελήματος της απάτης με ιδιαίτερα μεγάλη ζημία ([ΑΠ 224/2022](#)) (*βλ όμως ήδη τροποποίηση με Ν 4855/2021*).

Απάτη. Στοιχεία νομοτυπικής μορφής. Κατ'εξακολούθηση τέλεση συντρέχει, αν κάθε επιζήμια για τον παθόντα πράξη είναι αποτέλεσμα χωριστής πλάνης του εξαπατηθέντος, που προκλήθηκε από χωριστή απατηλή συμπεριφορά του κατηγορουμένου. Αντίθετα, τελείται μία πράξη απάτης και όχι περισσότερες εξακολουθητικώς τελούμενες, όταν συνεπεία **της άπαξ** προκληθείσας πλάνης, ο εξαπατηθείς προβαίνει σε περισσότερες και σε διαφορετικούς χρόνους (διαδοχικές) επιζήμιες πράξεις. Όταν η εξαπάτηση είναι το αποτέλεσμα **της θετικής ενέργειας** της ψευδούς παράστασης, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι συνεχίζεται με τη μορφή της παράλειψης άρσης της πλάνης του θύματος, ως ένα δήθεν έγκλημα μη γνήσιας παράλειψης. Κάτι τέτοιο θα οδηγούσε στη μετατροπή κάθε στιγμιαίου εγκλήματος σε διαρκές και κάθε εγκληματική ενέργεια σε σύνθετη συμπεριφορά (ενέργειας και παράλειψης), που έχει ως συνέπεια η διάπραξή της να διαρκεί για όσο χρονικό διάστημα δεν επέρχονται ακόμη τα τελικά αποτελέσματά τους. Έτσι, σε περίπτωση που η πλάνη του θύματος και η περιουσιακή διάθεση, την οποία επιχειρεί, προκαλείται με θετική ενέργεια, η παράλειψη άρσης αυτής της διάθεσης είναι ποινικά αδιάφορη.

Συνακολούθα, επί απάτης, που συνεπάγεται περιοδικές καταβολές εκ μέρους του εξαπατηθέντος και η πλάνη του θύματος και η περιουσιακή διάθεση πραγματοποιήθηκε με θετική ενέργεια, ήτοι με την άπαξ θετική απατηλή συμπεριφορά της παράστασης ψευδούς γεγονότος, ως αληθινού, δεν μπορεί να θεωρηθεί, ότι συνεχίζεται με τη μορφή του διαφορετικού υπαλλακτικού τρόπου της παρασιώπησης, ήτοι της παράλειψης ανακοίνωσης του αληθινού γεγονότος και με τη δημιουργία έτσι νέας πλάνης, κάθε φορά που εισπράττει το μισθό του, που όμως αυτή έχει ήδη επέλθει με την αρχική επιδειχθείσα απατηλή συμπεριφορά του, και να αποτελεί έτσι κατ'εξακολούθηση έγκλημα, αν δεν διαπράττεται κάθε φορά νέα αυτοτελής απάτη, με την

πρόκληση νέας και διαφορετικής βλάβης στην περιουσία του παθόντος (ΟΛΑΠ 3/2019, ΑΠ 291/2022).

Ως περιουσία νοείται το σύνολο των οικονομικών αγαθών του προσώπου που έχουν χρηματική αξία, ενώ **ως βλάβη** νοείται η μείωση ή χειροτέρευση της περιουσιακής κατάστασης προσώπου, την οποία δεν αναιρεί η τυχόν ύπαρξη ενεργού αξίωσης του παθόντος για αποκατάσταση της ζημίας κατ' αυτού που την προκάλεσε, έστω και αν ο τελευταίος είναι απόλυτα αξιόχρεος, αφού για την ικανοποίηση της σχετικής αξίωσης απαιτείται δικαστικός αγώνας, ο οποίος συνιστά πάντοτε περιουσιακή βλάβη. **Η απειλή περιουσιακής ζημίας** θεωρείται βλάβη, όταν προκαλεί χειροτέρευση της κατάστασης που υπάρχει κατά την τέλεση της πράξης (ΑΠ 733/2022).

Περιουσιακή διάθεση αποτελεί κάθε νομική ή υλική ενέργεια ικανή να μειώσει την περιουσία του βλαπτόμενου και **δεν ταυτίζεται με την περιουσιακή διάθεση του αστικού δικαίου**, δηλαδή δεν εξαντλείται στη θεμελίωση, μεταβολή ή κατάργηση δικαιωμάτων, ούτε προϋποθέτει, κατ' ανάγκη δήλωση βουλήσεως. Η περιουσιακή διάθεση πρέπει να είναι άμεση, δηλαδή να μην παρεμβάλλεται αυτόνομη πράξη τρίτου. Αν η πράξη του παραπλανώμενου δεν συνιστά διάθεση, δεν στοιχειοθετείται η απάτη. Η τυχόν ύπαρξη ενεργούς αξίωσης δεν αναιρεί την βλάβη, αφού για την ικανοποίηση της σχετικής αξίωσης απαιτείται δικαστικός αγώνας, ο οποίος συνιστά πάντοτε περιουσιακή βλάβη.. Συνήθως το περιουσιακό όφελος ισούται με την περιουσιακή βλάβη του παθόντος, πλην όμως **δεν είναι απαραίτητο να ταυτίζεται κατά ποσόν και ποιόν, αρκεί δε να είναι μέρος της ζημίας** (ΟΛ.ΑΠ 1/2020, ΟΛ.ΑΠ 1/2018, ΑΠ 1149/2022, ΑΠ 313/2021, ΑΠ 1/2021, ΑΠ 131/2020,

Χρόνος τέλεσης του εγκλήματος της απάτης θεωρείται, ενόψει **του άρθρου 17** του ΠΚ, ο χρόνος, κατά τον οποίο ο δράστης, με σκοπό να προσπορίσει στον εαυτό του ή σε άλλον παράνομο περιουσιακό όφελος, **ενήργησε και ολοκλήρωσε** την απατηλή

συμπεριφορά του, προβαίνοντας στην παράσταση ψευδών γεγονότων ως αληθινών ή στην αθέμιτη απόκρυψη ή παρασιώπηση των αληθινών, είναι δε αδιάφορος ο μεταγενέστερος χρόνος επέλευσης της περιουσιακής βλάβης στον παθόντα, με την οποία ολοκληρώνεται η απάτη, καθώς και ο χρόνος, που επιχειρήθηκε η ζημιογόνος ενέργεια, παράλειψη ή ανοχή του παραπλανηθέντος (ΑΠ 1151/2022, 138/2021).

Απάτη. Η παραπλάνηση, γενομένη είτε με πράξη είτε με παράλειψη, πρέπει να κατευθύνεται στην πρόκληση πλάνης σε άλλον ή στη διατήρηση πλάνης σε άλλον, η οποία όμως, δεν προκλήθηκε προηγουμένως σ' αυτόν από το δράστη με διαφορετικό από τους υπαλλακτικώς αναφερόμενους στη διάταξη τρόπους τέλεσης της απάτης. Άλλωστε, ως διατήρηση πλάνης, δεν εννοείται κατ' ακριβολογία η διατήρηση μιας αρχικά υφιστάμενης αμετάβλητης παράστασης αλλά η παράλειψη του δράστη να αποτρέψει ή να άρει επιγενόμενη πλάνη, οφειλόμενη στο ότι ο παραπλανώμενος θεωρεί υφιστάμενη μία κατάσταση, η οποία όμως στην πραγματικότητα έχει εν τω μεταξύ μεταβληθεί. **Το επιζήμιο ή μη της πράξης της περιουσιακής διάθεσης**, στη οποία προέβη ο πλανηθείς, θα κριθεί κατά το χρόνο που διενεργείται η πράξη αυτή, γιατί τότε ζημία θα είναι το άμεσο, αναγκαίο και αποκλειστικό αποτέλεσμα της πλάνης και της οφειλόμενης σ' αυτή πράξης της περιουσιακής διάθεσης. (ΑΠ 1077/2022)..

Απάτη. Πώληση ακινήτου από μη κύριο. Περαιτέρω, από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 239, 369, 1033, 1192 αρ.1 και 1198 ΑΚ συνάγεται ότι η σύμβαση με την οποία μεταβιβάζεται λόγω πωλήσεως η από άλλη αιτία, η κυριότητα ακινήτου δεν καθίσταται άκυρη, τόσο ως υποσχετική όσο και ως εκποιητική δικαιοπραξία, από μόνο το γεγονός ότι εκείνος που μεταβιβάζει δεν είναι κύριος του ακινήτου που φέρεται ότι μεταβιβάζεται, αφού ούτε από τις ανωτέρω διατάξεις, ούτε

από κάποια άλλη, προκύπτει κάτι τέτοιο, αλλά στην περίπτωση αυτή θα εφαρμοστούν οι διατάξεις για την αδύνατη παροχή. Έναντι όμως του αληθούς κυρίου δεν είναι ισχυρή η μεταβίβαση της κυριότητας ακινήτου, καθόσον για τη μεταβίβαση αυτή απαιτείται (άρθρο 1033 ΑΚ) αυτός που μεταβιβάζει να είναι κύριος. Έτσι εκείνος προς τον οποίο μεταβιβάστηκε ξένο ακίνητο δεν αποκτά την κυριότητα, εφόσον του μεταβιβάστηκε από μη κύριο (*ΑΠ 99/2019, ΑΠ 20/2017, ΑΠ 756/2016, ΑΠ 220/2015*).

Ο αληθινός κύριος προστατεύεται με τη διεκδικητική αγωγή, την οποία μπορεί να στρέψει μόνο κατά του αγοραστή, εφόσον αυτός νέμεται ή κατέχει το ακίνητο αποκλειστικά, και με την αναγνωριστική αγωγή κατά του πωλητή, εφόσον αυτός αμφισβητεί την κυριότητά του επί του ακινήτου. (ΑΠ 243/1996). Παράλληλα, έχει τη δυνατότητα να σωρεύσει και την αγωγή «ακυρότητας του συμβολαίου», με την οποία δεν μπορεί να ζητήσει την ακυρότητα της εμπράγματης σύμβασης, λόγω ελλείψεως κυριότητας του πωλητή, αφού όπως προαναφέρθηκε αυτή είναι έγκυρη, αλλά μπορεί να ζητήσει να αναγνωριστεί ότι ο μεν πωλητής δεν ήταν κύριος του ακινήτου που μεταβιβάστηκε, ο δε αγοραστής, λόγω της ελλείψεως αυτής του πωλητή, δεν έγινε κύριος αυτού (αρνητική αναγνωριστική αγωγή ο.π 99/2019) (*ΑΠ 1149/2022*).

Απάτη με την επιβαρυντική περίπτωση του Ν 1608/1950. Ταυτόχρονα με την κατάργηση του ισχύσαντος μέχρι 30-6-2019 ΠΚ καταργήθηκε και ο ν. 1608/1950. Ο νόμος αυτός (1608/1950) δεν καθιέρωνε αυτοτελώς το αξιόποινο, ούτε μετέβαλλε τους όρους και τα στοιχεία που ορίζονται από τις οικείες διατάξεις του ΠΚ για τα εγκλήματα που αναφέρονται στο άρθρο 1 παρ. 1 αυτού, αλλά απλώς επαύξανε, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, την ποινή. **Οι ιδιαίτερα διακεκριμένες μορφές των εγκλημάτων της** απάτης, της ψευδούς βεβαίωσης και νόθευσης εγγράφου, των άρθρων 386 παρ.2 και 242 παρ.5 του ισχύοντος ΠΚ, που στρέφονται άμεσα κατά του νομικού προσώπου

του ελληνικού δημοσίου κτλ, εισήχθησαν προς αντικατάσταση των διατάξεων των άρθρων 386 παρ. 3β-1, 242 παρ. 3-1-2 του προϊσχύσαντος ΠΚ, όταν συνέτρεχαν όμως οι επιβαρυντικές περιστάσεις του ν. 1608/1950, ο οποίος ίσχυε μέχρι την έναρξη ισχύος του νέου ΠΚ και καταργήθηκε όχι προγενέστερα αλλά ταυτόχρονα με τον ισχύσαντα μέχρι 30-6-2019 παλαιό ΠΚ. Ευμενέστερες οι αντίστοιχες διατάξεις του νΠΚ, αφού προβλέπουν μικρότερο ανώτατο όριο ποινής. Για την εύρεση της ευμενέστερης διάταξης ως προς το ζήτημα της παραγραφής, και με δεδομένο ότι η απειλούμενη ποινή για την ιδιαζόντως επιβαρυντική περίπτωση του άρθρου 1 παρ.1 περ. β' του ν. 1608/1950 ήταν αυτή της ισόβιας κάθειρξης, τίθενται σε σύγκριση αφενός η διάταξη του άρθρου 111 παρ.2 περ. α του προϊσχύσαντος ΠΚ, κατά την οποία τα κακουργήματα παραγράφονται μετά είκοσι έτη, αν ο νόμος προβλέπει γι' αυτά την ποινή της ισόβιας κάθειρξης, και αφετέρου οι διατάξεις των άρθρων 386 παρ.2 εδ. β' και 242 παρ.5 εδ.β' του ισχύοντος ΠΚ, κατά τις οποίες οι πράξεις αυτές **παραγράφονται μετά είκοσι έτη**. Τόσο οι διατάξεις του προϊσχύσαντος ΠΚ όσο και αυτές του νέου ΠΚ προβλέπουν εικοσαετή παραγραφή και συνεπώς δεν τίθεται ζήτημα εφαρμογής στη συγκεκριμένη περίπτωση ευνοϊκότερης διάταξης, αφού η παραγραφή ήταν και είναι **εικοσαετής (ΑΠ 1035/2022)**.

Απάτη σε βάρος του ελληνικού Δημοσίου. Η μεταγραφή από την υποθηκοφύλακα συμβολαίου πώλησης ακινήτου (δασικής έκτασης) από μη κύριο συνιστά **πράξη περιουσιακής διάθεσης**, η οποία επέφερε **βλάβη στο ελληνικό δημόσιο**, η οποία συνίσταται στην **αμφισβήτηση της κυριότητός του επί των μεταβιβασθέντων ακινήτων**, και δεν αναιρείται από την ύπαρξη ενεργούς αξίωσης προς άρση αυτής, αντιστοιχεί δε στην οικοπεδική αξία των αμφισβητούμενων

εκτάσεων, μη αναιρούμενη από το δημόσιο δασικό χαρακτήρα τους (ΑΠ 1149/2022, 25/2021)

Απάτη στο δικαστήριο. Ο παραπλανώμενος δεν είναι απαραίτητο να ταυτίζεται με τον βλαπτόμενο, αρκεί να μπορεί από τον νόμο ή τα πράγματα να επιχειρήσει την επιζήμια για τον βλαπτόμενο πράξη, παράλειψη ή ανοχή, το δε περιουσιακό όφελος που επεδίωξε ο δράστης πρέπει να προέρχεται από την περιουσία του βλαπτομένου στη διάθεση της οποίας προέβη ο παραπλανηθείς, έτσι ώστε να αποτελεί την αναστροφή όψη της περιουσιακής βλάβης. Εκ τούτου συνεπάγεται, ότι απάτη είναι δυνατόν να τελεσθεί και δια παραπλανήσεως του δικαστού σε πολιτική δίκη, στην οποία ελέγχεται η ουσιαστική βασιμότητα των ισχυρισμών των διαδίκων (τακτικής ή ειδικής διαδικασίας, εκούσιας δικαιοδοσίας ή ασφαλιστικών μέτρων), δια της προβολής ψευδούς ισχυρισμού, ο οποίος να υποστηρίζεται με την εν γνώσει προσκομιδή ψευδών αποδεικτικών μέσων από τα οποία ο δικαστής παραπλανήθηκε και εξέδωσε απόφαση, συνεπεία της οποίας επήλθε βλάβη στην περιουσία του αντιδίκου. (ΑΠ 1219/2022, 1224/2020, 308/2018, 635/2017, 166/2016).

Απάτη σε βάρος των οικονομικών συμφερόντων της ΕΕ. Ιδιώνυμο αδίκημα. Δεν κατέστη **ανέγκλητη πράξη**, αφού εξακολουθεί να τυποποιείται ως αδίκημα σε άλλη διάταξη νόμου. Στην περίπτωση της χρησιμοποίησης νόμιμα ληφθεισών επιχορηγήσεων, κατά παράβαση όμως των επιβαλλόμενων περιορισμών, δεν απαιτείται πράξη εξαπάτησης, αλλά αρκεί να έχει λάβει ο υπαίτιος νόμιμα επιχορήγηση και να την χρησιμοποιεί παραβιάζοντας τους προβλεπόμενους περιορισμούς. **Διαχρονικό δίκαιο . Η** χρήση του ακινήτου για αστική μίσθωση, ενώ

είχε επιχορηγηθεί για να χρησιμοποιηθεί ως τουριστικό ακίνητο, εμπίπτει στη νομοτυπική μορφή του εγκλήματος .

Η κατάργηση της **εξωποινικής διάταξης** (για το χαρακτηρισμό ενός ακινήτου ως τουριστικού και άρα θεμελίωση δικαιώματος για επιχορήγηση από την ΕΕ) δεν καθιστά την πράξη της απάτης μη αξιόποινη. (ΑΠ 821/2022).

Απιστία (άρθρο 390 ΠΚ) . Η πράξη πρέπει να εμφανίζεται ως **εξωτερική και δικαιοπρακτική** και, κατά κανόνα, τέτοιο χαρακτήρα έχουν οι δικαιοπραξίες (λ.χ. πώληση, δωρεά, μίσθωση κτλ), οι οιονεί δικαιοπραξίες (λ.χ. όχληση, καταγγελία κτλ), οι διαδικαστικές πράξεις (λ.χ. ομολογία αγωγής, παραίτηση από δικόγραφο κτλ), οι δικαιοπρακτικές παραλείψεις (λ.χ. σιωπηρή ανανέωση σύμβασης διάρκειας κτλ), χωρίς να αρκεί η ενέργεια υλικών πράξεων, αλλά πρέπει να υπάρχει δυνατότητα πρωτοβουλίας και λήψης αποφάσεων με κίνδυνο και ευθύνη του διαχειριστή και η πράξη ή η παράλειψη να επιφέρει ζημία στην ξένη περιουσία, χωρίς όμως σκοπό ιδιοποίησης. Αντίθετα, **δεν συνιστούν διαχειριστικές πράξεις εσωτερικές ενέργειες** με υλικό ή και δικαιοπρακτικό χαρακτήρα (λ.χ. διαχειριστής διαγράφει αρχείο πελατών, λαμβάνει χωρίς δικαίωμα άτοκο δάνειο από το ταμείο της εταιρείας και μηνιαία αντιμισθία υψηλότερη από την εγκριθείσα κτλ). Έτσι, **αν η ζημία γίνει με εσωτερική ενέργεια, η οποία δεν εμφανίζεται εξωτερικά ως διαχειριστική πράξη, όπως με ιδιοποίηση ή καταστροφή ξένου πράγματος λαμβάνει τον χαρακτήρα της υπεξαίρεσης ή της φθοράς.** (ΑΠ 1253/2022).

Αποδεικτικά μέσα. Αρκεί να προκύπτει ότι το δικαστήριο συνεκτίμησε όλα τα μέσα και όχι μερικά (ΑΠ 817/2022, 787/2022).

Αποδεικτικά μέσα. Το αποτέλεσμα της συνεκτίμησης, της συγκριτικής στάθμισης και της συναξιολόγησης των αποδεικτικών μέσων δεν ελέγχεται από τον Άρειο Πάγο, καθόσον αφορά στην αναιρετικά ανέλεγκτη κρίση του δικαστηρίου της ουσίας. Ο αναιρετικός έλεγχος επ' αυτού εστιάζεται στο αν το Δικαστήριο πραγματοποίησε **λειτουργικό συσχετισμό**, συνεκτίμηση του περιεχομένου όλων των αποδεικτικών μέσων και **όχι επιλεκτική** λήψη υπόψη μερικών μόνον εξ αυτών (**ΟΛΑΠ 1/2005, ΑΠ 116/2022, 151/2021, 1380/2017**).

Απόλυτη ακυρότητα. Επιφέρει η παρά το νόμο παράσταση του υποστηρίζοντος την κατηγορία στη διαδικασία στο ακροατήριο, η οποία υφίσταται όταν δεν συντρέχουν στο πρόσωπο του οι όροι της ενεργητικής και παθητικής νομιμοποίησης για την παράσταση στο ποινικό δικαστήριο προς υποστήριξη της κατηγορίας σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 63 και 66 του Κ.Ποιν.Δ., όταν παραβιάσθηκε η διαδικασία που έπρεπε να τηρηθεί σχετικά με τον τρόπο και το χρόνο ασκήσεως και υποβολής της κατά το άρθρο 68 του ίδιου Κώδικα (**ΑΠ 616/2022**).

Απόλυτη ακυρότητα . Επέρχεται αν το δικαστήριο δεν προβεί σε αποτελεσματική εξέταση των παρατηρήσεων, επιχειρημάτων και αποδείξεων που επικαλούνται οι διάδικοι. Αυτό επιβάλλεται από την αρχή της δίκαιης δίκης, η παραβίαση της οποίας, πέραν της αναίρεσης για έλλειψη ειδικής και εμπειριστατωμένης αιτιολογίας, επάγεται απόλυτη ακυρότητα της διαδικασίας κατά το άρθρο 171 παρ.1 εδ. δ` του Κ.Π.Δ (**ΑΠ 1051/2022**).

Απόλυτη ακυρότητα και άσκηση δικαιωμάτων του κατηγορουμένου. Επέρχεται απόλυτη ακυρότητα της διαδικασίας στο ακροατήριο, η οποία ιδρύει τον εκ του άρθρου

510 παρ. 1 στοιχ. Α΄ του ΚΠΔ λόγο αναίρεσης, λόγω παραβίασης του δικαιώματος του κατηγορουμένου **σε δίκαιη δίκη**, αν δεν τηρηθούν οι διατάξεις που αφορούν την υπεράσπιση του κατηγορουμένου και την άσκηση των δικαιωμάτων του, στις περιπτώσεις που υπάρχει από το νόμο υποχρέωση του δικαστή να δημιουργήσει αυτεπαγγέλτως τις προϋποθέσεις που καθιστούν δυνατή την άσκηση των σχετικών δικαιωμάτων, **χωρίς να είναι αναγκαία η υποβολή αντίστοιχης αίτησης** από τον κατηγορούμενο, **καθώς** και στις περιπτώσεις που παρέχεται από το νόμο στον κατηγορούμενο η ευχέρεια να ζητήσει, αν το θελήσει την άσκηση δικαιώματος που παρέχεται ρητά σ΄ αυτόν, οπότε, για να προκληθεί, στην περίπτωση αυτή απόλυτη ακυρότητα της διαδικασίας στο ακροατήριο, **για έλλειψη ακρόασης, κατ΄ αρ. 171 παρ. 2 του ΚΠΔ**, πρέπει να έχει **υποβληθεί** και **απορριφθεί** σχετικό αίτημα του κατηγορουμένου με διάταξη του διευθύνοντος τη συζήτηση, και να ασκήθηκε αμέσως κατ΄ αυτής **προσφυγή** στο δικαστήριο, το οποίο να μην απάντησε ή να απέρριψε την προσφυγή παρά το νόμο (ΑΠ 1241/2022, 1810/2019, 508/2019, 1750/2018).

Απόπειρα. Ίδιο το περιεχόμενο υπό τον προϊσχύσαντα και τον ισχύοντα ΠΚ. Αρχή εκτέλεσης στην απόπειρα είναι η πράξη με την οποία αρχίζει η πραγμάτωση της αντικειμενικής υπόστασης του εγκλήματος, καθώς και εκείνη η ενέργεια που τελεί σε τέτοια συνάφεια και οργανικό δεσμό με την πράξη, ώστε θεωρείται, κατά την κοινή αντίληψη, τμήμα αυτής που αμέσως οδηγεί στην πράξη, αν από οποιονδήποτε λόγο δεν ανακοπεί (ΑΠ 952/2022, 1288/2020).

Απόπειρα. Από τη νέα διάταξη αυτή προκύπτει ότι, για την νομοτυπική μορφή της απόπειρας, προσδιορίζεται με μεγαλύτερη σαφήνεια το περιεχόμενο της αρχής εκτέλεσης του εγκλήματος, ώστε να μπορεί να θεωρηθεί ότι το έγκλημα βρίσκεται σε

απόπειρα **μόνο όταν έχει πραγματοποιεί ένα τμήμα της αντικειμενικής του υποστάσεως**. Με τον τρόπο αυτόν η ποινή της απόπειρας συναρτάται με την πράξη που έχει τελεστεί και όχι με το δόλο του υπαιτίου, τηρουμένης για την επιβολή της (ποινής) **της αρχής της αναλογικότητας**. Το τελεσθέν τμήμα της αντικειμενικής υπόστασης τελεί προς την πραγμάτωση αυτής σε αναγκαία και άμεση σχέση **συνάφειας**, ώστε κατά την κοινή αντίληψη να θεωρείται ως τμήμα αυτής που αναμένει την ολοκλήρωση του εγκλήματος. **(ΑΠ 1447/2022)**.

Απόπειρα. Στα εγκλήματα των οποίων ο τρόπος τέλεσης της πράξης ή της παράλειψης περιγράφεται αναλυτικά στο νόμο (όπως λ.χ. συμβαίνει στα εγκλήματα της **κλοπής ή της απάτης**), το έγκλημα μπορεί να θεωρηθεί ότι βρίσκεται σε απόπειρα μόνο όταν έχει πραγματοποιεί, έστω και κατ' ελάχιστο, ένα τμήμα της αντικειμενικής του υπόστασης, ενώ για τα εγκλήματα των οποίων ο τρόπος τέλεσης της πράξης ή της παράλειψης δεν περιγράφεται στο νόμο (όπως λ.χ. συμβαίνει στα εγκλήματα της **ανθρωποκτονίας ή της σωματικής βλάβης**), ο δράστης αρχίζει να εκτελεί την περιγραφόμενη στο νόμο πράξη ή παράλειψη, όταν έχει εξαπολύσει κατά του εννόμου αγαθού την ενέργεια, η οποία, κατά τη συνήθη πορεία των πραγμάτων, είναι ικανή να επιφέρει την αξιόποινη βλάβη αν δεν ανακοπεί από άλλη πράξη του ίδιου ή τρίτου ή από επιγενόμενο τυχαίο γεγονός **(ΑΠ 635/2022)**.

Απόπειρα. Αρχή εκτέλεσης. Η αλλαγή της διατύπωσης στην παρ. 1 του άρθρου 42, από : «επιχειρεί **πράξη** που περιέχει τουλάχιστον **αρχή εκτέλεσης**», με την φράση : « αρχίζει **να εκτελεί** την περιγραφόμενη στον νόμο **αξιόποινη πράξη**» φαίνεται να δημιουργεί κάποια ζητήματα, ιδίως με την κρατούσα στη νομολογία έννοια του πρώτου στοιχείου της απόπειρας (αρχή εκτέλεσης), αλλά, όπως αναφέρεται στην αιτιολογική

έκθεση « ... προσδιορίζεται ειδικότερα με μεγαλύτερη σαφήνεια το περιεχόμενο της αρχής εκτέλεσης του εγκλήματος, ώστε να είναι πλέον σαφές ότι το έγκλημα μπορεί να θεωρηθεί ότι βρίσκεται σε απόπειρα μόνο όταν έχει πραγματωθεί ένα τμήμα της αντικειμενικής του υπόστασης. Με τον τρόπο αυτό, η ποινή της απόπειρας συναρτάται με **την πράξη που έχει τελεστεί** και όχι με τον δόλο του υπαιτίου». Η πραγμάτωση των όρων της αντικειμενικής υπόστασης είναι νοητή, ιδιαίτερα στις περιπτώσεις που στον νόμο περιγράφεται αναλυτικά ο τρόπος τέλεσης της πράξης ή της παράλειψης, όπως λ.χ. συμβαίνει στα εγκλήματα της κλοπής ή της απάτης ή στο υπόψη. Στις περιπτώσεις αυτές, αλλά και στις περιπτώσεις που ο ακριβής τρόπος τέλεσης δεν περιγράφεται στον νόμο, όπως λ.χ. συμβαίνει στο έγκλημα της ανθρωποκτονίας, ή της σωματικής βλάβης, ο δράστης αρχίζει να εκτελεί την περιγραφόμενη στον νόμο πράξη, όταν έχει εξαπολύσει κατά του εννόμου αγαθού την αναγκαία ενέργεια, η οποία, κατά τη συνήθη πορεία των πραγμάτων, είναι ικανή να επιφέρει την αξιόποινη βλάβη, αν δεν ανακοπεί από άλλη πράξη του ίδιου ή τρίτου ή από επιγενόμενο τυχαίο γεγονός. **Έτσι, μεταξύ της προγενέστερης διατύπωσης και της ήδη ισχύουσας,** δεν υπάρχει ουσιώδης μεταβολή από την διαφορετική περιγραφή του ίδιου ουσιαστικά πράγματος, δηλαδή της αρχής εκτέλεσης στην απόπειρα, που είναι η πράξη με την οποία αρχίζει η πραγμάτωση της αντικειμενικής υποστάσεως του εγκλήματος, καθώς και εκείνη η ενέργεια που τελεί σε τέτοια συνάφεια και οργανικό δεσμό με την πράξη, ώστε να θεωρείται κατά την κοινή αντίληψη, τμήμα αυτής, που αμέσως οδηγεί στην πράξη, αν από οποιοδήποτε λόγο δεν ανακοπεί (ΑΠ 1176/2022, 1288/2020).

Αποπλάνηση παιδιού. Στοιχεία νομοτυπικής μορφής αδικήματος. Η συναίνεση του ανηλίκου ή η παρ' αυτού πρωτοβουλία ή και πρόκληση δεν έχει σημασία (ΑΠ 627/2022, 478/2020, ΑΠ 931/2012, 840/2011).

Απόπειρα. Συναυτουργία. Είναι σαφές ότι κατά συναυτουργία μπορεί να διαπραχθεί όχι μόνο το τετελεσμένο έγκλημα, **αλλά και η απόπειρα**, οπότε ο συμμετοχος θα τιμωρηθεί με την μειωμένη ποινή του άρθρου 42 (ΑΠ 1289/2022, 1241/1993).

Αποχή δικαστικού προσώπου (άρ. 23 ΚΠΔ). Ο όρος "**ευπρέπεια**" περιέχει **κρίση** αντικειμενική, ενώ "**ευθιξία**" είναι **ιδιότητα ατόμου**. Η εξαντλητική απαρίθμηση των σοβαρών λόγων ευπρέπειας είναι αδύνατη γιατί, εάν και πότε υπάρχουν τέτοιοι λόγοι, είναι ζήτημα **πραγματικό**, για το οποίο θα κρίνει κάθε φορά το αρμόδιο δικαστήριο ή συμβούλιο, που επιλαμβάνεται του θέματος, κατά τις κρατούσες δεοντολογικές αντιλήψεις. Γενικά τέτοιοι λόγοι ευπρέπειας συντρέχουν, όταν η συμμετοχή του δικαστικού λειτουργού στην εκδίκαση συγκεκριμένης υποθέσεως μπορεί να δώσει αφορμή σε δυσμενές γι' αυτόν σχόλιο για την αντικειμενική και ανεπηρέαστη, από οτιδήποτε και απ' οποιονδήποτε διευρεύνησή της, σε τρόπο ώστε να τίθεται σε αμφιβολία η ελεύθερη και μη προκατειλημμένη κρίση του (ΑΠ 1615/2022).

Αρμοδιότητα κατά παραπομπή (άρθρο 135 ΚΠΔ). Συντρέχει όχι μόνο στο στάδιο της **κύριας διαδικασίας**, αλλά και σε αυτό **της προδικασίας**, που περιλαμβάνει και την προκαταρκτική εξέταση (ΑΠ 1316/2022, 1180/2022, 1161/2022, 1162/2022).

Αρμοδιότητα κατά τόπον. Αν η κατά τόπο αναρμοδιότητα του δικαστηρίου δεν προταθεί από κάποιο διάδικο ή τον εισαγγελέα ή δεν γίνει αντιληπτή από το πρωτοβάθμιο δικαστήριο μέχρι την έναρξη της αποδεικτικής διαδικασίας, **καλύπτεται** και δεν μπορεί να προταθεί το πρώτον ενώπιον του δευτεροβαθμίου δικαστηρίου. Επίσης, αν ο κατηγορούμενος καταδικασθεί, ερήμην, στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο

και **δεν προβάλλει με λόγο εφέσεως την κατά τόπο αναρμοδιότητα** του πρωτοβαθμίου δικαστηρίου η αναρμοδιότητα αυτή **καλύπτεται** και δεν ιδρύεται ο ανωτέρω λόγος αναιρέσεως (ΑΠ 1096/2022, 490/2015 , 849/2010).

Αρνητικοί της κατηγορίας ισχυρισμοί: δεν υφίσταται υποχρέωση του δικαστηρίου να απαντήσει αιτιολογημένα (ΑΠ 780/2022, 726/2022, 310/2022, 132/2022).

Όταν ο ισχυρισμός που προβάλλει κατηγορούμενος στην πραγματικότητα συνιστά άρνηση της κατηγορίας, τότε το δικαστήριο δεν έχει υποχρέωση να απαντήσει ούτε πολύ περισσότερο (έχει υποχρέωση) να διαλάβει στην απόφασή του ειδική αιτιολογία γι' αυτόν (ΑΠ 616/2022, 719/2019).

Αρπαγή. Ως κατακράτηση νοείται η παρεμπόδιση κάποιου να απομακρυνθεί αυτοβούλως από το σημείο, στο οποίο κρατείται. Ως αποστέρηση της προστασίας της πολιτείας νοείται η κατάσταση όπου κάποιος θέτει ένα άλλο πρόσωπο υπό τη δική του αυθαίρετη εξουσία, κατά τρόπο, που τον αποκόπτει από την ομαλή συνθήκη βίου, όπου τελικά δεν μπορεί να ασκηθεί η προστασία του νόμου. Τέλος δε, περιαγωγή σε κατάσταση στέρησης της ελευθερίας νοείται η κατακράτηση διάρκειας στη διάθεση του δράστη, προκειμένου να επιτευχθούν οι όροι, που τέθηκαν από το δράστη. (ΑΠ 1259/2022 1074/2022).

Αρπαγή. Αιτιολογημένη η καταδικαστική απόφαση του δικαστηρίου που δέχθηκε ότι στο αδίκημα της αρπαγής, επειδή το προστατευόμενο έννομο αγαθό **είναι προσωποπαγές**, όταν οι παθόντες της αρπαγής είναι περισσότεροι (όπως επί αρπαγής πολλών προσώπων, τα οποία ο δράστης τα κλειδώνει σε ένα χώρο και τα κρατά κλειδωμένα εκεί), το **έγκλημα τελείται κατά συρροή και όχι κατ'εξακολούθηση**, ενώ εφαρμόζεται η παρ. 1 του άρθρου 94 ΠΚ και όχι η παρ.

2, ανεξάρτητα αν τα εγκλήματα τελέσθηκαν με μία πράξη. Δηλαδή πρόκειται για **πραγματική συρροή και όχι κατ'ιδέαν**, αφού κρίσιμο σημείο είναι η αρπαγή κάθε προσώπου χωριστά (**ΑΠ 1074/2022**).

Αρχή της αναλογικότητας Ένα μέτρο που προβλέπεται από διάταξη νόμου ως κύρωση για παράβαση διατάξεως αντίκειται στην αρχή της αναλογικότητας, όταν από το είδος του ή τη φύση του είναι προδήλως ακατάλληλο για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού ή όταν οι δυσμενείς συνέπειες του μέτρου τελούν σε προφανή δυσαναλογία ή υπερακοντίζουν τον επιδιωκόμενο σκοπό. **Τα υπερασπιστικά δικαιώματα** του εκζητουμένου (δίκαιης δίκης, μη αυτοενοχοποίησης), δεν μπορεί να ελέγχονται από το Κράτος που εκτελεί το Ευρωπαϊκό Ενταλμα Σύλληψης, αλλά εμπίπτει στον έλεγχο των δικαστικών αρχών του κράτους που ζήτησε την έκδοσή του, δηλαδή η παροχή δυνατότητας ασκήσεως ή η παραβίαση αυτών των υπερασπιστικών δικαιωμάτων του εκζητουμένου προσώπου, ως κατηγορουμένου, μετά την παράδοσή του στο κράτος που εξέδωσε το ΕΕΣ, εναπόκειται στο τελευταίο (**ΑΠ 427/2022**).

Αρχή αναλογικότητας. Εφαρμόζεται **και στην επιμέτρηση της ποινής** (ΑΠ **726/2022**).

Αρχή της άπαξ άσκησης ενδίκου μέσου. Δεν επιτρέπεται δεύτερη αίτηση αναιρέσεως κατά της ίδιας απόφασης, από τον ίδιο διάδικο, ανεξάρτητα αν αυτή που ασκήθηκε προηγουμένως απορρίφθηκε ως αβάσιμη, απαράδεκτη ή ανυποστήρικτη, αφού ο νόμος δεν διακρίνει. Ως κριθέν ένδικο μέσο νοείται και το απορριφθέν ως απαράδεκτο (**ΟΛΑΠ 1/2000, 701/2022, ΑΠ 329/2022**).

Αρχή της άπαξ άσκησης του ενδίκου μέσου. Από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 466 παρ. 3 και 514 εδ. γ' του Κ.Ποιν.Δ., προκύπτει ότι **δεν επιτρέπεται δεύτερη αίτηση αναίρεσης** κατά της ίδιας απόφασης. Κατά την έννοια των διατάξεων αυτών, προϋπόθεση για την απαγόρευση άσκησης δεύτερης αίτησης αναίρεσης είναι να έχει προηγηθεί κρίση επί της πρώτης. Στην αντίθετη περίπτωση που η πρώτη εκκρεμεί, παραδεκτώς ασκείται εντός της νόμιμης προθεσμίας δεύτερη αναίρεση, η οποία είναι συμπληρωματική της πρώτης και **συνεξετάζεται** με αυτή (ΑΠ 1074/2022, 877/2022, 757/2018, 1399/2008).

Αρχή του ενιαίου και αδιαίρετου της εισαγγελικής αρχής. Εφόσον ο αναπληρωτής εισαγγελέας παρέστη από την έναρξη της συζήτησης της συγκεκριμένης υπόθεσης και μέχρι πέρατος της δίκης αυτής και όχι κατά την εξέλιξη της συζήτησής της ενώπιον του δευτεροβαθμίου δικαστηρίου, η παράστασή του ήταν καθόλα νόμιμη και σύμφωνη με την αρχή του αδιαίρετου της εισαγγελικής αρχής (ΑΠ 1084/2022).

Αρχή της επιείκειας. Η παραβίαση της διάταξης του άρθρου 6 παρ.1 της Ε.Σ.Δ.Α., που καθιερώνει την αρχή της δίκαιης δίκης, δε δημιουργεί ιδιαίτερο λόγο αναιρέσεως της ποινικής αποφάσεως, πέρα από τους λόγους που περιοριστικά αναφέρονται στο άρθρο 510 του Κ.Ποιν.Δ., εκτός εάν συνδυάζεται με άλλη πλημμέλεια που υπάγεται στους προβλεπόμενους από την εν λόγω διάταξη λόγους αναιρέσεως, σε συνδυασμό με όσα ορίζονται στη διάταξη του άρθρου 171 παρ.1 στοιχ. δ' του Κ.Ποιν.Δ.(ΑΠ 417/2020). Έννοια **δίκαιης δίκης**, από την οποία απορρέει το τεκμήριο της αθωότητας και συνακόλουθα η αρχή της επιείκειας (ΑΠ 757/2022).

Αρχή της επιείκειας. Η παραβίαση της αρχής της επιείκειας, η οποία απορρέει από το τεκμήριο αθωότητας και επιβάλλει στο δικαστήριο, εν αμφιβολία, να αποφανθεί υπέρ του κατηγορουμένου, επάγεται, εκτός από την αναίρεση της απόφασης για έλλειψη ειδικής και εμπειριστατωμένης **αιτιολογίας, απόλυτη ακυρότητα** της διαδικασίας (*ΑΠ 789/2022*).

Ασελγής πράξη είναι όχι μόνον η συνουσία και η παρά φύση ασέλγεια, αλλά και η ψαύση και οι θωπείες των γεννητικών οργάνων ή άλλων απόκρυφων μερών του σώματος, η επαφή των γεννητικών οργάνων του δράστη στα γεννητικά όργανα του ανήλικου, η προστριβή του γεννητικού μορίου του στο σώμα του θύματος, ο εναγκαλισμός και ο ασπασμός στο πρόσωπο και το σώμα του παιδιού, εφόσον κατατείνουν στη διέγερση ή ικανοποίηση της γενετήσιας επιθυμίας του δράστη.

Στον όρο «**γενετήσια πράξη**» περιλαμβάνεται η συνουσία και άλλες πράξεις με την ίδια βαρύτητα από πλευράς προσβολής του εννόμου αγαθού της γενετήσιας ελευθερίας, όπως είναι η «παρά φύσιν συνεύρεση...». Πράξεις με έντονο γενετήσιο και ηδονιστικό χαρακτήρα, όπως είναι η ψαύση και οι θωπείες των γεννητικών οργάνων του ανήλικου, οι οποίες κατατείνουν στην διέγερση και γενετήσια ικανοποίηση της γενετήσιας επιθυμίας του δράστη και την προσβολή της γενετήσιας ελευθερίας του θύματος, θεωρούνται γενετήσιες πράξεις κατά το νέο ΠΚ. Ο όρος της «γενετήσιας πράξης» δεν παρεκκλίνει ουσιωδώς από τον προαναφερθέντα ορισμό της «ασελγούς πράξης», όπως ερμηνευόταν, υπό την αυστηρή της εκδοχή, από τη μέχρι τώρα νομολογία των δικαστηρίων στα εγκλήματα κατά της γενετήσιας ελευθερίας (*ΑΠ 627/2022, 478/2020, ΑΠ 715/2020*). Στην έννοια της ασελγούς πράξεως υπάγονται **οι θωπείες -καταφίληση** στα γεννητικά όργανα και πεολειχία

στον ανήλικο παθόντα, με σκοπό την ικανοποίηση της γενετήσιας επιθυμίας του δράστη (ΑΠ 1011/2022).

Αυτοτελείς ισχυρισμοί. Ειδική και εμπειριστατωμένη **αιτιολογία** της απόρριψης των αυτοτελών ισχυρισμών απαιτείται μόνο εφόσον αυτοί προβάλλονται κατά τρόπο σαφή και ορισμένο, με όλα δηλαδή τα πραγματικά περιστατικά, τα οποία είναι αναγκαία κατά την οικεία διάταξη για τη θεμελίωση τους. (ΑΠ 1219/2022, 1097/2022, 1073/2022, 1053/2022, 1051/2022, 953/2022, 909/2022, 791/2022, 694/2022, 688/2022, 631/2022, 590/2022), Αυτοτελής ο ισχυρισμός περί ύπαρξης **δεδικασμένου** (ΑΠ 821/2022, 721/2022). Αυτοτελής ο ισχυρισμός περί **ενάσκησης δικαιώματος**, κατ'άρθρο 20 ΠΚ (ΑΠ 631/2022). Αυτοτελής ο ισχυρισμός **περί πραγματικής πλάνης** (ΑΠ 1053/2022, 688/2022)

Αυτοτελείς ισχυρισμοί. Έννοια. Πρέπει να προβάλλονται **παραδεκτώς και ορισμένως**. Η πρόταση του εισαγγελέα επί της ενοχής εμπεριέχει και την πρότασή του για απόρριψη των αυτοτελών ισχυρισμών και δεν προκαλείται ακυρότητα της διαδικασίας στο ακροατήριο, από την παράλειψη του εισαγγελέα να προτείνει ειδικώς επ'αυτών (ΑΠ 310/2022).

Αυτοτελείς ισχυρισμοί. Τέτοιοι αυτοτελείς ισχυρισμοί, η απόρριψη των οποίων πρέπει να αιτιολογείται ιδιαίτερα, είναι και ο ισχυρισμός **περί εκουσίας υπαναχώρησης** από μη πεπερασμένη από πείρα (αρ. 44 παρ. 1 ΠΚ), καθώς και οι ισχυρισμοί του κατηγορουμένου περί συνδρομής στο πρόσωπο του ελαφρυντικών περιστάσεων (ΑΠ 791/2022, 635/2022).

Δεν είναι αυτοτελείς όσοι ισχυρισμοί απλώς αρνούνται (γενικά ή ειδικά) ή αποκρούουν στοιχεία της κατηγορίας, οι οποίοι, λόγω της φύσης τους, αντιμετωπίζονται με την κύρια αιτιολογία της απόφασης για την ενοχή. Η μη

απάντηση του δικαστηρίου σε αυτοτελή ισχυρισμό συνιστά **έλλειψη ακρόασης** κατά το άρθρο 170 παρ. 2 ΚΠΔ, που επιφέρει σχετική ακυρότητα της διαδικασίας στο ακροατήριο και στοιχειοθετεί το λόγο αναίρεσης από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Β` ΚΠΔ, ενώ, όταν δεν αιτιολογείται ειδικά η απόρριψη αυτοτελούς ισχυρισμού, στοιχειοθετείται ο λόγος αναίρεσης από το άρθρο **510 παρ. 1 στοιχ. Δ` ΚΠΔ. (ΑΠ 1219/2022, 957/2019, 323/2017).**

Αυτοτελείς ισχυρισμοί. Η μη απάντηση του δικαστηρίου σε αυτοτελή ισχυρισμό συνιστά **έλλειψη ακρόασης** κατά το άρθρο 170 παρ. 2 ΚΠΔ, που επιφέρει σχετική ακυρότητα της διαδικασίας στο ακροατήριο και στοιχειοθετεί το λόγο αναίρεσης από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Β` ΚΠΔ, ενώ, όταν δεν αιτιολογείται ειδικά η απόρριψη αυτοτελούς ισχυρισμού, στοιχειοθετείται ο λόγος αναίρεσης από το **άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Δ` ΚΠΔ (ΑΠ 290/2022).**

Αυτοτελής ισχυρισμός του κατηγορουμένου, ο οποίος περιλαμβάνεται σε έγγραφο υπόμνημα που δόθηκε στον διευθύνοντα τη συζήτηση και καταχωρίστηκε στα πρακτικά, θεωρείται ότι έχει προβληθεί παραδεκτως, **εφόσον από τα ίδια τα πρακτικά προκύπτει, ότι έγινε και προφορική ανάπτυξη του κατά τα ουσιώδη στοιχεία της νομικής και πραγματικής θεμελίωσής του.** Διαφορετικά, ο ισχυρισμός αυτός θεωρείται ότι δεν έχει προβληθεί παραδεκτως και το δικαστήριο δεν έχει υποχρέωση να απαντήσει σε αυτόν, και συνεπώς ούτε και να αιτιολογήσει ειδικώς την απόρριψή του **(ΟΛΑΠ 2/2005, ΑΠ 1067/2022, 617/2021, 552/2020).**

Αυτόφωρο αδίκημα και κατ'εξακολούθηση έγκλημα. Εφόσον για την τελευταία από τις μερικότερες πράξεις, συντρέχουν τα στοιχεία του αυτοφώρου εγκλήματος, μπορεί να ακολουθηθεί η αυτόφωρη διαδικασία για όλες τις μερικότερες πράξεις, καθώς, λόγω της ενότητας του δόλου, το κατ'εξακολούθηση έγκλημα αυτό δικάζεται

ως ενιαία πράξη, ενώ και στην επ' αυτοφώρω διαδικασία διασφαλίζονται, και δεν παραβιάζονται τα υπερασπιστικά δικαιώματα του εκάστοτε κατηγορουμένου, σύμφωνα με τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. (ΑΠ 675/2022, 470/2011).

Αυτοψία. Δεν απαιτείται ιδιαίτερη μνεία ,στο αιτιολογικό της απόφασης, της έκθεσης αυτοψίας, καθόσον αυτή διενεργήθηκε κατά τη διαδικασία της αστυνομικής προανάκρισης και κατά τον χρόνο της αστυνομικής διερεύνησης των εγκλημάτων και δεν διατάχθηκε από το Δικαστήριο ώστε να αποτελεί ιδιαίτερο αποδεικτικό μέσο (ΑΠ 768/2022, 290/2016).

Αφαίρεση άδειας ικανότητας οδήγησης. Η αφαίρεση άδειας ικανότητας οδήγησης, που προβλέπεται στη διάταξη του άρθρου 25 παρ. 1 Ν 4139/2013, η οποία περιλαμβάνεται πλέον στις παρεπόμενες ποινές του άρθρου 59 ΠΚ, αναστέλλεται μαζί με την κύρια ποινή, κατά το άρθρο 104 παρ. 2 ΠΚ, καθώς προβλέπεται σε ειδικό ποινικό νόμο και άρα πρόκειται για ρύθμιση διαφορετική από αυτήν του άρθρου 66 παρ. 2 ΠΚ (ΑΠ 1369/2022).

Βαριά σωματική βλάβη. Στοιχεία νομοτυπικής μορφής. Διαχρονικό δίκαιο. Η βαρεία μη σκοπούμενη σωματική βλάβη, μετά την τροποποίηση με το Ν 4855/2021, αφενός μεν στην παρ. 1 τυποποιήθηκε πάλι ως έγκλημα εκ του αποτελέσματος διακρινόμενο, κατ' άρθρο 29 του νέου Π.Κ., αν το βαρύτερο αποτέλεσμα αποδίδεται σε αμέλεια του υπαιτίου, αφετέρου δε στην παρ. 2 τιμωρείται με βαρύτερη (πλημμεληματική) ποινή, όταν το βαρύτερο αποτέλεσμα αποδίδεται σε ενδεχόμενο ή άμεσο δόλο β' βαθμού του υπαιτίου (βλ. και Αιτιολογική Έκθεση, άρθρο 66 του ν. 4855/2021,). Από τα προεκτεθέντα συνάγεται ότι η ευμενέστερη για τον υπαίτιο

διάταξη είναι η ενδιάμεση, ισχύσασα από 01-07-2019 έως 11-11-2021, αφού αν το βαρύτερο αποτέλεσμα αποδίδεται σε αμέλεια του υπαιτίου, αυτός τιμωρείται στα πλαίσια του άρθρου 309 νέου Π.Κ. (φυλάκιση έως 3 έτη ή χρηματική ποινή), ενώ αν αυτό αποδίδεται σε ενδεχόμενο ή άμεσο δόλο β' βαθμού του δράστη, αυτός τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους ([ΑΠ 1168/2022](#)).

Βιασμός. Υπαλλακτικώς μικτό έγκλημα. Ευμενέστερες οι διατάξεις του άρθρου 336 του νΠΚ, καθώς ως μέσο τέλεσης του εγκλήματος διατηρείται μεν η σωματική βία, ωστόσο εξειδικεύεται το περιεχόμενο της απειλής, η οποία δεν αρκεί να αφορά σπουδαίο και άμεσο εν γένει κίνδυνο, αλλά σοβαρό και άμεσο κίνδυνο για τη ζωή ή τη σωματική ακεραιότητα. ([ΑΠ 635/2022](#)).

Γενετήσια πράξη. Στην έννοια αυτή περιλαμβάνεται η συνουσία, καθώς και άλλες πράξεις με την ίδια, από πλευράς προσβολής του εννόμου αγαθού της γενετήσιας ελευθερίας, βαρύτητα, όπως είναι, ενδεικτικά, η «παρά φύσιν» συνεύρεση, ο ετεροαυνανισμός, η πεολειξία, η αιδιολειξία, ο ετεροαυνανισμός ή η χρήση υποκατάσταστων μέσων, αλλά και κάθε πράξη με έντονο γενετήσιο και ηδονιστικό χαρακτήρα, που κατατείνει στη διέγερση και ικανοποίηση της γενετήσιας επιθυμίας του και η οποία προσβάλλει το κοινό αίσθημα της αιδούς και των ηθών, αλλά και την ακώλυτη γενετήσια εξέλιξη του παθόντος, όχι όμως μια ήσσονος σημασίας ερωτική πράξη (όπως στιγμιαίος εναγκαλισμός και ασπασμός) ([ΑΠ 635/2022](#)).

Γενετήσια πράξη με ανήλικο έναντι αμοιβής (άρθρο 351 Α ΠΚ). Έννοια γενετήσιας πράξης. Στοιχεία νομοτυπικής μορφής. Η συναίνεση του ανηλίκου και η παρ' αυτού αμφιβολία ή και πρόκληση δεν έχει σημασία ([ΑΠ 1090/2022](#), [887/2020](#), [765/2019](#)).

Δεδικασμένο. Αυτοτελής ο ισχυρισμός περί ύπαρξης δεδικασμένου. Ταυτότητα πράξης υφίσταται, όταν το αντικείμενο της νέας δίωξης είναι η ίδια αξιόποινη πράξη ως προς τα πραγματικά περιστατικά (ίδιος χρόνος και τόπος τέλεσης ιστορικών γεγονότων) και προκύπτει μόνο από το διατακτικό και όχι από τις αιτιολογίες των αποφάσεων (ΑΠ 721/2022). Ταυτότητα πράξης υπάρχει, όταν η νέα κατηγορία συγκροτείται εξ αντικειμένου από τα ίδια πραγματικά περιστατικά, από τα οποία απαρτίζεται κατά τα ουσιώδη αντικειμενικά στοιχεία της και η προηγούμενη κατηγορία (ΑΠ1262/2022).

Το δεδικασμένο εξαντλείται, όχι στην ταυτότητα του εγκλήματος, αλλά στην ταυτότητα στις αξιόποινης πράξης, για την οποία ασκήθηκε η ποινική δίωξη και δεν εμποδίζει νέα δίωξη για άλλη αξιόποινη πράξη, που δεν κρίθηκε, έστω και αν στα στοιχεία στις πράξης στις περιλαμβάνεται και εκείνο που στις απετέλεσε στοιχείο του εγκλήματος, το οποίο έχει κριθεί. Δεν υφίσταται ταυτότητα πράξης και ως εκ τούτου δεδικασμένο, οσάκις τα περισσότερα αποτελέσματα μιας φυσικής πράξης έχουν αυτοτελή υλική υπόσταση και αποτελούν εξωτερικά καθένα ίδιο έγκλημα, το οποίο δεν τέθηκε υπό την κρίση του δικαστηρίου (ΑΠ 1022/2022, 872/2015).

Το δεδικασμένο **δεν** εκτείνεται **στους αυτοτελείς ισχυρισμούς**, όπως οι ελαφρυντικές περιστάσεις (ΑΠ 1051/2022).

Δέσμευση από εισαγγελέα οικονομικού εγκλήματος. Αρμοδιότητα για την άρση αυτής. Εάν την προκαταρκτική εξέταση διενεργεί ο εισαγγελέας οικονομικού εγκλήματος και εκδίδει την σχετική διάταξη δεσμεύσεως αρμόδιο τυγχάνει το συμβούλιο εφετών. Εάν όμως την προκαταρκτική εξέταση διενεργεί ο επίκουρος

εισαγγελικός λειτουργός και αυτός εκδίδει την σχετική διάταξη δεσμεύσεως αρμόδιο τυγχάνει το συμβούλιο πλημμελειοδικών (*ΑΠ 1236/2022*)..

Δήλωση συνέχισης, κατ'άρθρο 464 νΠΚ. Εάν είχε υποβληθεί *έγκληση* από τον παθόντα ενόσω ίσχυε ο ΠΠΚ, **δεν** απαιτείται η υποβολή, απλής άλλωστε, δήλωσης συνέχισης, κατ'άρθρο 464 νΠΚ (*ΑΠ 817/2022*), έστω κι αν η έγκληση είχε υποβληθεί **πέραν του τριμήνου** (*ΑΠ 1009/2022*).

Δήλωση επιθυμίας προόδου της ποινικής διαδικασίας. Η δήλωση επιθυμίας προόδου της ποινικής διαδικασίας, εξομοιώνεται με την έγκληση και **συνιστά και πράξη ουσιαστικού δικαίου**, η δε προθεσμία δήλωσης επιθυμίας προόδου της ποινικής διαδικασίας **δεν περιλαμβάνεται στις νόμιμες και δικαστικές προθεσμίες διενέργειας διαδικαστικών πράξεων** για τις οποίες προβλέφθηκε αναστολή κατά το χρονικό διάστημα από 13-3-2020 έως 31-5-2020, με βάση τις προαναφερθείσες Κοινές Υπουργικές Αποφάσεις που εκδόθηκαν κατ' εξουσιοδότηση των παρ. 1 και 2 του άρθρου 11 της από 11-3-2020 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου «περί κατεπειγόντων μέτρων αντιμετώπισης των αρνητικών συνεπειών της εμφάνισης του κορωνοϊού COVID-19 και της ανάγκης περιορισμού της διάδοσης του», η οποία εκδόθηκε, κατ' άρθρο 44 παρ. 1 του Συντάγματος, και κυρώθηκε με το άρθρο 2 του Ν. 4682/2020 και **έπρεπε να έχει υποβληθεί μέχρι τις 18-3-2020** (*ΑΠ 1153/2022*).

Δήμευση. Η δήμευση ως **μέτρο ασφαλείας** είναι α) υποχρεωτική, β) επιβάλλεται και χωρίς καταδίκη ορισμένου προσώπου, γ) επιβάλλεται υπό προϋποθέσεις και κατά των κληρονόμων, δ) επιβάλλεται υποχρεωτικά κατά παντός τρίτου κατόχου και ε) επιβάλλεται υποχρεωτικά μόνον αν από τα κατασχεθέντα αντικείμενα προκύπτει

κίνδυνος δημόσιας τάξης, με την έννοια όχι μόνον του κινδύνου επανάληψης αξιόποινων πράξεων, αλλά και του κινδύνου της δημόσιας υγείας, της κοινής ειρήνης, της ασφάλειας ή της δημόσιας πίστης (ΑΠ 818/2022, 1244/2018).

Η δήμευση του άρθρου **16 Ν. 2168/1993** αποτελεί **μέτρο ασφαλείας** και επιβάλλεται υποχρεωτικά, καθώς ο νόμος θέσπισε ένα τεκμήριο απόλυτης επικινδυνότητας των όπλων για τη δημόσια τάξη, το οποίο δεν μπορεί να ανατραπεί με μόνη την επίκληση των συνοδευτικών περιστάσεων κατοχής του όπλου, που μειώνουν τον κίνδυνο προσβολής εννόμων αγαθών, παρά μόνο όταν από τον ίδιο το νόμο ισχύει αντίθετο τεκμήριο έλλειψης κινδύνου, όπως όταν μετά την κατάσχεση και πριν από την απόφαση δήμευσης εκδίδεται άδεια από την αρμόδια αρχή (ΑΠ 818/2022).

Δήμευση προϊόντων εγκλήματος πρέπει να αιτιολογείται ειδικώς ότι αυτά αποτελούν προϊόντα κτηθέντα από τη διάπραξη του βασικού αδικήματος (ΑΠ 1009/2022).

Δημόσιο έγγραφο. Η έννοια του δημοσίου εγγράφου δεν προσδιορίζεται σε διάταξη του Ποινικού Κώδικα, γι' αυτό έχει εφαρμογή και στο Ποινικό Δίκαιο το άρθρο 438 Κ.Πολ.Δ., κατά την έννοια του οποίου δημόσιο έγγραφο είναι αυτό που συντάχθηκε από αρμόδιο καθ' ύλην και κατά τόπο δημόσιο υπάλληλο ή λειτουργό και προορίζεται για εξωτερική κυκλοφορία προς πλήρη απόδειξη έναντι πάντων κάθε γεγονότος που βεβαιώνεται με αυτό (ΑΠ 1037/2022).

Διαμονή. Άγνωστη. Κατ' ορθή ερμηνεία των διατάξεων των άρθρων **156 παρ. 1 και 2 και 273 παρ.1 του ΚΠΔ**, στην περίπτωση που **δεν έχει ενεργηθεί προανάκριση** ή ο κατηγορούμενος δεν εμφανίστηκε κατ' αυτήν και δεν έχει δηλώσει διεύθυνση

κατοικίας, κατά το άρθρο 273 του ΚΠΔ, **δεν μπορεί άνευ ετέρου να θεωρείται ως κατοικία του η αναγραφόμενη, στην έγκληση ή τη μήνυση, διεύθυνση κατοικίας, όπου αναζητήθηκε και δεν βρέθηκε (ΑΠ 1202/2022)**

Δικαστικά Έξοδα.- Ψευδής καταμήνυση. -580 νΚΠΔ, 585 πΚΠΔ –Η κρίση του εισαγγελέα πρωτοδικών, κατά **την αρχειοθέτηση** της σχετικής μήνυσης, περί απαλλαγής του μηνυτή από την καταβολή δικαστικών εξόδων κατά τη διάταξη του άρθρου 585 του προϊσχύσαντος ΚΠΔ, , **δεν δεσμεύει** το Δικαστήριο ως προς τη **μη ύπαρξη δόλου** στο πρόσωπο του κατηγορουμένου **για ψευδή καταμήνυση (ΑΠ 621/2022, 241/2015).**

Δικαστική προστασία. Δικαίωμα παροχής δικαστικής προστασίας. Η επιβαλλόμενη από το άρθρο 514 α ΚΠΔ υποχρέωση του αναιρεσειόντος να παρίσταται στον Άρειο Πάγο **μετά ή δια πληρεξούσιου δικηγόρου** δεν είναι υπέρμετρη, διασφαλίζει την ορθή λειτουργία της δικαιοσύνης στο ανώτατο αυτό επίπεδο αναιρετικού ελέγχου των αποφάσεων και δεν παρεμποδίζει την ελεύθερη πρόσβαση του κατηγορουμένου στον Άρειο Πάγο και ως εκ τούτου **δεν αντιβαίνει** στις διατάξεις των άρθρων **20 παρ. 1** του Συντάγματος και **6 παρ. 3 της** Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου (**ΕΣΔΑ**), οι οποίες εξασφαλίζουν σε κάθε πρόσωπο το δικαίωμα παροχής δικαστικής προστασίας, η δε τελευταία και το συνακόλουθο δικαίωμα να δικάζεται αυτό δίκαια, δημόσια και αμερόληπτα, αφού από τις τελευταίες υπερνομοθετικές διατάξεις δεν κωλύεται κοινός νομοθέτης να θέτει όρους και περιορισμούς, υπό τους οποίους ασκείται το κατοχυρούμενο από τις διατάξεις αυτές δικαίωμα παροχής έννομης προστασίας, αρκεί οι περιορισμοί αυτοί να μην περιστελλουν τη δυνατότητα προσφυγής στα δικαστήρια, με τέτοιο τρόπο ή σε

τέτοιο βαθμό, ώστε το ως άνω δικαίωμα να προσβάλλεται στον ίδιο τον πυρήνα του (ΟΛΑΠ 724/1992, ΑΠ 1023/2022, 1635/2019, 1587/2007, 2137/2006).

Δίκαιη δίκη. Η παραβίαση της διάταξης του άρθρου 6 παρ.1 της Ε.Σ.Δ.Α., που καθιερώνει την αρχή της δίκαιης δίκης, δε δημιουργεί ιδιαίτερο λόγο αναιρέσεως της ποινικής απόφασεως, πέρα από τους λόγους που περιοριστικά αναφέρονται στο άρθρο 510 του Κ.Ποιν.Δ., εκτός εάν συνδυάζεται με άλλη πλημμέλεια που υπάγεται στους προβλεπόμενους από την εν λόγω διάταξη λόγους αναιρέσεως, σε συνδυασμό με όσα ορίζονται στη διάταξη του άρθρου 171 παρ.1 στοιχ. δ΄ του Κ.Ποιν.Δ. (ΑΠ 1202/2022, 417/2020). Έννοια δίκαιης δίκης, από την οποία απορρέει το **τεκμήριο της αθωότητας** και συνακόλουθα η αρχή της επιείκειας (ΑΠ 757/2022).

Έννοια δίκαιης δίκης. Η πολιτεία, μέσω των οργάνων της, οφείλει να απαντά **σε όλα τα επιχειρήματα του κατηγορουμένου** και να εξετάζονται αυτά κατά τρόπο πραγματικό από το Δικαστήριο, δηλαδή το Δικαστήριο να προβαίνει σε αποτελεσματική εξέταση των παρατηρήσεων, επιχειρημάτων και αποδείξεων, που επικαλούνται **οι διάδικοι** (ΑΠ 733/2022).

Διόρθωση απόφασης. Αρμόδιος ο ΑΠ να προβεί στη διόρθωση ή συμπλήρωση της προσβαλλόμενης απόφασης, επί άσκησης αναίρεσης που δεν απορρίφθηκε ως απαράδεκτη, **μόνο εφόσον υπεισέρχεται στην έρευνα των αναιρετικών λόγων.** Αν όμως η διόρθωση ή η συμπλήρωση αφορά κεφάλαιο της απόφασης που δεν προσβάλλεται με την αναίρεση, αρμόδιο είναι το δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση, στο οποίο και ο ΑΠ παραπέμπει την υπόθεση (ΑΠ 432/2022, 132/2022).

Διπλή μείωση της ποινής, κατ'άρθρο 85 ΠΚ. Δεν είναι υποχρεωμένο το δικαστήριο να αναφέρει στην απόφασή του το ποσοστό μείωσης της ποινής με την καθεμία ελαφρυντική περίπτωση που αναγνωρίζει στον κατηγορούμενο, εφόσον η ποινή που επιβλήθηκε ήταν εντός των ορίων, όπως αυτά διαμορφώνονται από το νόμο (επιβλήθηκε φυλάκιση 2 ετών με πλαίσιο ποινής φυλάκισης τουλάχιστον έξι (6) μηνών έως κάθειρξη έξι (6) ετών) (*ΑΠ 413/2022*).

Δόλος. Αιτιολόγηση του δόλου μόνο αν αξιώνονται πρόσθετα στοιχεία, όπως η εν γνώσει τέλεση της πράξης (*ΑΠ 787/2022*).

Έγγραφο : Η λήψη υπόψη από το δικαστήριο εγγράφου, μη αναγνωσθέντος στην κύρια διαδικασία, προκαλεί απόλυτη ακυρότητα (171 παρ. 1 δ) **εκτός αν** το έγγραφο αποτελεί στοιχείο του κατηγορητηρίου ή αποτελεί υλικό αντικείμενο του εγκλήματος ή είναι διαδικαστικό έγγραφο ή αναφέρεται ιστορικά ή διηγηματικά στην απόφαση ή προκύπτει από άλλο αποδεικτικό μέσο (ΑΠ 529/2022), διότι, στην περίπτωση αυτή, γνωρίζει ο κατηγορούμενος την κατηγορία, προκειμένου να αντιτάξει την υπεράσπιση του κατ' αυτής και κατ' ακολουθίαν το περιεχόμενο των εγγράφων αυτών και μπορούσε, αν το ήθελε, να ασκήσει τα κατ' άρθρο 358 δικαιώματά του (*ΑΠ 1179/2022, 100/2022, 1378/2020, 585/2020, 410/2020, 310/2019*).

Η λήψη υπόψη και η συνεκτίμηση από το δικαστήριο της ουσίας, ως αποδεικτικού στοιχείου, εγγράφου που **δεν αναγνώσθηκε** κατά τη συζήτηση στο ακροατήριο, συνιστά απόλυτη ακυρότητα, **διότι έτσι παραβιάζεται η αρχή της προφορικότητας** και το δικαίωμα του κατηγορουμένου να προβαίνει σε δηλώσεις, παρατηρήσεις και εξηγήσεις σχετικά με το αποδεικτικό μέσο. Αν δεν αναφέρεται το συγκεκριμένο έγγραφο στα πρακτικά, προκύπτει όμως από το σκεπτικό της απόφασης και από το

όλο περιεχόμενο της, ότι το έγγραφο αναγνώσθηκε, πληρούται ο σκοπός των ανωτέρω διατάξεων και δεν ιδρύεται ο ως άνω λόγος αναίρεσης (ΑΠ 998/2022, 694/2022, 628/ 2020).

Έγγραφα. Ο ψηφιακός δίσκος (CD) πρέπει να επισκοπηθεί κατά τη δημόσια και προφορική συζήτηση της υπόθεσης και δεν αρκεί η επισκόπησή του στον ειδικά διαμορφωμένο χώρο διάσκεψης του δικαστηρίου από τα μέλη αυτού (ΑΠ 1096/2022).

Έγγραφα. Από τη διάταξη του άρθρου 362 ΚΠΔ, σε συνδυασμό και προς τις διατάξεις των άρθρων 170, 171 και 177 ΚΠΔ, προκύπτει ότι το δικάζον ποινικό δικαστήριο, αναζητώντας την ουσιαστική αλήθεια για τη διαμόρφωση της κρίσης του ως προς την ενοχή ή μη του κατηγορουμένου, προβαίνει στην ανάγνωση και ουσιαστική αξιολόγηση οποιουδήποτε χρήσιμου εγγράφου, αποδεικτικού ή διαδικαστικού, εφόσον δεν αμφισβάζει για τη γνησιότητα του, **έστω και αν το έγγραφο προέρχεται από άλλη ποινική ή πολιτική δίκη, στην οποία δεν έχει εκδοθεί αμετάκλητη απόφαση ή πρόκειται για απόφαση που δεν είναι αμετάκλητη**, ενόψει του ότι η τήρηση της διάταξης του άρθρου 362 ΚΠΔ, δεν τάσσεται με ποινή ακυρότητας της σχετικής ποινικής διαδικασίας, και συνεπώς ουδεμίας μορφής ακυρότητα επιφέρει η ανάγνωση και λήψη υπόψη εγγράφων, τα οποία υποβάλλονται από τους διαδίκους χωρίς αμφισβήτηση της γνησιότητάς τους, καθώς και η ανάγνωση, έστω και με την εναντίωση του κατηγορούμενου, εγγράφων άλλης δίκης ή και απόφασης εκδοθείσας επί άλλης δίκης, η οποία δεν έχει καταστεί αμετάκλητη, διότι δεν θίγονται τα δικαιώματα υπεράσπισης και ακρόασης του κατηγορούμενου και δεν παραβιάζεται το από το άρθρο 171 §1 στοιχ. δ' του ΚΠΔ δικαίωμα υπεράσπισης, αφού ο κατηγορούμενος έχει πάντοτε τη δυνατότητα, κατά τη διάταξη του άρθρου 358 του

ίδιου ως άνω Κώδικα, να εκθέσει τις απόψεις του, να κάνει παρατηρήσεις και να προβαίνει σε δηλώσεις και εξηγήσεις σχετικά με τα αποδεικτικά μέσα που εξετάστηκαν (ΑΠ 1179/2022, 101/2022, ΑΠ 710/2016, ΑΠ 1560/2016).

Έγγραφα. Στα **πρακτικά** της δημόσιας συζήτησης, που συντάσσονται, **δεν είναι απαραίτητο να αναφέρεται για ποιο αποδεικτικό θέμα αφορά το κάθε έγγραφο, ούτε να καταχωρίζεται το περιεχόμενο του εγγράφου που αναγνώσθηκε.** Αρκεί μόνο να αναφέρονται στα πρακτικά τα στοιχεία που προσδιορίζουν **την ταυτότητά του** σε τρόπο που μπορεί να διαγνωσθεί, ότι αναγνώσθηκε όλο το περιεχόμενο του και ο κατηγορούμενος, γνωρίζοντας πλήρως την ταυτότητά του, να έχει κάθε ευχέρεια να ασκήσει τα από το άρθρο **358 ΚΠΔ δικαιώματά** του. Διαφορετικό είναι το ζήτημα εάν από **την αόριστη** αναφορά της ταυτότητας ενός εγγράφου, που αναγνώσθηκε, δημιουργείται **ασάφεια** από το αιτιολογικό της απόφασης, ως προς το εάν το δικαστήριο της ουσίας **έλαβε υπόψη του το έγγραφο** αυτό που αναγνώσθηκε και αν στήριξε ή όχι σε αυτό την κρίση του, οπότε, όμως, δημιουργείται ο από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Δ' ΚΠΔ λόγος αναίρεσης **για έλλειψη αιτιολογίας.** Το περιεχόμενο του εγγράφου δεν είναι αναγκαίο να αναφέρεται στα πρακτικά, είναι όμως αναγκαίο να αναφέρονται τα στοιχεία εκ των οποίων προσδιορίζεται **με επάρκεια η ταυτότητά του, τα οποία δεν συμπίπτουν πάντοτε με τα στοιχεία του πλήρους τίτλου του.** (ΑΠ 998/2022, 1750/2018, 176/2017).

Η **ταυτότητα του εγγράφου** πρέπει να προσδιορίζεται επαρκώς, **αλλά όχι** απαραίτητα από τον **συντάκτη ή τη χρονολογία** ή το **περιεχόμενό του.** Οι **φωτογραφίες** επισκοπούνται και η αναγραφή στα πρακτικά της απόφασης ότι αναγνώσθηκαν έχει την πρόδηλη έννοια ότι αυτές επισκοπήθηκαν από τους διαδίκους (ΑΠ 767/2022).

Εγκληματική οργάνωση. Η συγκρότηση εγκληματικής ομάδας αποτελεί στιγμιαίο έγκλημα. Η ένταξη σε ήδη δομημένη ομάδα αποτελεί διαρκές. Αν πληρωθούν και οι δύο τρόποι τέλεσης, υφίσταται φαινομενική πραγματική συρροή (ΑΠ 767/2022).

Εισαγγελέας. Η **πρόταση του εισαγγελέα επί της κατηγορίας** στο τέλος, μετά το πέρας της αποδεικτικής διαδικασίας, όταν ζητεί την ενοχή του κατηγορουμένου, **εμπεριέχει** οπωσδήποτε και την πρότασή του για απόρριψη των αυτοτελών ισχυρισμών του κατηγορουμένου και η παράλειψή του να προτείνει ειδικώς επί των προβληθέντων αυτοτελών ισχυρισμών του κατηγορουμένου καλύπτεται με τη συνολική του πρόταση επί της ενοχής και δεν δημιουργείται καμία ακυρότητα της διαδικασίας στο ακροατήριο (ΑΠ 780/2022, 1190/2016).

Εισαγγελέας. Η αρχή του **ενιαίου και αδιαίρετου** της εισαγγελικής αρχής κάμπτεται και δεν εφαρμόζεται μόνο στην περίπτωση αναπλήρωσης κατά τη διάρκεια και εφόσον εξελίσσεται η διαδικασία στο ακροατήριο για συγκεκριμένη υπόθεση, με αποτέλεσμα να μην μπορεί κατά τη διάρκεια της συζήτησης της ίδιας υπόθεσης να αναπληρωθεί ο εισαγγελέας της έδρας με άλλον εισαγγελέα (ΑΠ 1236/2022, 555/2005). Βλ και την ΑΠ 1222/2022 , η οποία δέχθηκε **απόλυτη ακυρότητα**, εφόσον ο εισαγγελέας, μετά την **λήψη στοιχείων** ταυτότητας του κατηγορουμένου και τον διορισμό διερμηνέα, **αντικαταστάθηκε** από άλλον εισαγγελέα, χωρίς η δίκη να ξεκινήσει από την αρχή.

Εκβίαση. Στοιχεία νομοτυπικής μορφής. Ο σκοπός του δράστη να αποκομίσει ο ίδιος ή άλλος παράνομο περιουσιακό όφελος (**υπερχειλής δόλος**) είναι ανεξάρτητος της επίτευξης ή μη οφέλους, ενώ τέτοιος σκοπός υπάρχει, όταν ο υπαίτιος γνωρίζει ότι το

περιουσιακό όφελος που επιδιώκει δεν αποτελεί αντικείμενο νόμιμης απαίτησης, καθώς επίσης και όταν στη συγκεκριμένη περίπτωση η εφαρμογή του μέσου της βίας ή της απειλής προς πραγμάτωση νόμιμης απαίτησης αποδοκιμάζεται από το δίκαιο, εμφανιζόμενη ως άξια μομφής. Ειδικότερα, πρέπει το επιδιωκόμενο όφελος να είναι «παράνομο», δηλαδή να μην αποτελεί νόμιμη απαίτηση του δράστη ή του άλλου και να τελεί σε σχέση υλικής αντιστοιχίας με την επελθούσα περιουσιακή ζημία, έτσι ώστε να αποτελεί αυτό την αντίστροφη όψη της ζημίας (ΑΠ 952/2022, 928/2010, ΑΠ 1209/2007).

Εκβίαση. Ο εξαναγκασμός, ως στοιχείο του εγκλήματος της εκβίασης, έγκειται (Α.Π. 38/2022). Η απειλή μπορεί να είναι ρητή και άμεση, να έχει διατυπωθεί προφορικώς ή εγγράφως ή και εμμέσως, να έχει μεταβιβαστεί με άλλον ή ακόμη και να είναι σιωπηρή,(Α.Π. 917/2020). Περαιτέρω, για την κακουρηματική μορφή της εκβίασης, που προβλέπεται στη διάταξη του άρθρου 385 παρ. 1 στοιχ. β' περ. α' του προϊσχύσαντος Π.Κ., η οποία είναι εφαρμοστέα στην κρινόμενη υπόθεση, κατά τα προαναφερόμενα, απαιτείται ο υπαίτιος να μεταχειρίσθηκε, μεταξύ άλλων απειλή βλάβης της επιχείρησης ή του επαγγέλματος που ασκεί ο εξαναγκαζόμενος και η ανωτέρω πράξη να τελέστηκε από πρόσωπο που διαπράττει τέτοιες πράξεις κατ' επάγγελμα. Το έγκλημα της εκβίασης είναι **τετελεσμένο** με την επέλευση της περιουσιακής ζημίας στον παθόντα, ο οποίος μπορεί να είναι πρόσωπο διαφορετικό από εκείνο που εξαναγκάσθηκε να προβεί στην επιζήμια συμπεριφορά, αλλιώς, αν δηλαδή δεν επέλθει η ζημία και εφόσον συντρέχουν και οι λοιποί όροι, το έγκλημα είναι σε απόπειρα (ΑΠ 1302/2022).

Έκθεση (άρθρο 306 ΠΚ) . Η έννοια των φράσεων του νόμου "**καθιστά αβοήθητο**" και "**αφήνει αβοήθητο**" σημαίνει ότι και στις δύο αυτές περιπτώσεις δημιουργείται

κατάσταση κινδύνου για τη ζωή ή την υγεία του παθόντος ή κατάσταση επίταξης του επισυμβάντος κινδύνου. Ειδικότερα, **ο πρώτος τρόπος** του εγκλήματος της **έκθεσης, σε στενή έννοια**, υπάρχει, όταν με μία θετική ενέργεια (ή παράλειψη) του δράστη το θύμα μεταφέρεται από μία σχετικά ασφαλή θέση σε μία ανασφαλή και έτσι εκτίθεται σε κίνδυνο η ζωή ή η υγεία του. **Η αβοήθητη θέση**, στην οποία περιάγεται το θύμα, συνίσταται στη δημιουργία όρων, με τους οποίους αρχίζει μια αυτοδύναμη διαδικασία που θα οδηγήσει σε βλάβη του εννόμου αγαθού της ζωής, αν δεν ανακοπεί με οποιονδήποτε τρόπο. Επομένως, είναι αδιάφορο, εάν το θύμα τελικά διασωθεί με την παρέμβαση τρίτων ή από τύχη. Από την όμοια διάταξη του άρθρου 306 παρ. 1 του νέου Π.Κ., προκύπτει ότι **δεν έχει** μεταβληθεί **ούτε η νομοτυπική μορφή** της πράξης **ούτε η απειλούμενη ποινή**, με συνέπεια να είναι εφαρμοστέα η διάταξη που ίσχυσε κατά το χρόνο τέλεσης της πράξης (ΑΠ 1138/2022, 838/2020).

Εκπροσώπηση αναιρεσιόντος. Ο διορισμός παρέχει στο συνήγορο την εξουσία να εκπροσωπεί το διάδικο σε όλες τις διαδικαστικές πράξεις που αφορούν τη συγκεκριμένη ποινική υπόθεση, εκτός αν η πληρεξουσιότητα παρέχεται για ορισμένες μόνον από τις πράξεις αυτές . Απορριπτό το αίτημα της αναβολής, που υποβάλλεται από δικηγόρο, προκειμένου να προσκομίσει εξουσιοδότηση του κατηγορουμένου προς εκπροσώπησή του, **λόγω επικείμενου κινδύνου παραγραφής**. Απόρριψη της αναίρεσης ως ανυποστήρικτης λόγω μη εκπροσώπησης του αναιρεσιόντος ενώπιον του Αρείου Πάγου (ΑΠ 721/2022).

Ελαφρυντικές περιστάσεις. Ειλικρινής μεταμέλεια. Μετέπειτα καλή συμπεριφορά. Πρότερος σύννομος βίος. Μετεφηβική ηλικία.

Πρότερος σύννομος βίος η ύπαρξη του λευκού ποινικού μητρώου συνιστά αναμφίβολα ένα ισχυρό (μαχητό) τεκμήριο προηγούμενης σύννομης ζωής, ωστόσο δεν αποτελεί το μοναδικό κριτήριο για την ουσιαστική αξιολόγηση του βίου ως σύννομου, αφού η σύννομη ζωή δεν ταυτίζεται με το λευκό ποινικό μητρώο, αλλά με τον πραγματικό σεβασμό των εννόμων αγαθών στον καθημερινό βίο (*ΑΠ 949/2022, 49/2022*).

Ο σύννομος βίος δεν ταυτίζεται με το λευκό ποινικό μητρώο, το οποίο απλά συνεκτιμάται, αλλά με την από πεποίθηση υποταγή στη νομιμότητα ως προς όλες τις εκφάνσεις της καθημερινότητάς του, κατάσταση που δεν εξασφαλίζεται με την ανυπαρξία καταδίκης του για αξιόποινη πράξη, αλλά και από τον σεβασμό και την τήρηση αστικών κανόνων, ώστε το έγκλημα που έχει τελέσει ο δράστης να εμφανίζεται ως εξαίρεση σε αυτή τη σταθερή στάση της ζωής του, ως δυσάρεστη **έκπληξη**, ως γεγονός που ουδείς περίμενε από τον συγκεκριμένο δράστη (*ΟΛΑΠ 2/2022, ΑΠ 1135/2022, 1086/2022, 980/2022, 935/2022*).

Συνακόλουθα αν κάποιος παραβιάζει ή δεν σέβεται, **αστικούς κανόνες** η συνδρομή στο πρόσωπό του της εν λόγω ελαφρυντικής περίπτωσης δεν έχει έρεισμα στο νόμο, το δε **λευκό ποινικό μητρώο** απλά **συνεκτιμάται** από το Δικαστήριο στα πλαίσια που ορίζονται από τις διατάξεις των άρθρων 177 και 178 ΚΠΔ, για τον σχηματισμό της δικανικής του κρίσης για την ύπαρξη του σύννομου βίου προκειμένου να αποφανθεί επί του αυτοτελούς αυτού ισχυρισμού (*ΑΠ 1135/2022, 1087/2022, 1052/2022, , 1097/2022, 980/2022*).

Σύννομος βίος. Οι μεμονωμένες, ευκαιριακού χαρακτήρα **καταδίκες για εγκλήματα ήσσονος σημασίας**, όπως αυτά που τελέσθηκαν από **αμέλεια**, μπορεί να μην ληφθούν υπόψη και **να χορηγηθεί** το ελαφρυντικό, ενώ κρίσιμο είναι να συνάγεται ο **σεβασμός** από πλευράς του κατηγορουμένου **των εννόμων αγαθών**, ο οποίος

εκδηλώνεται με την τήρηση των δικαιοκίνων κανόνων που τα προστατεύουν, οπότε μπορούν να ληφθούν υπόψη για **την μη χορήγηση** του ελαφρυντικού αποφάσεις πολιτικών δικαστηρίων (**λ.χ επί αγωγών αδικοπραξίας**) ή διοικητικών δικαστηρίων (λ.χ επί **προστίμων**) ή διοικητικών αρχών (λ.χ **επί πειθαρχικών παραπτώματων**), από τις οποίες προκύπτει η κατ' επανάληψη παραβίαση επιτακτικών κανόνων δικαίου αυξημένης σπουδαιότητας (**ΑΠ 1289/2022**).

Ταπεινά αίτια. Η ελαφρυντική αυτή περίπτωση θεμελιώνεται **είτε στην ψυχολογική σχέση** του δράστη της αξιόποινης πράξης με τρίτο πρόσωπο (τρεις τελευταίες υποπεριπτώσεις), είτε στην κακοβουλία (**ταπεινά αίτια**), είτε στην άσχημη οικονομική κατάσταση του υπαιτίου (**μεγάλη ένδεια**) (**ΑΠ 998/2022, 1555/2019**).

Έννοια της ελαφρυντικής περίπτωσης της **ειλικρινούς μεταμέλειας**. Δεν πρέπει να γίνεται προσχηματικά και δεν αρκεί η απλή έκφραση συγγνώμης ή η ομολογία για την τέλεση της πράξης ή η παράδοσή του στις αρχές μετά την πράξη (**ΑΠ 1087/2022**).

Έννοια της ελαφρυντικής περίπτωσης της μετέπειτα καλής συμπεριφοράς. Προϋποθέτει επίκληση και απόδειξη θετικής ατομικής και κοινωνικής συμπεριφοράς του υπαιτίου, ως αποτέλεσμα πραγματικής επίγνωσης από αυτόν των συνεπειών της πράξης του και σταθερού εναρμονισμού του προς τις επιταγές της έννομης τάξης και δεν εννοείται ως παθητική καλή διαγωγή ή μόνον ως απουσία παραβατικότητας αλλά περιλαμβάνει και την θετική δραστηριότητα του υπαιτίου, η οποία εκδηλώνεται αυτοβούλως και όχι ως αποτέλεσμα φόβου ή καταναγκασμού. Απαιτείται **ηθική και ψυχική μεταστροφή**, αλλά δεν ταυτίζεται με την απαίτηση για μία εξαιρετική υπερδιακεκριμένη καλή συμπεριφορά (**ΑΠ 791/2022, 416/2022**).

Άρθρο 85 παρ. 2 ΠΚ : για να εφαρμοστεί η διάταξη αυτή πρέπει να συνδυάζεται **με κάποιο άλλο λόγο μείωσης ποινής ή ελαφρυντική περίπτωση.** Έλλειψη νόμιμης βάσης. Ορθή και αιτιολογημένη **απόρριψη** των ελαφρυντικών περιστάσεων, καθώς η **ομολογία** της κατηγορουμένης μετά παρέλευση 13 μηνών από την τέλεση της ληστείας και των δύο ανθρωποκτονιών συνιστούσε προσπάθεια μείωσης της αληθινής εγκληματικής της δραστηριότητας, για την οποία δεν ζήτησε **ούτε συγγνώμη** στο ακροατήριο, περαιτέρω δε η επικαλούμενη από αυτήν μεταγενέστερη καλή συμπεριφορά οφειλόταν στην προσπάθειά της για μείωση της ποινής της και σωματική αδυναμία να αντιπαρατεθεί με τις συγκροτούμενες της και το προσωπικό του καταστήματος κράτησης, χωρίς να έχει δείξει οποιαδήποτε μεταμέλεια για τα ανυπεράσπιστα και ηλικιωμένα θύματά της, ενώ προσπάθησε να αποδομήσει την κατηγορία σε βάρος της (**ΑΠ 416/2022**).

Η διάταξη είναι **ευμενέστερη** της προϊσχύσασας, ενώ απλή ομολογία δεν αρκεί, αλλά θα πρέπει η δοθείσα ομολογία να **έχει συμβάλει** στην έγκαιρη απονομή τη δικαιοσύνης (**ΑΠ 953/2022**).

Ειλικρινής μετάνοια. Για τη θεμελίωση της ελαφρυντικής αυτής περίπτωσης απαιτείται αληθινή και θετική ψυχοβουλευτική μεταστροφή του υπαιτίου προς την έννομη τάξη και την πλευρά του παθόντος, η οποία προϋποθέτει, κατ' ελάχιστο, την ειλικρινή ομολογία τέλεσης της πράξης και η οποία πρέπει να εκδηλώνεται με συγκεκριμένο τρόπο και σε συγκεκριμένο τόπο και χρόνο, ενώ απαιτείται ο υπαίτιος να έχει επιδιώξει με συγκεκριμένο τρόπο να άρει ή να μειώσει τις συνέπειες της πράξης του. Δεν συνιστά ειλικρινή μετάνοια η απλή δήλωση συγγνώμης από τον δράστη ή η καλή διαγωγή αυτού ή η δήλωση ομολογίας της πράξης κατά τη διεξαγωγή της δίκης ή η παράδοσή του στις αρμόδιες αρχές μετά την πράξη (**ΑΠ 716/2020**).

.Η ομολογία της πράξης και η καλή διαγωγή στο ΚΚ δεν συνιστούν ειλικρινή

μετάνοια (ΑΠ 959/2022), ούτε η μετά τη σύλληψή του υπαιτίου **ομολογία** της πράξης του **ή η διευκόλυνση** του έργου των αστυνομικών δια μόνης της ομολογίας του (ΑΠ 1193/2022).

Για να στοιχειοθετηθεί η ελαφρυντική αυτή περίπτωση πρέπει η μεταμέλεια του υπαιτίου **όχι μόνο να είναι ειλικρινής, αλλά και να εκδηλώνεται εμπράκτως**, δηλαδή να συνδυάζεται με συγκεκριμένα περιστατικά, τα οποία δείχνουν ότι αυτός μεταμελήθηκε και για το λόγο αυτό επιζήτησε ειλικρινά και όχι προσχηματικά, να άρει ή να μειώσει τις συνέπειες της πράξης του, **χωρίς να αρκεί η απλή έκφραση συγγνώμης ή η ομολογία για την τέλεση της πράξης** (ΑΠ 1341/2022, 912/2020, ΑΠ 1156/2019, ΑΠ 1466/2019).

Ο κατηγορούμενος, που δεν αποδέχεται ότι τέλεσε την ένδικη πράξη, προδήλως, δεν έχει επίγνωση των συνεπειών αυτής και επομένως, **δεν δείχνει ότι μεταμελήθηκε**, άρα **δεν συντρέχουν τα στοιχεία της έμπρακτης και ειλικρινούς μεταμέλειας** που απαιτεί η ως άνω διάταξη για την αναγνώριση του εν λόγω ελαφρυντικού (ΑΠ 1447/2022).

Η έμπρακτη μετάνοια ως **ελαφρυντική περίπτωση**, έναντι εκείνης που προβλέπεται σε ορισμένα μόνο εγκλήματα **ως λόγος εξάλειψης του αξιόποινου**, διαθέτει ιδιότητες λιγότερες, και επομένως, είναι δυνατόν η μετάνοια αυτή **να μην** αναγνωρισθεί για εξάλειψη του αξιόποινου, αλλά να θεωρηθεί ότι η αποκαταστατική συμπεριφορά του δράστη, που διαθέτει μόνο το ψυχολογικό στοιχείο της αιμώρητης έμπρακτης μετάνοιας, συντρέχει ως ελαφρυντική περίπτωση, όχι δε και το αντίθετο. Υπάρχει περίπτωση να μη συντρέχει η έμπρακτη μετάνοια ως ελαφρυντική περίπτωση και να μην αναγνωρισθεί για εξάλειψη του αξιόποινου, αλλά να ληφθεί υπόψη κατά την επιμέτρηση της ποινής, ιδίως όταν εκδηλώνεται η επιθυμία αποκατάστασης των συνεπειών υπό του δράστη ή όταν υπάρχει μερική αποκατάσταση του θύματος (ΑΠ

1341/2022, 912/2020).

Μεταγενέστερη καλή συμπεριφορά. Απαιτείται συγκεκριμένη, μετά την πράξη, θετική προσωπική, κοινωνική και επαγγελματική συμπεριφορά, η οποία να είναι ενδεικτική όχι μόνο της έλλειψης παραβατικότητας, διότι σε τέτοια περίπτωση αυτός που δεν τέλεσε κάποια αξιόποινη πράξη μετά την αποκάλυψη της παράνομης δραστηριότητάς του, θα είχε εξασφαλισμένη την αναγνώριση της ελαφρυντικής αυτής περίπτωσης, αλλά ατόμου, το οποίο αποτίναξε το παρελθόν και άλλαξε τρόπο ζωής, πράγμα το οποίο δεν συμβαίνει, όταν εξακολουθεί να ζει όπως και πριν, με εξαίρεση την παραβίαση των νόμων και ιδιαίτερα του Ποινικού Κώδικα (ΑΠ 1193/2022, 1084/2022, 912/2022, 28/2021, ΑΠ 23/2020, ΑΠ 20/2020). Η έλλειψη παραβατικότητας και η επαγγελματική δραστηριότητα δεν αρκούν για τη θεμελίωση αυτής της ελαφρυντικής περίπτωσης (ΑΠ 49/2022).

Μεταγενέστερη καλή συμπεριφορά. Προϋποθέτει επίκληση και απόδειξη θετικής ατομικής και κοινωνικής συμπεριφοράς του υπαιτίου, με κριτήριο τη στάση του μέσου συνετού και νομοταγούς πολίτη, για σχετικά μεγάλο χρονικό διάστημα μετά την αξιόποινη πράξη, ως αποτέλεσμα πραγματικής επίγνωσης από αυτόν των συνεπειών της πράξης του και σταθερού εναρμονισμού του προς τις επιταγές της έννομης τάξης, ακόμα και κατά την κράτησή του, ενώ δεν αρκεί η καλή και συνήθης συμπεριφορά, αλλά απαιτούνται πραγματικά περιστατικά θετικά και δηλωτικά της αρμονικής κοινωνικής διαβίωσης από τα οποία να προκύπτει σαφής μεταστροφή του χαρακτήρα του και μάλιστα για μεγάλο χρονικό διάστημα (ΑΠ 1097/2022, 1051/2022, 949/2022, 983/2020).

Μεταγενέστερη καλή συμπεριφορά. Για το παραδεκτό του σχετικού ισχυρισμού και τη θεμελίωσή του στη διάταξη αυτή απαιτείται η επίκληση συγκεκριμένων περιστατικών καλής συμπεριφοράς του κατηγορουμένου για σχετικά μεγάλο χρονικό

διάστημα από την τέλεση της πράξεως, μέχρι το χρόνο της επίκλησής του (ΑΠ [726/2022](#), [527/2020](#)), έχοντας αντιληφθεί τις επιπτώσεις της αξιόποινης πράξεως του και απέχοντας για σχετικά μεγάλο διάστημα, από οποιασδήποτε φύσης επιλήψιμη ενέργεια και συμπεριφορά. Η καλή συμπεριφορά εντός του ΚΚ και η πραγματοποίηση ημερομισθίων δεν αρκούν (ΑΠ [912/2022](#), [780/2022](#)).

Η συνήθης **καλή συμπεριφορά και η μορφωτική ανέλιξη** του αναιρεσειόντος μέσα στη φυλακή δεν αποτελούν αυθεντική μαρτυρία για την ψυχική και ηθική μεταστροφή του (ΑΠ [627/2022](#)). Τέτοια δε **καλή συμπεριφορά** κατά την έννοια του **στοιχ. ε** οπωσδήποτε **δεν συνιστά** η από μέρους του κρατουμένου **συμμόρφωση** στους σωφρονιστικούς κανόνες και η από μέρους του αποφυγή **τέλεσης πειθαρχικού** παραπτώματος, αφού **η έλλειψη παραβατικής συμπεριφοράς** κατά τη διάρκεια του εγκλεισμού του συνιστά **κύρια και αυτονόητη προϋπόθεση για τον σωφρονισμό** του (ΑΠ [1276/2022](#), [1251/2022](#)).

Μετεφηβική ηλικία (άρθρο 133 ΠΚ). Για την αναγνώριση της ελαφρυντικής περίπτωσης απαιτείται η διαπίστωση ότι η εγκληματική συμπεριφορά συνδέεται με τη νεανική ανωριμότητα του δράστη, ώστε να δικαιολογείται η επιεικής μεταχείρισή του (ΑΠ [1090/2022](#)).

Μετεφηβική ηλικία (άρθρο 133 ΠΚ) Αιτιολογημένη η απόρριψη του ελαφρυντικού, καθώς το δικαστήριο δέχθηκε ότι ο κατηγορούμενος **δεν επηρεάστηκε από την τυχόν ανωριμότητα της μετεφηβικής ηλικίας ούτε τα εν λόγω εγκλήματα που τέλεσε ανάγονται σε παραβατική συμπεριφορά που χαρακτηρίζει νέους μετεφηβικής ηλικίας, αντίθετα αυτός ενήργησε κατόπιν συνειδητής απόφασης και με βάση επιμελώς καταστρωθέν σχέδιο προς εύκολο πλουτισμό** (ΑΠ [768/2022](#)).

Υπέρβαση της εύλογης διάρκειας της ποινικής διαδικασίας. Μόνη η πάροδος σχετικά μεγάλου χρονικού διαστήματος από την τέλεση της πράξης δεν αρκεί για την στοιχειοθέτηση του ισχυρισμού αυτού, κατ' άρθρο 84 παρ. 3 ΠΚ (*ΑΠ 791/2022*).

Έκδοση ακάλυπτης επιταγής. Το αξιόποινο του τυπικού εγκλήματος της έκδοσης ακάλυπτης επιταγής **δεν επηρεάζεται** από την έλλειψη οποιασδήποτε **αιτίας ή οφειλής** του εκδότη, γιατί το έγκλημα αυτό, ενόψει της φύσης της επιταγής ως χρηματικού μέσου πληρωμής και της **ανάγκης προστασίας των συναλλαγών**, πραγματώνεται με μόνη την έκδοση ή μη πληρωμή της ακάλυπτης επιταγής, χωρίς να ασκεί επιρροή **η εσωτερική σχέση** μεταξύ εκδότη και λήπτη της επιταγής, δεδομένου ότι στο πεδίο του ποινικού δικαίου **δεν ερευνάται η αιτία έκδοσης**. Κάθε ισχυρισμός, που ανάγεται στην αιτία έκδοσης και μεταβίβασης της επιταγής δεν επηρεάζει το αξιόποινο της πράξης της έκδοσης ακάλυπτης επιταγής. Αρκεί ότι η επιταγή, ως αξιόγραφο, έχει τα τυπικά στοιχεία της εγκυρότητας (ΑΠ 633/2020). (*ΑΠ 898/2022*).

Ελαφόνησος. Κυριότητα. Δεν υπάγεται στην Επτάνησο Πολιτεία. (*ΑΠ 1149/2022*).

Έλλειψη ακρόασης. Για να επέλθει όμως η από το άρθρο 171 παρ. 2 ΚΠΔ και 510 παρ. 1 στοιχ. Α' του ΚΠΔ **απόλυτη ακυρότητα της διαδικασίας** απαιτείται να υποβληθεί **σαφές και ορισμένο αίτημα** από τον κατηγορούμενο ή τον συνήγορο του και επί πλέον, σε περίπτωση μη αποδοχής τούτου από τον διευθύνοντα τη συζήτηση, **άμεση προσφυγή τους σε ολόκληρο το δικαστήριο** (κατά το **άρθρο 335** παρ. 2 ΚΠΔ) και απόρριψη παρά το νόμο υπό τούτου της προσφυγής ή παράλειψη του δικαστηρίου να αποφανθεί (*ΑΠ 916/2014*). Η υποβολή δε αυτή πρέπει να προκύπτει από τα πρακτικά της συνεδριάσεως, χωρίς να επιτρέπεται αμφισβήτηση της ακριβείας

αυτών, παρά μόνο η προσβολή τους για πλαστότητα ή διόρθωσή τους, κατά τη διαδικασία του άρθρου 145 παρ.3 ΚΠοινΔ (ΑΠ 1178/2022, ΑΠ1157/2022 ΑΠ301/2020).

Έλλειψη ειδικής και εμπειριστατωμένης αιτιολογίας (ΑΠ 787/2022, 310/2022). Η εσφαλμένη ερμηνεία ουσιαστικής ποινικής διάταξης, δηλαδή **η ευθεία παράβαση** αυτής, προϋποθέτει εσφαλμένη μείζονα πρόταση στο συλλογισμό, συνέπεια της οποίας είναι το εσφαλμένο πόρισμα, ανεξάρτητα από το αν τα πραγματικά περιστατικά υπήχθησαν ορθά ή εσφαλμένα, από άποψη τυπικής λογικής, στο λόγο της μείζονος πρότασης του συλλογισμού. **Η εκ πλαγίου παράβαση** προϋποθέτει αληθή μείζονα πρόταση με εσφαλμένη υπαγωγή, **ενώ στην έλλειψη νόμιμης βάσης**, που συνιστά περίπτωση της εκ πλαγίου παράβασης, υπάρχει ασαφής περιγραφή περιστατικών, η οποία καθιστά ανέφικτο τον έλεγχο της ορθής ή μη υπαγωγής αυτών στο πραγματικό του εφαρμοσθέντος κανόνα δικαίου (ΑΠ 621/2022).

Εμπορία ανθρώπων. Ως εμπορία ανθρώπων λογίζεται η εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, η δε δυνατότητα της εκμετάλλευσης αυτής μετατρέπει τον άνθρωπο σε εμπορεύσιμο αντικείμενο, που υφίσταται απάνθρωπη και εξευτελιστική μεταχείριση, χάνοντας ουσιαστικά κάθε δικαίωμα σεβασμού της ανθρώπινης αξιοπρέπειάς του, ενώ ταυτόχρονα προσβάλλεται το δικαίωμά του στην ελευθερία στις διάφορες ειδικότερες μορφές του, όπως το δικαίωμα στον αυτοπροσδιορισμό και την ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας, το δικαίωμα της σεξουαλικής ελευθερίας, το δικαίωμα της ελεύθερης διακίνησης, κυκλοφορίας και επιλογής τόπου κατοικίας, το δικαίωμα επιλογής εργασίας και μη εκτέλεσης αναγκαστικής εργασίας. Από τη γραμματική διατύπωση του άρθρου αυτού συνάγεται ότι πρόκειται για **διαζευκτικώς**

ή υπαλλακτικώς μικτό έγκλημα με την έννοια ότι οι περισσότεροι τρόποι τέλεσής του που το άρθρο αυτό προβλέπει, μπορούν να εναλλαχθούν μεταξύ τους (ΑΠ 1205/2022).

Εμπορία ανθρώπων. Σωματεμπορία. Στοιχεία νομοτυπικής μορφής εγκλημάτων. Οι διατάξεις του άρθρου 323 Α παρ. 1, 2, 3 α, 5 στ νΠΚ προ της τροποποίησής τους με άρθρο 69 Ν 4855/2021, είναι **επιεικέστερες** από τις αντίστοιχες του άρθρου 351 παρ. 1, 2, 4 δ πΠΚ ως προς το πλαίσιο της απειλούμενης ποινής (ΑΠ 967/2022).

Έμπρακτη μετάνοια (άρθρο 381 ΠΚ). Με την ανωτέρω διάταξη θεσπίζεται η λεγόμενη έμπρακτη μετάνοια ως λόγος εξάλειψης του αξιοποίνου, στην περίπτωση που ο υπαίτιος του εγκλήματος ικανοποιήσει με τη θέλησή του τον ζημιωθέντα πλήρως ή μερικά πριν ακόμα εξετασθεί από τις αρχές. Ο συγκεκριμένος λόγος εξάλειψης του αξιοποίνου είναι υποχρεωτικός για το Δικαστήριο, το οποίο αν αντιληφθεί ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις εφαρμογής του οφείλει να τον λάβει υπόψη αυτεπαγγέλτως και δεν χρειάζεται να προταθεί με τη μορφή αυτοτελούς ισχυρισμού (ΑΠ 1268/2022).

Εμπρησμός. Αν τα στοιχεία του πραγματικού συγκεκριμένης πράξης εκ προθέσεως εμπρησμού, που τελέσθηκε υπό το καθεστώς πΠΚ, εμπίπτουν στη νομοτυπική μορφή του εκ προθέσεως εμπρησμού του άρθρου 264 νΠΚ, ως εγκλήματος συγκεκριμένης διακινδύνευσης (σημ. προ του Ν 4855/2021), πληρούν δλδ τα στοιχεία της αντικ. υπόστασης αυτού, τότε η πράξη δεν έχει καταστεί ανέγκλητη (μη αξιόποινη) (ΑΠ 695/2022).

Ενδείξεις. Οι ενδείξεις αποτελούν, κατ' άρθρο 178 παρ. 1 περ. α' του ΚΠΔ, νόμιμο αποδεικτικό μέσο, όταν το Δικαστήριο στηρίζει την κρίση του σε αποδειχθέντα πραγματικά περιστατικά και σε **λογικούς συλλογισμούς** βασιζόμενους στα περιστατικά αυτά και όχι σε υποθετικά συμπεράσματα (ΑΠ 1089/2022).

Ένδικο μέσο και αρχή της άπαξ άσκησης ενδίκου μέσου. Δεν επιτρέπεται **δεύτερη** αίτηση αναιρέσεως κατά της ίδιας απόφασης, από τον ίδιο διάδικο, ανεξάρτητα αν αυτή που ασκήθηκε προηγουμένως απορρίφθηκε **ως αβάσιμη, απαράδεκτη ή ανυποστήρικτη**, αφού ο νόμος δεν διακρίνει. Ως κριθέν ένδικο μέσο νοείται **και το απορριφθέν ως απαράδεκτο** (ΟΛΑΠ 1/2000, 877/2022, 701/2022, ΑΠ 329/2022).

Ένδικο μέσο και δικαίωμα πρόσβασης σε δικαστήριο. Ο κοινός νομοθέτης δεν κωλύεται να θεσπίζει προϋποθέσεις και περιορισμούς στην άσκηση ενδίκου μέσου εναντίον καταδικαστικής αποφάσεως, αρκεί οι συνέπειες που επισύρει η παράβασή τους να μην είναι υπέρμετρες σε σημείο, ώστε να αναιρούν την ελεύθερη πρόσβαση στο δικαστήριο ή να αντιβαίνουν στην αρχή της **αναλογικότητας**, πράγμα που συμβαίνει όταν η προβλεπόμενη από το νόμο κύρωση είναι στη συγκεκριμένη περίπτωση δυσανάλογη προς την παράβαση της διατάξεως του νόμου (ΑΠ 726/2022).

Ένδικο μέσο και έννομο συμφέρον. Κρίσιμο για την ύπαρξη ή μη σχετικού έννομου συμφέροντος είναι **το διατακτικό** της απόφασης και όχι η αιτιολογία αυτής. Η ανυπαρξία έννομου συμφέροντος για το ένδικο μέσο το καθιστά **απαράδεκτο**, έστω

και αν είναι αληθείς οι λόγοι αναίρεσης (ΑΠ 1153/2022, 1568/2018, 539/2018)

Ένδικο μέσο και έννομο συμφέρον. Σύμφωνα με την αρχή που καθιερώνεται με τη ρητή διάταξη του άρθρου 464 του Κ.Ποιν.Δ., το ένδικο μέσο μπορεί να ασκήσει μόνον εκείνος, στον οποίο ρητά παρέχεται αυτό από το νόμο και ο οποίος **έχει έννομο συμφέρον** να ασκήσει αυτό στη συγκεκριμένη περίπτωση. Η ίδια αρχή ισχύει και για την προβολή κάθε λόγου του ενδίκου μέσου. Έτσι, ο λόγος αναίρεσης είναι απαράδεκτος, όταν λείπει **το έννομο συμφέρον**, ιδίως όταν **είναι αλυσιτελής**, διότι η προβαλλόμενη πλημμέλεια δεν επιδρά κατά το νόμο στο διατακτικό της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης. Ειδικότερα, **επί επάλληλων αιτιολογιών (κύριων ή επικουρικών)**, κάθε μία από τις οποίες στηρίζει αυτοτελώς το διατακτικό της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, αν έστω και μία δεν πλήττεται ή πλήττεται ανεπιτυχώς με λόγο αναίρεσης, διότι οι κατ' αυτής λόγοι αναίρεσης απορρίπτονται, οι λόγοι που πλήττουν τις υπόλοιπες (αιτιολογίες) είναι αλυσιτελείς (ΑΠ 1318/2022, 1115/2021, 1568/2018).

Ένδικο μέσο και έννομο συμφέρον. Κατά το άρθρο 464 εδ. β' ν. ΚΠΔ (όμοιο με το άρθρο 463 του προϊσχύσαντος ΚΠΔ) είναι απαραίτητο ο δικαιούμενος να έχει έννομο συμφέρον για την άσκηση του ενδίκου μέσου. Δηλαδή αφενός μεν πρέπει να υφίσταται **βλάβη**, όχι απλώς ηθική (Ολ ΑΠ 1244/1986, ΑΠ 539/2018, 226/2018), αφετέρου δε να **επιδιώκει ορισμένο όφελος δικονομικό ή ουσιαστικό** από την παραδοχή του ενδίκου μέσου, αναμένοντας βελτίωση της θέσης του από την ευδοκίμησή του και εν τέλει το έννομο συμφέρον **πρέπει να είναι ατομικό**, να συνάπτεται δηλαδή με το πρόσωπο του ασκούντος το ένδικο μέσο και όχι άλλου διαδίκου, όπως συμμετόχου (ΑΠ 502/2019, 998/2016). Μάλιστα το έννομο συμφέρον απαιτείται για την προβολή

εκάστου αναιρετικού λόγου (ΑΠ 1568/2018) και αυτό πρέπει να προσδιορίζεται σαφώς και ορισμένα στην έκθεση άσκησης του ενδίκου μέσου, διαφορετικά αυτό κηρύσσεται απαράδεκτο (ΑΠ 998/2016). Έτσι είναι σαφές, ότι **δεν έχει έννομο συμφέρον ο αναιρεσείων που επικαλείται απόλυτη ακυρότητα της απόφασης για κακή παράσταση πολιτικής αγωγής, εφόσον η σχετική δήλωση έγινε μόνο εναντίον του συμμετόχου συγκατηγορουμένου του** (ΑΠ 865/2022, 359/2016).

Ένδικο μέσο. Πληρεξουσιότητα. Για το παραδεκτό της άσκησης ενδίκου μέσου αναιρέσεως ή και προσθέτων λόγων, δι' αντιπροσώπου (δικηγόρου ή μη) **απαιτείται να υπάρχει, κατά το χρόνο άσκησής του η σχετική προς τούτο ειδική εντολή.** Στην πληρεξουσιότητα προς το δικηγόρο πρέπει να μνημονεύεται ρητά και η εντολή προς άσκηση ενδίκων μέσων και ιδίως του ενδίκου μέσου της αναίρεσης. **Τους προσθέτους λόγους** ασκεί ο ίδιος ο αναιρεσείων, ο παραστάς κατά τη συζήτηση συνήγορός του, ή ο πληρεξούσιός ή αντιπρόσωπός του, δικηγόρος, ασκούμενος δικηγόρος ή μη δικηγόρος, **βάσει όμως ειδικού πληρεξουσίου, το οποίο προσαρτάται στην έκθεση του ενδίκου μέσου,** κατά τη διάταξη του άρθρου 466 παρ. 1 (ότι η προσάρτηση του πληρεξουσίου στη σχετική έκθεση αποτελεί τον αποκλειστικό τρόπο απόδειξης της εντολής που είχε δοθεί, με συνέπεια την απόρριψη του ενδίκου μέσου, αν δεν έχει γίνει η προσάρτηση) υπερακοντίζει το σκοπό του νομοθέτη και προκαλεί δυσανάλογα επιβαρυντικές συνέπειες στον καταδικασθέντα, ο οποίος, έτσι, στερείται του δικαιώματος της επανεξέτασης της απόφασης από ανώτερο δικαστήριο, προσκρούει δε στην **αρχή της αναλογικότητας.** Εφόσον το πληρεξούσιο **προσκομίζεται κατά την συζήτηση της υπόθεσης,** ώστε να προκύπτει ότι η εντολή προς άσκηση του ενδίκου μέσου είχε δοθεί κατά το χρόνο άσκησής του, **δεν απορρίπτεται ως απαράδεκτο (ΑΠ 856/2022).**

Ένδικο μέσο και περιορισμοί στην άσκησή του . Ο κοινός νομοθέτης δεν κωλύεται να θεσπίζει προϋποθέσεις και περιορισμούς στην άσκηση ενδίκου μέσου εναντίον καταδικαστικής αποφάσεως, αρκεί οι συνέπειες που επισύρει η παράβασή τους να μην είναι υπέρμετρες σε τέτοιο σημείο, ώστε να αναιρείται η ελεύθερη πρόσβαση στο δικαστήριο.

Η παραβίαση της διάταξης του **άρθρου 6 παρ.1 της ΕΣΔΑ**, που καθιερώνει **την αρχή της δίκαιης δίκης**, δε δημιουργεί ιδιαίτερο λόγο αναίρεσης της ποινικής απόφασης, πέρα από τους λόγους που περιοριστικά αναφέρονται στο άρθρο 510 παρ. 1 του Κ.Π.Δ., **εκτός εάν** συνδυάζεται με άλλη πλημμέλεια που υπάγεται στους προβλεπόμενους από την εν λόγω διάταξη λόγους αναίρεσης (**Ολ. ΑΠ 2/2014, ΑΠ 405/2022**).

Ένδικο μέσο και παραίτηση. Η παραίτηση μπορεί να γίνει κατ'άναλογη εφαρμογή του άρθρου 466 παρ. 1 ΚΠοινΔ και μέσω αντιπροσώπου του δικαιουμένου. Η προς τούτο πληρεξουσιότητα από άποψη τύπου υπόκειται στους κανόνες που διέπουν τη χορήγηση πληρεξουσιότητας για άσκηση ενδίκου μέσου, ήτοι μπορεί να χορηγηθεί και με απλή έγγραφη δήλωση με βεβαιωμένη τη γνησιότητα της υπογραφής του δηλούντος (άρθρ. 89 παρ.2 και 42 παρ.2β,γ ΚΠοινΔ), ενώ από άποψη περιεχομένου η πληρεξουσιότητα πρέπει να είναι ειδική, ήτοι να εξατομικεύεται το ένδικο μέσο από το οποίο θα γίνει η παραίτηση. Περαιτέρω, όταν η παραίτηση από το ένδικο μέσο της αναίρεσης κατ' απόφασης ή βουλεύματος είναι νομότυπη, αυτό απορρίπτεται ως απαράδεκτο λόγω της παραίτησης, **χωρίς προηγουμένως να ερευνηθεί, αν τηρήθηκαν ή όχι οι νόμιμες διατυπώσεις για την άσκησή του, αφού, κατά την έννοια του άρθρου 476 παρ. 1 του ΚΠοινΔ**, η νόμιμη παραίτηση από το ένδικο μέσο τάσσεται ως αυτοτελής, διαζευκτικός και ισότιμος λόγος επέλευσης της

προβλεπόμενης από αυτό έννομης συνέπειας σε σχέση με τη μη εμπρόθεσμη και μη νομότυπη άσκησή του και τις λοιπές μνημονευόμενες σ' αυτό περιπτώσεις, που καθιστούν απαράδεκτο το ένδικο μέσο (**ΟΛΑΠ 6/2005, ΑΠ 812/2022, 1163/2020, 746/2015, 397/2009**).

Ένδικο μέσο και εκπρόθεσμη άσκηση. Το επιτρεπτό του ένδικου μέσου και οι σχετικές πλημμέλειες της απόφασης ή του βουλεύματος, για τις οποίες παρέχεται η άσκηση του, κρίνονται με βάση το νόμο που ισχύει κατά το **χρόνο της δημοσίευσης της απόφασης** ή της έκδοσης του βουλεύματος, ενώ το παραδεκτό του ένδικου μέσου, δηλαδή η συνδρομή των όρων της νομότυπης και της εμπρόθεσμης άσκησής του, κρίνεται με βάση το νόμο που ισχύει κατά το χρόνο της άσκησης αυτού. Η εκπρόθεσμη άσκηση του ένδικου μέσου, που οφείλεται **σε ανωτέρα βία ή ανυπέρβλητο κώλυμα**, τότε μόνο συγχωρείται, όταν στην έκθεση άσκησης του ένδικου μέσου, η οποία συντάσσεται κατά τις διατάξεις του άρθρου 474 του ΚΠοινΔ, γίνεται επίκληση των περιστατικών, τα οποία συνιστούν ανώτερη βία ή ανυπέρβλητο κώλυμα, που κατέστησαν αδύνατη την εμπρόθεσμη άσκηση αυτού, καθώς και των αποδεικνυόντων τα περιστατικά αυτά αποδεικτικών μέσων, αλλιώς η αναίρεση απορρίπτεται ως απαράδεκτη (**ΑΠ 1340/2022, 827/2022, 486/2022**).

Στην έννοια, όμως, **της ανώτερης βίας**, από την οποία παρακωλύθηκε (ο εκκαλών) στην εμπρόθεσμη άσκηση της έφεσης, **δεν εμπίπτει και ο ισχυρισμός για ακυρότητα της επιδόσεως** σε διεύθυνση στην οποία επικαλείται ο ασκών το ένδικο μέσο, ότι δεν διέμενε κατά τον χρόνο που έγινε αυτή, γιατί στην περίπτωση αυτή ο ενδιαφερόμενος μάχεται κατά του κύρους της επιδόσεως και δεν επικαλείται λόγο ανώτερης βίας προς δικαιολόγηση της εκπρόθεσμης άσκησης της εφέσεως (**ΑΠ 956/2022**).

Το επιτρεπτό του ένδικου μέσου και οι σχετικές πλημμέλειες της απόφασης ή του βουλεύματος, για τις οποίες παρέχεται η άσκηση του, κρίνονται με βάση το νόμο που ισχύει **κατά το χρόνο της δημοσίευσης της απόφασης** ή της έκδοσης του βουλεύματος, **ενώ το παραδεκτό του ένδικου μέσου**, δηλαδή η συνδρομή των όρων της νομότυπης και της εμπρόθεσμης άσκησής του, κρίνεται με βάση το νόμο που ισχύει **κατά το χρόνο της άσκησης αυτού** (ΑΠ 1167/2022, 486/2022) .

Σύμφωνα με τη γενική αρχή του δικαίου κανένας **δεν υποχρεούται στα αδύνατα**, η εκπρόθεσμη άσκηση του ένδικου μέσου δικαιολογείται, όταν συντρέχει λόγος ανώτερης βίας ή ανυπέρβλητου κωλύματος, μέσα όμως στη νόμιμη προθεσμία, που αρχίζει, για την περίπτωση αυτή, από τότε που θα παύσει ο λόγος της ανώτερης βίας ή θα εξαιρεθεί το ανυπέρβλητο κώλυμα. **Ως ανώτερη βία νοείται** κάθε απρόβλεπτο και εξαιρετικό γεγονός είτε αντικειμενικό είτε σχετικό με το πρόσωπο του δικαιούχου, το οποίο στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν μπορεί να αποτραπεί και με μέτρα εξαιρετικής επιμέλειας και σύνεσης. **Ανυπέρβλητο δε κώλυμα** θεωρείται εκείνο, το οποίο, οπωσδήποτε, δεν οφείλεται σε υπαιτιότητα του διαδίκου που ασκεί το ένδικο μέσο και δεν μπορούσε να υπερνικηθεί απ' αυτόν με κανένα τρόπο (ΑΠ 827/2022, 798/2018, ΑΠ 328/2015). Όποιος ασκεί εκπρόθεσμα το ένδικο μέσο οφείλει να διαλάβει υποχρεωτικά στη σχετική έκθεση έφεσης και, αν δεν προβάλει λόγο ακυρότητας της προς αυτόν επίδοσης της ερήμην του εκδοθείσας πρωτοβάθμιας καταδικαστικής απόφασης, το λόγο ανώτερης βίας ή ανυπέρβλητου κωλύματος και τα αποδεικτικά μέσα από τα οποία αυτά προκύπτουν, άλλως το ένδικο μέσο είναι απαράδεκτο, ενώ αναπλήρωση των ανωτέρω με λόγους και περιστατικά που προβάλλονται μεταγενέστερα, κατά τη συζήτηση της έφεσης στο ακροατήριο, **είναι απαράδεκτη** (ΑΠ 331/2022, 515/2019, 1549/2017).

Εκπρόθεσμη άσκηση ενδίκου μέσου. Είναι επιτρεπτή η άσκηση του ενδίκου μέσου και μετά την πάροδο της προθεσμίας ασκήσεως αυτού αν συνέτρεξε λόγος **ανωτέρας βίας ή ανυπερβλήτου κωλύματος.**

Ανωτέρα βία είναι κάθε απρόβλεπτο γεγονός, είτε αντικειμενικό είτε σχετικό με το πρόσωπο του δικαιούχου, το οποίο στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν μπορεί να αποτραπεί ακόμα και με μέτρα άκρας συνέσεως και επιμελείας, ενώ **ανυπέρβλητο κώλυμα** είναι το γεγονός εκείνο το οποίο δεν οφείλεται σε υπαιτιότητα του ασκούντος το ένδικο μέσο και δεν μπορούσε να υπερνικηθεί από αυτόν με κανένα τρόπο (ΑΠ 830/2022, 798/2018, ΑΠ 328/2015). Ο εκκαλών οφείλει να προβάλλει ότι η εκπρόθεσμη άσκηση της εφέσεως οφείλεται σε γεγονός ανωτέρας βίας ή σε άλλο ανυπέρβλητο κώλυμα **στη δήλωση ασκήσεώς** της να διαλάβει, με τρόπο σαφή και ορισμένο, τα συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά που συνιστούν τον προβαλλόμενο λόγο και δικαιολογούν την εκπρόθεσμη άσκηση της εφέσεως, καθώς **και τα μέσα αποδείξεως** των περιστατικών αυτών. Επίσης όταν ο ασκών το ένδικο μέσον της έφεσης αμφισβητεί ότι **η επίδοση** έγινε στον τόπο της κατοικίας του πρέπει να διαλαμβάνει στην έφεσή του το συγκεκριμένο τόπο και την ακριβή διεύθυνση της κατοικίας του (πρβ Ολ. ΑΠ 2/2014). Αν δεν διαλαμβάνονται τα ανωτέρω στην έκθεση ασκήσεως του ενδίκου μέσου και ειδικότερα της εφέσεως, το ένδικο αυτό μέσο απορρίπτεται ως εκπρόθεσμο και συνεπώς **απαράδεκτο**. Αναπλήρωση των ανωτέρω με λόγους και περιστατικά που προβάλλονται μεταγενέστερα και ειδικότερα, επί εφέσεως κατά τη συζήτηση στο ακροατήριο, είναι **απαράδεκτα** (ΑΠ 1184/2022, 405/2022, 515/2019, ΑΠ 1549/2017)

όπως και με υπόμνημα μεταγενέστερα (ΑΠ 831/2022, 830/2022, 905/2019). Βλ την ΑΠ 1183/2022, με την οποία απερρίφθη ως απαράδεκτη(εκπρόθεσμη) η αίτηση

αναίρεσης, στην οποία **δεν αναφέρονταν τα αποδεικτικά μέσα** , που αποδείκνυαν τον ισχυρισμό ανωτέρας βίας (ασθένεια) που επικαλείτο ο αναιρεσείων.

Ένδικο μέσο . Προθεσμία αναίρεσης. Η προθεσμία για την άσκηση αιτήσεως αναιρέσεως αρχίζει από **την καταχώριση** της αποφάσεως στο ειδικό βιβλίο που τηρείται από τη γραμματεία του ποινικού δικαστηρίου, ενώ τυχόν εκπρόθεσμη άσκησή του συγχωρείται μόνο, όταν στην έκθεση ασκήσεως του ενδίκου μέσου γίνεται επίκληση κατά τρόπο ορισμένο των περιστατικών, τα οποία συνιστούν **την ανωτέρω βία ή το ανυπέρβλητο κώλυμα** που κατέστησε αδύνατη την εμπρόθεσμη άσκηση, καθώς και των αποδεικνυόντων τα περιστατικά αυτά αποδεικτικών μέσων, άλλως η αναίρεση απορρίπτεται ως απαράδεκτη. **Ως ανωτέρα βία** θεωρείται κάθε απρόβλεπτο και εξαιρετικό γεγονός, είτε αντικειμενικό είτε σχετικό με το πρόσωπο του δικαιούχου, το οποίο, στη συγκεκριμένη περίπτωση, δεν μπορούσε να αποτραπεί και με μέτρα άκρας επιμέλειας και συνέσεως, ανυπέρβλητο δε κώλυμα θεωρείται εκείνο, το οποίο δεν οφείλεται οπωσδήποτε σε υπαιτιότητα του ασκούντος το ένδικο μέσο και δεν μπορούσε να υπερνικηθεί απ' αυτόν με κανένα τρόπο.

Η υποχρέωση του αρμοδίου υπαλλήλου γνωστοποίησης του χρόνου καταχώρισης της απόφασης στο ως άνω βιβλίο δεν υφίσταται, εφόσον δεν είχε γνωστοποιήσει αμέσως μετά την έκδοση της απόφασης, ο συνήγορος που εκπροσώπησε τον κατηγορούμενο στο δικαστήριο, **τη διεύθυνση του ηλεκτρονικού του ταχυδρομείου (ΑΠ 816/2022,ΑΠ 526/2013, ΑΠ 1004/1998)**. Αν όμως είχε γίνει γνωστοποίηση της διεύθυνσης του ηλεκτρονικού του ταχυδρομείου, η προθεσμία για την άσκηση της αναίρεσης αρχίζει μετά τη σχετική ενημέρωση από τον γραμματέα του δικαστηρίου **με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου** αναφορικά με την καταχώριση της απόφασης ως καθαρογραμμένης (**ΑΠ 1212/2022**).

Ενδοοικογενειακή βία. Μετά την τροποποίηση του άρθρου 1 Ν 3500/2006 με το άρθρο 3 παρ. 2 Ν 4531/2018, στην περίπτωση, κατά την οποία θύμα της ενδοοικογενειακής βίας είναι ο μόνιμος σύντροφος του δράστη, δεν απαιτείται πλέον η συνοίκηση με αυτόν (ΑΠ 615/2022).

Ενδοοικογενειακή βία. Η μεταγενέστερη διάταξη του άρθρου 312 του νέου ΠΚ, όσον αφορά την πράξη της απλής σωματικής βλάβης σε βάρος τελούσης σε κατάσταση εγκυμοσύνης συζύγου, κατά τη διάρκεια του γάμου, ή συντρόφου, κατά τη διάρκεια της συμβίωσης, **είναι ευμενέστερη της προγενέστερης διάταξης του άρθ. 6 παρ. 3 Ν. 3500/2006, καθόσον προβλέπει μικρότερο ελάχιστο όριο ποινής, ήτοι τουλάχιστον ενός έτους, έναντι ελαχίστου ορίου ποινής δύο ετών, της διάταξης του άρθ. 6 Ν. 3500/2006.** Και στις δύο όμως διατάξεις η νομοτυπική μορφή του εγκλήματος, **όσον αφορά την πράξη της απλής σωματικής βλάβης του άρθ. 308 παρ. εδ. α΄ ΠΚ, ταυτίζεται, με τη διαφοροποίηση μόνο** ότι αντικείμενο της αξιόποινης πράξης στην μεν πρώτη περίπτωση του άρθρου 6 παρ. 3 Ν. 3500/2006 είναι μέλος της οικογένειας, όπως αυτή ορίζεται στο άρθ. 1 του ίδιου νόμου, όπως αντικ. με άρθ. 3 παρ.2 Ν. 4531/2018, ενώ στη δεύτερη περίπτωση του άρθ. 312 του Π.Κ., παθών του αδικήματος μπορεί να είναι ευρύτερος κύκλος προσώπων, ήτοι, ανήλικος ή πρόσωπο που δεν μπορεί να υπερασπίσει τον εαυτό του, εφόσον τα πρόσωπα αυτά βρίσκονται υπό την επιμέλεια ή την προστασία του δράστη βάσει νόμου, δικαστικής απόφασης ή πραγματικής κατάστασης, συνοικούν με τον δράστη ή έχουν μαζί του σχέση εργασίας ή υπηρεσίας, καθώς και σύζυγος κατά τη διάρκεια του γάμου ή σύντροφος κατά τη διάρκεια της συμβίωσης, ενώ η τέλεση της πράξης σε βάρος εγκύου συνιστά επιβαρυντική περίπτωση. (ΑΠ 1245/2022).

Ενδοοικογενειακή βία. Τόσο με τον Ν. 3500/2006, ο οποίος συνεχίζει να ισχύει και μετά την θέσπιση των διατάξεων του άρθρου 312 του νέου ΠΚ (που τυποποιεί τη σωματική βλάβη αδύναμων ατόμων), όσο και με τις διατάξεις του εν λόγω άρθρου (312 παρ.2 νέου ΠΚ), εφαρμοστέου εφεξής ως ειδικού λόγω του ότι αφορά στα περιοριστικά αναφερόμενα πρόσωπα (σύζυγο και σύντροφο), ποινικοποιείται η ενδοοικογενειακή σωματική βλάβη, υπό την έννοια της πρόκλησης από μέλος της οικογένειας σε άλλο μέλος σωματικής κάκωσης ή βλάβης της υγείας, **χωρίς μάλιστα να θεωρείται πλέον αναγκαία η διαπίστωση συνεχούς σκληρής συμπεριφοράς (ΑΠ 1020/2022) .**

Εξαίρεση. Αν η αίτηση εξαίρεσης είναι απαράδεκτη (επειδή πχ αφορά όλα τα μέλη του δικαστηρίου και δεν υπεβλήθη 8 ημέρες πριν τη δικάσιμο με την εγχείρισή της στον αρμόδιο εισαγγελέα, αλλά υπεβλήθη με ηλεκτρονική αλληλογραφία στη Διεύθυνση του δικαστηρίου), το δικαστήριο δεν έχει την υποχρέωση να απαντήσει **(ΑΠ 1085/2022).**

Εξ αμελείας έγκλημα, διά παραλείψεως. Η παράλειψη, που αποτελεί την αρνητική εκδήλωση της ανθρωπίνης συμπεριφοράς, με την οποία μπορεί να τελεσθεί η ανθρωποκτονία από αμέλεια, **ενυπάρχει σε κάθε είδος αμέλειας**, αφού το ένα σκέλος της ευθύνης συνίσταται στη μη καταβολή της προσήκουσας προσοχής. **(ΑΠ 811/2022,**

Όταν όμως η αμέλεια συνίσταται σε **σύνολο συμπεριφοράς** που προηγήθηκε του αποτελέσματος, για τη θεμελίωση του παραπάνω εγκλήματος ως εγκλήματος που τελείται με παράλειψη, απαιτείται η συνδρομή και των όρων του άρθρου **15 του ΠΚ.** Κατά τη διάταξη αυτή, όπου ο νόμος για την ύπαρξη αξιόποινης πράξης απαιτεί να

έχει επέλθει ορισμένο αποτέλεσμα, η μη αποτροπή του τιμωρείται όπως και η πρόκλησή του με ενέργεια, αν ο υπαίτιος της παράλειψης είχε ιδιαίτερη (δηλαδή ειδική και όχι γενική) νομική υποχρέωση να παρεμποδίσει την επέλευση του αποτελέσματος.

Η ιδιαίτερη αυτή νομική υποχρέωση μπορεί να πηγάζει από ρητή διάταξη νόμου ή από σύμπλεγμα νομικών καθηκόντων που συνδέονται με ορισμένη έννομη σχέση του υποχρέου ή από σύμβαση ή από ορισμένη προηγούμενη συμπεριφορά του, από την οποία δημιουργήθηκε ο κίνδυνος επέλευσης του εγκληματικού αποτελέσματος (βλ. [ΑΠ 1115/2022](#), [811/2022](#), [ΑΠ 1396/20](#), [799/2019](#)).

Όταν το εξ αμελείας έγκλημα είναι απότοκο της συνδρομής (**συγκλίνουσας**) **αμέλειας πολλών προσώπων**, το καθένα από αυτά υπέχει **ευθύνη αυτοτελώς και χωριστά από τα άλλα** κατά τα λόγω της αμέλειας που επέδειξε και εφόσον το επελθόν αποτέλεσμα τελεί σε αιτιώδη σύνδεσμο προς αυτήν. Η πράξη ή η παράλειψη του δράστη απαιτείται να τελεί σε αιτιώδη σύνδεσμο με το επελθόν αποτέλεσμα, δηλαδή πρέπει κατά την κοινή αντίληψη να είναι εκείνη που από μόνη της ή μαζί με τη συμπεριφορά άλλου προσώπου βρίσκεται σε άμεση αιτιότητα προς το αποτέλεσμα. Αρκεί δηλαδή προς θεμελίωση της ευθύνης η πράξη, ή, η παράλειψη να ήταν ένας από τους παραγωγικούς όρους του αποτελέσματος, χωρίς τον οποίο δεν θα επερχόταν αυτό, αδιαφόρως αν για την πρόκλησή του συνέβαλαν και άλλοι όροι αμέσως ή εμμέσως (λ.χ. αμέλεια του παθόντος ή τρίτου). ([ΑΠ 811/2022](#),

Στα μη γνήσια δια παραλείψεως τελούμενα εγκλήματα ενεργείας (άρ. 15 Π.Κ) θεωρείται ότι υπάρχει **αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της παράλειψης και του επελθόντος εγκληματικού αποτελέσματος** στην περίπτωση που, αν δεν είχε συντρέξει η αμελής συμπεριφορά (παράλειψη) του υπαιτίου, αν γινόταν δηλαδή η επιβεβλημένη ενέργεια που τελικά δεν έγινε, τότε με μεγάλη πιθανότητα (η οποία

εγγίζει τα όρια της βεβαιότητας) θα αποτρεπόταν το συγκεκριμένο εγκληματικό αποτέλεσμα (βλ. [\(ΑΠ 811/2022, ΑΠ 1396/20, 1041/2019, 318/2017\)](#)).

Ο **χρόνος τέλεσης των εξ αμελείας εγκλημάτων**, όπου η επέλευση του αποτελέσματος αφίσταται συχνά σημαντικά της συμπεριφοράς, **εκτείνεται μέχρι του τελευταίου χρονικού σημείου** του διαστήματος της διαρκούς μη γνήσιας παράλειψης αποτροπής του κινδύνου που προκάλεσε η αμελής συμπεριφορά παρά την σχετική νομική υποχρέωση που υπέχει ο δράστης, δηλ. ατόμου αυτός έπρεπε το βραδύτερο να επιχειρήσει την οφειλόμενη ενέργεια, μέχρις ότου έπαυσε η προς ενέργεια υποχρέωσή του (βλ. Α.Π. 1059/2019, ΑΠ 790/2007). Στις περιπτώσεις αυτές για μεν την έναρξη της παραγραφής και τον καθορισμό των χρονικών ορίων των ποινικών νόμων, **σημασία έχει η τελευταία στιγμή** του χρονικού διαστήματος, το οποίο συνιστά το χρόνο τέλεσης της πράξης, όσον δε αφορά στο θέμα της υπαιτιότητας, της ικανότητας προς καταλογισμό, της συναίνεσης του παθόντος αυτά πρέπει να υπάρχουν μέσα στο χρόνο, ο οποίος εμπίπτει στο ανωτέρω χρονικό διάστημα ([ΑΠ 811/2022, 1421/2009](#)).

Επανάληψη της διαδικασίας. Έννοια νέων αποδείξεων. Δεν αποτελεί ένδικο μέσο, αλλά έκτακτη διαδικασία. Οι ψευδείς καταθέσεις μαρτύρων ή γνωμοδοτήσεις πραγματογνωμόνων ή πλαστά αποδεικτικά έγγραφα ή πειστήρια, τα οποία είχαν προσαχθεί ή ληφθεί υπόψη στη διαδικασία του ακροατήριου, ή δωροληψία ή άλλη από πρόθεση παράβαση καθήκοντος του δικαστή ή του ενόρκου που μετείχε στο δικαστήριο που απάγγειλε την καταδίκη, θα πρέπει, επί ποινή απαραδέκτου, να αποδεικνύονται «με αμετάκλητη δικαστική απόφαση» εκτός αν δεν εκδόθηκε απόφαση επειδή υπήρχαν νόμιμοι λόγοι που εμπόδιζαν την εκδίκαση της υπόθεσης στην ουσία της ή ανέστειλαν την ποινική δίωξη. Απαράδεκτη η αίτηση, κατ' ανάλογη

εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 476 παρ. 1 και 57 ΚΠΔ, εάν στηρίζεται σε ίδιους λόγους, που ήδη έχουν κριθεί σε προγενέστερη αίτηση, η οποία έχει απορριφθεί. Οι σχετικές διατάξεις ισχύουν και για τις **αποφάσεις στρατιωτικών δικαστηρίων (ΑΠ 586/2022)**. Η κακή εκτίμηση των αποδείξεων δεν αποτελεί λόγο επανάληψης της διαδικασίας (ΑΠ 979/2022). Το συμβούλιο δεν είναι υποχρεωμένο να παραπέμψει οπωσδήποτε την υπόθεση, αλλά κρίνει ελεύθερα αν υπάρχει ανάγκη παραπομπής. Επομένως, δεν υπάρχει ανάγκη παραπομπής, όταν από τις προσαγόμενες βέβαιες αποδείξεις ή από τα νέα στοιχεία είναι **πρόδηλη η αθωότητα του αιτούντος**, διότι στην περίπτωση αυτή η νέα συζήτηση της κατηγορίας είναι περιττή και ανώφελη (Α.Π. 446/2006, 724/1986, 879/1983). (ΑΠ 872/2022, 1027/2020, 1247/2020, 547/2020, 1336/2017)

.Δεν επιτρέπεται κατά απόφασης που απέρριψε την έφεση **ως ανυποστήρικτη (ΑΠ 876/2022)**.

Επανάληψη της διαδικασίας. Έννοια **νέων αποδείξεων**. Αποτελεί νέο στοιχείο η απόφαση του Ελεγκτικού Συνεδρίου, εκδοθείσα μετά την αμετάκλητη καταδίκη του αιτούντος για μη καταβολή χρεών προς το Δημόσιο, με την οποία ακυρώνεται η πράξη ταμειακής βεβαίωσης της προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ και έτσι καθίσταται φανερό ότι ο αιτών είναι αθώος της πράξης, για την οποία είχε καταδικαστεί. Δέχεται αίτηση, ακυρώνει απόφαση και κηρύσσει αθώο τον αιτούντα (ΑΠ 192/2022).

Η ανάκληση ή τροποποίηση των καταθέσεων των μαρτύρων που εξετάστηκαν στο ακροατήριο, δεν συνιστά αμάχητο τεκμήριο περί του ότι οι παλιότερες καταθέσεις τους (στο ακροατήριο ή την προδικασία) είναι ψευδείς, η αξιοπιστία όμως των νεότερων αυτών καταθέσεων θα κριθεί από την αξιολόγησή τους σε συνδυασμό με τις προηγούμενες καθώς και τα υπόλοιπα στοιχεία της δικογραφίας (ΑΠ 854/2022).

Επανάληψη της διαδικασίας. Την επανάληψη της διαδικασίας εναντίον του κατηγορουμένου που αθώθηκε μπορεί να ζητήσει **μόνον ο εισαγγελέας** του δικαστηρίου που απάγγειλε την αθώωση (ΑΠ 397/2015, ΑΠ 5/2011, ΑΠ 2199/2007). **Αν τρίτο πρόσωπο**, εκτός του ως άνω εισαγγελέα, ασκήσει την ειρημένη αίτηση, η τελευταία θα απορριφθεί **ως απαράδεκτη** (ΑΠ 397/2015), με την καταδίκη του αιτούντος στα έξοδα (ΑΠ 915/2022).

Επεκτατικό αποτέλεσμα. Στηρίζεται στην αρχή της ισότητας και την εναρμόνιση των ευνοϊκών αποτελεσμάτων για όλους τους συμμετοχούς. Προϋποθέσεις είναι: α) να ασκηθεί το ένδικο μέσο από συγκατηγορούμενο που δικαιούται να ασκήσει αυτό και δεν κρίθηκε για οποιοδήποτε λόγο απαράδεκτο, β) οι προβαλλόμενοι από αυτόν λόγοι να μην αρμόζουν αποκλειστικά στο πρόσωπό του και γ) οι υπόλοιποι κατηγορούμενοι, είτε δεν δικαιούνται να ασκήσουν το ένδικο μέσο, είτε δικαιούνται μεν, αλλά δεν το άσκησαν εντός της νόμιμης προθεσμίας ή το άσκησαν και τούτο απορρίφθηκε ως απαράδεκτο ή ανυποστήρικτο (Ολ. ΑΠ 1/2011, ΑΠ 952/2022, 272/2022, 100/2022).

Επιδόσεις: (ΑΠ 1113/2022):

- Η μη αναγραφή στο αποδεικτικό επίδοσης της κλήσης **του έτους της επίδοσης**, δεν επιφέρει ακυρότητα της επίδοσης, εφόσον αυτό προκύπτει από τα λοιπά διακριτικά αυτής στοιχεία (ΑΠ 2116/2003) ή εξ άλλων παρεμφερών, εξ απόψεως περιεχομένου, εγγράφων στοιχείων της δικογραφίας (ΑΠ 474/2008). (ΑΠ 1113/2022):

-Αν αυτός που κάνει την επίδοση του εγγράφου, ευρίσκει τον ενδιαφερόμενο στην κατοικία του ή σε τόπο εκτός αυτής, παραδίδει το έγγραφο στα χέρια του οπουδήποτε τον ευρίσκει. Αφού, όμως, η επίδοση μπορεί έγκυρα να γίνει οπουδήποτε ευρεθεί ο ενδιαφερόμενος, η μνεία στο αποδεικτικό της επίδοσης διάφορου τόπου, σε σχέση με τον τόπο κατοικίας του, στον οποίο βρέθηκε ο ενδιαφερόμενος διάδικος και παραδόθηκε το έγγραφο στα χέρια του, δεν δημιουργεί ακυρότητα της επίδοσης **(ΑΠ 250/1998)**. **(ΑΠ 1113/2022)**:

-Το παραμένον στη δικογραφία αντίτυπο της κλήσης έχει αποδεικτική μόνο ισχύ, η δε τυχόν έλλειψη των στοιχείων που πρέπει κατά το νόμο να περιέχει, δεν επάγεται ακυρότητα της κλήτευσης στο ακροατήριο, εάν το επιδοθέν στον κατηγορούμενο αντίτυπο είναι πλήρες **(ΑΠ 22/2007)**. Σε κάθε περίπτωση, η μη αναγραφή στην κλήση του τόπου **της έδρας** του Πενταμελούς Εφετείου, στο οποίο καλείτο ο αναιρεσείων να εμφανισθεί, δεν δημιουργεί, εν προκειμένω, ακυρότητα της επίδοσης, καθώς αφενός μεν το στοιχείο τούτο προέκυπτε από την υπογραφή της εισαγγελέας στην κλήση, κάτω από την ένδειξη «ο Εισαγγελέας Εφετών Πατρών», αφετέρου ο αναιρεσείων γνώριζε ότι εκκρεμούσε ενώπιον του Πενταμελούς Εφετείου Πατρών η εκδίκαση της έφεσης, που ο ίδιος είχε ασκήσει κατά της προαναφερόμενης απόφασης του Τριμελούς Εφετείου (Κακουρηγημάτων) Πατρών, κατόπιν της υπ' αρ. 12/2017 αποφάσεως του Πενταμελούς Εφετείου Πατρών, με την οποία είχε γίνει δεκτή η αίτηση ακύρωσης διαδικασίας που είχε ασκήσει ενώ δεν επικαλείται ότι εκκρεμούσε προς εκδίκαση και άλλη υπόθεσή του ενώπιον Πενταμελούς Εφετείου. **(ΑΠ 1113/2022)**:

Επιεικέστερη διάταξη (ΑΠ 949/2022, 787/2022).

Επιεικέστερη διάταξη ουσιαστικού ποινικού νόμου. Αν κριθεί **παραδεκτή** η αίτηση αναίρεσης, ο Άρειος Πάγος εφαρμόζει αυτεπαγγέλτως τον νέο επιεικέστερο νόμο, ο οποίος ισχύει μετά τη δημοσίευση της προσβαλλομένης απόφασης, ανεξάρτητα από την εμφάνιση του κατηγορουμένου κατά τη συζήτηση της αναίρεσης, δηλαδή και όταν αυτός απολείπεται (**ΟΛΑΠ 3/1995 , ΑΠ 927/2022**).

Επικίνδυνη σωματική βλάβη. Στοιχεία νομοτυπικής υπόστασης (**ΑΠ 639/2022**).

Για τη στοιχειοθέτηση του εγκλήματος της επικίνδυνης σωματικής βλάβης, που αποτελεί **επιβαρυντική περίπτωση της σωματικής βλάβης** του άρθρου 308 ΠΚ, απαιτείται, αντικειμενικώς, πρόκληση της σωματικής βλάβης του ως άνω άρθρου, ακόμα **και όλως ελαφράς** (**ΑΠ 999/2022**). Αξιολογείται όχι το επελθόν αποτέλεσμα, αλλά το χρησιμοποιηθέν μέσο, ο τρόπος ενέργειας, το ευπαθές ή μη του πληγέντος τμήματος του ανθρωπίνου σώματος, η προσφορότητα του μέσου που χρησιμοποιήθηκε κτλ (**ΑΠ 1133/2022, 68/2022 ΑΠ 537/2018, ΑΠ 1070/2017**).

Επιμέτρηση της ποινής. Το δικαστήριο **δεν έχει υποχρέωση** να διαλάβει στην περί ποινής απόφασή του ειδικότερη αιτιολογία για κριτήρια επιμέτρησης, όπως η βαρύτητα και οι ειδικότερες περιστάσεις του εγκλήματος (**ΑΠ 726/2022, 1229/2019, 2064/2019**), αφού αυτά προκύπτουν από τα πραγματικά περιστατικά που έγιναν δεκτά (**ΑΠ 767/202, 96/2020, 534/2019**). Οι όροι που λειτουργούν υπέρ ή κατά του υπαιτίου κατά την επιμέτρηση της ποινής μνημονεύονται ενδεικτικά στη διάταξη του άρθρου 79, ενώ η σχετική αιτιολογία προκύπτει από το σύνολο των παραδοχών της απόφασης για την ενοχή του κατηγορουμένου (**ΑΠ 953/2022**).

Εργοδοτικές – εργατικές εισφορές. Μη καταβολή (άρθρο 1 ΑΝ 86/67). Για τη στοιχειοθέτηση των εγκλημάτων της μη έγκαιρης καταβολής των εργοδοτικών και εργατικών εισφορών απαιτείται να προσδιορίζεται η συγκεκριμένη **οφειλή** του εργοδότη που απασχολεί προσωπικό, για ασφαλιστικές εισφορές, οι οποίες βαρύνουν τον ίδιο και η συγκεκριμένη οφειλή αυτού από παρακράτηση ασφαλιστικών εισφορών, οι οποίες βαρύνουν τους εργαζομένους σ' αυτόν, και η μη καταβολή των σχετικών ποσών εντός μηνός αφότου κατέστησαν απαιτητά στον ασφαλιστικό οργανισμό, που είναι ασφαλισμένο το απασχολούμενο προσωπικό. Πρόκειται, δηλαδή, **για γνήσια εγκλήματα παραλείψεως**, τα οποία τελούνται με την παράλειψη της εμπρόθεσμης καταβολής των παραπάνω εισφορών, **μέσα σε τριάντα (30) ημέρες** από το ημερολογιακό τέλος κάθε μήνα, κατά τον οποίο παρασχέθηκε η εργασία. (ΑΠ 855/2022).

ΕΣΔΑ. Η παραβίαση των διατάξεων της ΕΣΔΑ **δεν δημιουργεί** ιδιαίτερο λόγο αναίρεσης της απόφασης πέραν εκείνων που αναφέρονται περιοριστικά στο άρθρο 510 παρ.1 του Κ.Ποιν.Δ., **εκτός αν** συνδυάζεται με άλλη πλημμέλεια που υπάγεται στους προβλεπόμενους πιο πάνω λόγους (ΑΠ 616/2022, 1218/2019, 354/2019).

Εσφαλμένη ερμηνεία και εσφαλμένη εφαρμογή ουσιαστικής ποινικής διάταξης (ΑΠ 1168/2022, 675/2022, 587/2022, 310/2022).

Εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή ουσιαστικής ποινικής διάταξης. Έλλειψη νόμιμης βάσης. Η εσφαλμένη ερμηνεία μπορεί να αναφέρεται και σε άλλη διάταξη νόμου, η οποία αποτελεί προϋπόθεση για την εφαρμογή ουσιαστικής ποινικής διάταξης (ΟΛΑΠ 3/1998) (ΑΠ 959/2022, 782/2022, 757/2022, 310/2022).

Εύλογη διάρκεια της δίκης. Υπέρβαση της εύλογης διάρκειας της δίκης. Η διάταξη του άρθρου 7 παρ. 3 Ν 4239/2014 δεν αναφέρεται στην αιτιολογία της απόφασης, όταν το δικαστήριο **δεν διαπιστώνει υπέρβαση** της εύλογης διάρκειας της διαδικασίας, καθώς η εφαρμογή της εν λόγω διάταξης τελεί υπό την αυτονόητη προϋπόθεση ότι πράγματι έχει διαγνωσθεί η υπέρβαση της εύλογης διάρκειας της δίκης, κριτήριο δε για **την κατάφαση της υπέρβασης** αυτής δεν είναι μόνο η παρέλευση δυσανάλογα μεγάλου χρονικού διαστήματος από την τέλεση του εγκλήματος, αλλά, κατά το νόμο (**άρθρο 5 παρ. 1 Ν.4239/2014**), αλλά συνεκτιμώνται η **καταχρηστική ή παρελκυστική συμπεριφορά** των διαδίκων κατά την εξέλιξη της δίκης, **η πολυπλοκότητα** των πραγματικών και νομικών ζητημάτων, η στάση των αρμόδιων κρατικών αρχών και το διακύβευμα της υπόθεσης για τον κατηγορούμενο (**ΑΠ 1138/2022, 589/2022**).

Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης. Στη διαδικασία του Ευρωπαϊκού Εντάλματος Σύλληψης η προθεσμία της έφεσης είναι πενθήμερη. Στη διαδικασία αυτή προβλέπεται μόνον **τυπικός έλεγχος** εκ μέρους του Συμβουλίου και **όχι η έρευνα της ουσιαστικής βασιμότητας** της σε βάρος του εκζητουμένου κατηγορίας και των εις βάρος του ενδείξεων ενοχής, καθώς ο έλεγχος αυτός ανήκει στην αρμοδιότητα του κράτους εκδόσεως, αντίκειται δε στις αρχές της αμοιβαίας αναγνωρίσεως και εμπιστοσύνης, αλλά και να αντιμάχεται την έννοια του μηχανισμού του Ευρωπαϊκού Εντάλματος Σύλληψης, ενώ υποχρέωση ελέγχου της ουσιαστικής βασιμότητας της κατηγορίας και των ενδείξεων ενοχής σε βάρος του εκζητουμένου δεν απορρέει ούτε από τη διάταξη του άρθρου 5 παρ. 1 στοιχ. Υ1 της ΕΣΔΑ (**ΑΠ 1553/2022, 1501/2022,**

427/2022). *Η αξιολόγηση της ουσίας της υπόθεσης* ανήκει στην αρμοδιότητα των αρχών έκδοσης του ΕΕΣ (ΑΠ 975/2022)

Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης. Σύμφωνα με τα άρθρα 5 και 10 παρ. 1 εδ. β' του Ν. 3251/2004 προϋπόθεση εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος, σε περίπτωση καταδίκης του εκζητουμένου, είναι να έχει επιβληθεί σε βάρος του ποινή ή μέτρο ασφαλείας, στερητικό της ελευθερίας, **τουλάχιστον τεσσάρων (4) μηνών** για αξιόποινη πράξη, την οποία και οι ελληνικοί νόμοι χαρακτηρίζουν ως τέτοια και στην προκειμένη περίπτωση έχει επιβληθεί ποινή φυλάκισης τριών (3) ετών. **Είναι δε αδιάφορο**, για την εκτέλεση του εντάλματος **αν πρόκειται για μία ποινή, η συγχώνευση περισσοτέρων** ποινών (ΑΠ 1508/2022).

Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης. Σε περίπτωση εκτέλεσης ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, **για την άσκηση ποινικής δίωξης** και όχι για εκτέλεση ποινής ή μέτρου ασφαλείας, εναντίον του εκζητουμένου, το ένταλμα εκτελείται και εάν ακόμη ο τελευταίος, δηλαδή ο εκζητούμενος, **είναι ημεδαπός:** α) με την προϋπόθεση ότι δεν διώκεται στην Ελλάδα για την ίδια πράξη και β) με την επιφύλαξη της διασφάλισης «**διαμεταγωγής**» του, στην Ελλάδα, για να εκτίσει τη στερητική της ελευθερίας ποινή ή το μέτρο ασφαλείας που ενδεχομένως θα του επιβληθεί στο κράτος έκδοσης του εντάλματος. Η διασφάλιση «**διαμεταγωγής**» του ημεδαπού στην Ελλάδα, για να εκτίσει τη στερητική της ελευθερίας ποινή ή το επιβληθέν σ' αυτόν μέτρο ασφαλείας, **δεν προϋποθέτει εγγύηση δικαστικής αρχής, αλλά εγγύηση της αρμόδιας αρχής, που μπορεί να είναι και διοικητική** (ΑΠ 1553/2022, 1050/2021).

Έφεση. Η προθεσμία άσκησης της έφεσης μετά την υποβολή εμπρόθεσμης άσκησης **αίτησης ακύρωσης της διαδικασίας** και απόρριψη αυτής είναι **δέκα (10) ημέρες** και αρχίζει από την επομένη της ημέρας απόρριψης της αίτησης ακύρωσης **χωρίς να**

απαιτείται και επίδοση της ερήμην εκδοθείσας απόφασης για την έναρξη προθεσμίας της έφεσης, αφού ο κατηγορούμενος που ασκεί αίτηση ακύρωσης σαφώς γνωρίζει την καταδικαστική σε βάρος του απόφαση **(Α.Π. 331/2022, ΑΠ 1892/2016)**.

Έφεση και ακυρότητα. Μετά την **τυπική παραδοχή** της εφέσεως, με την οποία προσβλήθηκε στο σύνολό της η πρωτόδικη απόφαση, η υπόθεση επανέρχεται στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο για κατ' ουσίαν συζήτηση στην πριν από την έκδοση της πρωτόδικης αποφάσεως στάση, με την έννοια ότι το Εφετείο έχει την εξουσία να κρίνει, όπως και το πρωτοβάθμιο δικαστήριο. Επομένως, **κάθε ακυρότητα** της πρωτόδικης αποφάσεως καλύπτεται με την έκδοση της επί της ουσίας αποφάσεως του δευτεροβαθμίου δικαστηρίου, αφού μετά την τυπική παραδοχή της εφέσεως, η πρωτόδικη απόφαση ατονεί και αποβάλλει την ισχύ της, το δε δευτεροβάθμιο Δικαστήριο επανεξετάζει την υπόθεση, τόσο ως προς τη νομική, όσο και ως προς την ουσιαστική της βάση. Έτσι, το δευτεροβάθμιο δικαστήριο δεν είναι υποχρεωμένο να απαντήσει σε σχετικό ισχυρισμό του εκκαλούντος κατηγορουμένου **για ακυρότητα (απόλυτη ή σχετική) της διαδικασίας ενώπιον του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου (ΑΠ 633/2022, 44/2017, ΑΠ774/2010, ΑΠ 2075/2008, 221/2002)**.

Έφεση ανυποστήρικτη και ακυρότητα. Εάν δεν συντρέχει περίπτωση της παρ. 3 του άρθρου 501 και άρα συντρέχει περίπτωση απόρριψης της έφεσης ως **ανυποστήρικτης**, το δευτεροβάθμιο δικαστήριο δεν έχει εξουσία να ερευνήσει αυτεπαγγέλτως τυχόν **ακυρότητες** που εμφιλοχώρησαν κατά τη διαδικασία της πρωτοβάθμιας δίκης **(ΑΠ 695/2022)**.

Έφεση εισαγγελέα κατά αθωωτικής απόφασης. Αιτιολογημένη. **Μόνη** η παράθεση στην έκθεση έφεσης των αποδεικτικών στοιχείων, από τα οποία προκύπτει ενοχή του κατηγορουμένου και εντεύθεν εσφαλμένη εκτίμηση των αποδείξεων δεν αρκεί, εφόσον δεν αντικρούει με συλλογισμούς και σε συνδυασμό με τα αποδεικτικά μέσα την κρίση του δικαστηρίου περί της αθωότητας του κατηγορουμένου (Ολ. ΑΠ 9/2005). Η έφεση του εισαγγελέα στερείται της ειδικής και εμπειριστατωμένης αιτιολογίας, όταν δεν μνημονεύονται σ' αυτήν τα αποδεικτικά μέσα, που λήφθηκαν υπόψη για το σχηματισμό της κρίσης του περί της ενοχής του κατηγορουμένου, ενώ η επιλεκτική παράθεση ορισμένων, από την οποία δημιουργείται αμφιβολία για το αν συνεκτιμήθηκαν και τα λοιπά αποδεικτικά μέσα, τα οποία ούτε κατά κατηγορία μνημονεύονται, συνιστά έλλειψη αιτιολογίας, εκτός εάν, από το όλο περιεχόμενο της αιτιολογίας της έφεσης, προκύπτει κατά τρόπο αναμφισβήτητο ότι λήφθηκαν υπόψη όλα (ΑΠ 181/2019).

Όταν η **εισαγγελική έφεση** δεν έχει την κατά τα προεκτεθέντα απαιτούμενη αιτιολογία και το δευτεροβάθμιο δικαστήριο, αντί να την απορρίψει ως απαράδεκτη, την κρίνει παραδεκτή και, ακολούθως, εξετάζοντας την ουσία της υπόθεσης, καταλήξει στην καταδίκη του κατηγορουμένου, υποπίπτει σε **θετική υπέρβαση της εξουσίας του**. (ΑΠ 1230/2022, 963/2022, 632/2022) .

Ακύρωση Διαδικασίας-άρθρο 435 ΚΠΔ-Κακούργημα-Έφεση-προθεσμία.

Προθεσμία έφεσης μετά από απόρριψη εμπρόθεσμης αίτησης ακύρωσης διαδικασίας σε κακούργημα (άρθρο 435 παρ. 2 ΚΠΔ) Η διάταξη αυτή ως ειδική, κατισχύει της γενικής ως προς αυτήν προαναφερθείσας διάταξης του άρθρου 473 παρ. 1 Κ.Ποιν.Δ. Έτσι η προθεσμία άσκησης της έφεσης μετά την υποβολή

εμπρόθεσμης άσκησης αίτησης ακύρωσης της διαδικασίας και απόρριψη αυτής **είναι δέκα (10) ημέρες και αρχίζει από την επομένη της ημέρας απόρριψης της αίτησης ακύρωσης χωρίς να απαιτείται και επίδοση της ερήμην εκδοθείσας απόφασης για την έναρξη προθεσμίας της έφεσης**, αφού ο κατηγορούμενος που ασκεί αίτηση ακύρωσης σαφώς γνωρίζει την καταδικαστική σε βάρος του απόφαση **(Α.Π. 331/2022, ΑΠ 1892/2016).**

Ηθική αυτουργία. Όμοια η ισχύουσα διάταξη με την αντίστοιχη του πΠΚ **(ΑΠ 481/2022, 132/2022).** Το αξιόποινο, ως προς τον ηθικό αυτουργό, είναι ανεξάρτητο από το αξιόποινο του αυτουργού και αρκεί να στοιχειοθετείται η αντικειμενική υπόσταση του ανωτέρω εγκλήματος, καθώς, αν δεν έχει τελεστεί αντικειμενικώς το εν λόγω έγκλημα, δεν μπορεί να γίνει λόγος για ηθική αυτουργία στην πράξη αυτή, λόγω του παρακολουθηματικού χαρακτήρα της ηθικής αυτουργίας **(ΑΠ 912/2022, 481/2022).**

Ηθική αυτουργία. για την ύπαρξη ηθικής αυτουργίας, απαιτείται να συντρέχουν αντικειμενικώς: α) πρόκληση από τον ηθικό αυτουργό σε άλλον της απόφασης να τελέσει ορισμένη αξιόποινη πράξη,, και β) τέλεση από τον άλλον (αυτουργό) της πράξης αυτής κατά την αντικειμενική της υπόσταση, μη απαιτουμένου να την τελέσει και κατά την υποκειμενική της υπόσταση, καθόσον κατά τη διάταξη του άρθρου 48 του Π.Κ. το αξιόποινο του ηθικού αυτουργού είναι **ανεξάρτητο** από το αξιόποινο του αυτουργού, αφού ο τελευταίος αρκεί να τελέσει την πράξη μόνον κατά την αντικειμενική της υπόσταση και όχι και κατά την υποκειμενική της υπόσταση, λόγω έλλειψης δόλου από μέρους του, όπως όταν παραπλανήθηκε στο να τελέσει την πράξη **(Α.Π. 2000/2018).**

Υποκειμενικώς απαιτείται δόλος του ηθικού αυτουργού, δηλαδή, ηθελημένη πρόκληση της απόφασης για την διάπραξη από τον άλλο της αντικειμενικής υπόστασης ορισμένου εγκλήματος με θέληση και γνώση ή αποδοχή της συγκεκριμένης εγκληματικής πράξης, χωρίς να είναι αναγκαίος ο καθορισμός της πράξης αυτής μέχρις λεπτομερειών, **αρκεί δε και ο ενδεχόμενος δόλος**, εκτός αν για την υποκειμενική θεμελίωση του οικείου εγκλήματος απαιτείται άμεσος ή υπερχειλής δόλος (ΑΠ 1133/2022) , πράγμα που δεν συμβαίνει επί του εγκλήματος **της ψευδούς βεβαίωσης**, αφού όπως προαναφέρθηκε για τη στοιχειοθέτησή του υποκειμενικά αρκεί και ενδεχόμενος δόλος του δράστη (ΑΠ 1221/2022, 811/2022, 1586/2016).

Ιατρική αμέλεια. Ο ιατρός ενεργεί με αμέλεια, αν από επιπολαιότητα ή άγνοια των πραγμάτων, που όφειλε να γνωρίζει, ή από απρονοησία **δεν ακολούθησε γενικά παραδεκτές αρχές της ιατρικής επιστήμης.** Έτσι ελέγχεται ο κατηγορούμενος ιατρός για κάθε ενέργεια ή παράλειψή του υπό την ανωτέρω ιδιότητά του ως προς την παρακολούθηση της πορείας του ασθενούς, δηλαδή εάν ενήργησε την ακολουθητέα ιατρική αγωγή και τις επιβαλλόμενες εξετάσεις ή και άλλες επεμβατικές ιατρικές πράξεις προς αντιμετώπιση της παρενέργειας ή επιπλοκής που θα ήταν κίνδυνος να επιφέρει βλάβη της υγείας του ασθενούς, όπως κάθε μέσος ιατρός της ειδικότητας του θα έπραττε υπό τις ίδιες περιστάσεις, όντας σε γνώση του ιστορικού και των συμπτωμάτων του ασθενούς και έχοντας τη δυνατότητα και την εμπειρία να προβλέπει τα δυσμενή αυτά συμπτώματα και τις ακολουθούσες βλάβες που εμφανίζουν ασθενείς υποβαλλόμενοι σε ιατρική επέμβαση (ΑΠ 632/2022, 1057/2016).

Ιατρική ευθύνη: όταν πρόκειται περί θεράποντος χειρουργού ιατρού, αντικείμενο της ευθύνης του είναι η **καλή έκβαση της χειρουργικής επέμβασης**, στην οποία

περιλαμβάνεται **εκτός από τον προεγχειρητικό έλεγχο και το στάδιο της χειρουργικής επέμβασης, καθώς και το μετεγχειρητικό στάδιο**, που αποτελούν μία ολότητα που οργανώνεται και κατευθύνεται από αυτόν, ελεγχόμενο για κάθε ενέργεια ή παράλειψή του, υπό την ανωτέρω ιδιότητά του, ως προς την παρακολούθηση της πορείας της υγείας του ασθενούς και μετά την εγχείρηση, δηλαδή **εάν ενήργησε την ακολουθητέα ιατρική αγωγή και τις επιβαλλόμενες εξετάσεις ή άλλες επεμβατικές ιατρικές πράξεις προς αντιμετώπιση της παρενέργειας ή επιπλοκής που θα μπορούσε να επιφέρει βλάβη της υγείας του χειρουργηθέντος ασθενούς ή και επιδείνωσή της, όπως κάθε μέσος συνετός ιατρός χειρουργός της ειδικότητάς του θα έπραττε υπό τις ίδιες περιστάσεις, έχοντας γνώση του ιστορικού του ασθενούς και τη δυνατότητα και την εμπειρία να προβλέπει τα δυσμενή συμπτώματα που εμφανίζουν ασθενείς, υποβαλλόμενοι σε τέτοια χειρουργική επέμβαση, παράλειψη που αποδίδεται στην κρινόμενη υπόθεση στον αναιρεσίβλητο – κατηγορούμενο (ΑΠ 1575/2022)..**

Ιδιαίτερη νομική υποχρέωση. Συνιστά πρόσθετο στοιχείο του εγκλήματος που τελείται με παράλειψη και δύναται να πηγάζει κυρίως: α) από ρητή, επιτακτικού χαρακτήρα, διάταξη του νόμου, β) από σύμπλεγμα νομικών καθηκόντων, που συνδέονται με ορισμένη έννομη σχέση του υπόχρεου προς ενέργεια, γ) από ειδική σχέση, που θεμελιώνεται είτε σε συμβατικό δεσμό, είτε και σε προηγουμένη ενέργεια του υπαιτίου της παράλειψης, δια της οποίας αυτός αναδέχθηκε εκουσίως την αποτροπή κινδύνων στο μέλλον, δ) από ορισμένη προηγηθείσα συμπεριφορά του υπαιτίου, από την οποία δημιουργήθηκε ο κίνδυνος επέλευσης του εγκληματικού αποτελέσματος (ΑΠ 1301/2022, 1115/2022, 811/2022) .

Η ιδιαίτερη αυτή νομική υποχρέωση του ιατρού να αποτρέψει το αξιόποιο αποτέλεσμα του θανάτου του ασθενούς απορρέει από το νόμο, τον κώδικα ιατρικής δεοντολογίας (ν. 3418/2005) και από την **εγγυητική θέση** αυτού απέναντι στην ασφάλεια της ζωής ή της υγείας του ασθενούς, που δημιουργείται κατά την εκτέλεση της ιατρικής πράξης. **(ΑΠ 632/2022).**

Ισχυρισμοί ουσιώδεις του κατηγορουμένου. Αν το δικαστήριο δεν προβεί σε αποτελεσματική εξέταση των παρατηρήσεων, επιχειρημάτων και αποδείξεων που επικαλούνται οι διάδικοι, όπως επιβάλλεται από την αρχή της δίκαιης δίκης, πέραν της αναίρεσης για έλλειψη ειδικής και εμπειριστατωμένης αιτιολογίας, επάγεται απόλυτη ακυρότητα της διαδικασίας κατά το άρθρο 171 παρ.1 εδ. δ` του Κ.Π.Δ **(ΑΠ 1051/2022).**

Καταδολίευση δανειστών. Στοιχεία **νομοτυπικής μορφής.** Το έγκλημα της καταδολίευσης δανειστών μπορεί να τελεστεί με τέσσερις τρόπους, ήτοι: α) με βλάβη, καταστροφή ή εκμηδένιση της αξίας οποιουδήποτε περιουσιακού στοιχείου, β) με απόκρυψη τέτοιου στοιχείου, γ) με απαλλοτρίωση χωρίς ισάξιο και αξιόχρεο αντάλλαγμα και δ) με δημιουργία ψευδών χρεών ή ψευδών δικαιοπραξιών από τον οφειλέτη. Οι πιο πάνω τρόποι τέλεσης δεν πρέπει να αντιφάσκουν μεταξύ τους. Μεταξύ δράστη και παθόντος πρέπει να υπάρχει σχέση δανειστή και οφειλέτη από κάποια νόμιμη αιτία, αρκεί να είναι βάσιμη, αληθινή και δικαστικά επιδιώξιμη, χωρίς να απαιτείται να είναι ληξιπρόθεσμη, εκκαθαρισμένη, δικαστικά αναγνωρισμένη ή να έχει επιδοθεί στον οφειλέτη αγωγή περί αυτής. Σύγκριση διατάξεων στο νΠΚ και πΠΚ **(ΑΠ 199/2022).**

Καταθέσεις μαρτύρων. Ανάγνωση. Ακυρότητα της διαδικασίας, η οποία ιδρύει τον από το άρθρο 510 παρ.1 στοιχ. Α΄ Κ.Π.Δ. λόγο αναίρεσης της απόφασης, προκαλείται, όταν παρά την υποβολή σχετικής αίτησης από τον εισαγγελέα ή τον κατηγορούμενο, δεν αναγνωσθεί η ληφθείσα κατά την προδικασία ένορκη κατάθεση μάρτυρα, του οποίου η εμφάνιση στο ακροατήριο **είναι αδύνατη** για τους παραπάνω λόγους που ενδεικτικώς αναφέρονται στη διάταξη και όχι όταν το δικαστήριο αυτεπαγγέλτως ή ύστερα από αίτηση αναγνώσει στο ακροατήριο κατάθεση και δη τέτοια που ελήφθη ανωμοτί κατά την προδικασία και αν ακόμη δεν συντρέχει νόμιμη περίπτωση ή εναντιώθηκε προς τούτο ο κατηγορούμενος. Ειδικότερα, η **εναντίωση** του κατηγορουμένου αποτελεί μεν βουλευτική εκδήλωση της υπεράσπισής του, όμως **δεν αρκεί** να εκδηλώνεται ρηματικά και μόνον, αλλά πρέπει να εξειδικεύεται και να προσδιορίζεται **σε τι συνίστανται οι αντιρρήσεις** του και ακόμη **κατά τι παραβλάπτονται τα υπερασπιστικά του δικαιώματα** από την ανάγνωση τέτοιας μαρτυρικής κατάθεσης. **Δεν δημιουργείται ακυρότητα**, εάν ο κατηγορούμενος δεν συνοδεύει την άρνηση ανάγνωσης της κατάθεσης με έκθεση ισχυρισμών από τους οποίους προκύπτει, ότι η ανάγνωση βλάπτει τα υπερασπιστικά δικαιώματά του (Α.Π. 2494/2008, Α.Π. 1318/1998 και Α.Π. 324/1995). (ΑΠ 1139/2022). Όταν, όμως, συντρέχουν οι προϋποθέσεις της παρ. 1 του άρθρου 363 του ΚΠοινΔ και εφόσον η κατάθεση κρίθηκε εντελώς αναγκαία για την εξακρίβωση της αλήθειας, η εναντίωση του κατηγορούμενου ως προς την ανάγνωση τέτοιας κατάθεσης αντιβαίνει στις διατάξεις των άρθρων 17-18 της ΕΣΔΑ, αφού απολήγει στην παρεμπόδιση της διεξαγωγής δίκαιης και ουσιαστικής δίκης (ΑΠ 1205/2022, 714/2020, 1016/2020).

Κατάσχεση. Κατά του μέρους της απόφασης, **με την οποία διατάσσεται η συνέχιση της κατάσχεσης**, δεν προβλέπεται η άσκηση του ενδίκου μέσου **ούτε της έφεσης**, αφού το άρθρο 495 δεν δίνει στον κατηγορούμενο το δικαίωμα αυτό, αλλά **ούτε και της αναίρεσης**, διότι η απόφαση, ως προς το μέρος αυτό, δεν είναι οριστική **(ΑΠ 977/2022)**.

Καταχραστές δημοσίου. Ταυτόχρονα με την κατάργηση του ισχύσαντος μέχρι 30-6-2019 ΠΚ καταργήθηκε και ο ν. 1608/1950. Ο νόμος αυτός (1608/1950) δεν καθιέρωνε αυτοτελώς το αξιόποινο, ούτε μετέβαλλε τους όρους και τα στοιχεία που ορίζονται από τις οικείες διατάξεις του ΠΚ για τα εγκλήματα που αναφέρονται στο άρθρο 1 παρ. 1 αυτού, αλλά απλώς επαύξανε, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, την ποινή. **Οι ιδιαίτερα διακεκριμένες μορφές** των εγκλημάτων της απάτης, της ψευδούς βεβαίωσης και νόθευσης εγγράφου, των άρθρων 386 παρ.2 και 242 παρ.5 του ισχύοντος ΠΚ, που στρέφονται άμεσα κατά του νομικού προσώπου του ελληνικού δημοσίου κτλ, εισήχθησαν προς αντικατάσταση των διατάξεων των άρθρων 386 παρ. 3β-1, 242 παρ. 3-1-2 του προϊσχύσαντος ΠΚ, όταν συνέτρεχαν όμως οι επιβαρυντικές περιστάσεις του ν. 1608/1950, ο οποίος ίσχυε μέχρι την έναρξη ισχύος του νέου ΠΚ και καταργήθηκε όχι προγενέστερα αλλά ταυτόχρονα με τον ισχύσαντα μέχρι 30-6-2019 παλαιό ΠΚ. **Ευμενέστερες οι αντίστοιχες διατάξεις του νΠΚ**, αφού προβλέπουν μικρότερο ανώτατο όριο ποινής. Για την εύρεση της ευμενέστερης διάταξης ως προς το ζήτημα της παραγραφής, και με δεδομένο ότι η απειλούμενη ποινή για την ιδιαζόντως επιβαρυντική περίπτωση του άρθρου 1 παρ.1 περ. β' του ν. 1608/1950 ήταν αυτή της ισόβιας κάθειρξης, τίθενται σε σύγκριση αφενός η διάταξη του άρθρου 111 παρ.2 περ. α του προϊσχύσαντος ΠΚ, κατά την οποία τα κακούργηματα παραγράφονται μετά είκοσι έτη, αν ο νόμος προβλέπει γι' αυτά την ποινή της ισόβιας

κάθειρξης, και αφετέρου οι διατάξεις των άρθρων 386 παρ.2 εδ. β' και 242 παρ.5 εδ.β' του ισχύοντος ΠΚ, κατά τις οποίες οι πράξεις αυτές παραγράφονται μετά είκοσι έτη. Τόσο οι διατάξεις του προϊσχύσαντος ΠΚ όσο και αυτές του νέου ΠΚ προβλέπουν εικοσαετή παραγραφή και συνεπώς δεν τίθεται ζήτημα εφαρμογής στη συγκεκριμένη περίπτωση ευνοϊκότερης διάταξης, **αφού η παραγραφή ήταν και είναι εικοσαετής (ΑΠ 1035/2022).**

Κατάχρηση ανηλίκων σε ασέλγεια. Στοιχεία νομοτυπικής μορφής αδικήματος.

Η κατάχρηση ανηλίκων σε ασέλγεια μπορεί να συρρέει **αληθώς με την αποπλάνηση παιδιών**, αφού, προσβάλλονται δύο αυτοτελή έννομα αγαθά, ήτοι αφενός ο οφειλόμενος σεβασμός προς το νεότερο από 15 ετών ανήλικο και αφετέρου η σχέση εμπιστοσύνης που υπάρχει μεταξύ δράστη και θύματος (ΑΠ 478/2020, ΑΠ 715/2020, ΑΠ 1231/2019, ΑΠ 1550/2012). Η σχέση της εμπιστοσύνης προς επίβλεψη ή φύλαξη του ανηλίκου, την οποία καταχράται ο δράστης, δεν είναι αναγκαίο να είναι μακράς διάρκειας, αρκεί δε και προσωρινή ανάθεση προς επίβλεψη ή φύλαξη του ανηλίκου (ΑΠ 627/2022) .

Κατ'εξακολούθηση έγκλημα και αυτόφωρο αδίκημα. Εφόσον για την **τελευταία από τις μερικότερες πράξεις**, συντρέχουν τα στοιχεία του αυτοφώρου εγκλήματος, μπορεί να ακολουθηθεί **η αυτόφωρη διαδικασία** για όλες τις μερικότερες πράξεις, καθώς, λόγω της ενότητας του δόλου, το κατ' εξακολούθηση έγκλημα αυτό δικάζεται ως ενιαία πράξη, ενώ και στην επ' αυτοφώρω διαδικασία διασφαλίζονται, και δεν παραβιάζονται τα υπερασπιστικά δικαιώματα του εκάστοτε κατηγορουμένου, σύμφωνα με τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. (ΑΠ 675/2022, 470/2011).

Κατ'εξακολούθηση έγκλημα και δυσμενέστερος νόμος. Σε περίπτωση μεταβολής του ποινικού νόμου κατά την διάρκεια τέλεσης εγκλήματος κατ' εξακολούθηση, εφαρμοστέος είναι ο νόμος που ισχύει κατά την τέλεση της τελευταίας μερικότερης πράξης, έστω και αν αυτός είναι αυστηρότερος, εφόσον βέβαια και οι προγενέστερες από αυτόν πράξεις ήταν τιμωρητές, ενώ για τον χαρακτηρισμό του κατ' εξακολούθηση εγκλήματος ως κακουργήματος ή πλημμελήματος λαμβάνονται υπόψη όλες οι μερικότερες πράξεις (ΑΠ 1250/2022, 1249/2022, 692/2020).

Κατ'εξακολούθηση έγκλημα. Ομοειδής πραγματική συρροή εγκλημάτων. *Η κάθε επιμέρους πράξη διατηρεί την αυτοτέλειά της ως προς την παραγραφή* και το χαρακτηρισμό της ως *κακουργήματος ή πλημμελήματος*. Η χρονική απόσταση των μερικότερων πράξεων του κατ' εξακολούθηση τελούντος εγκλήματος, που απαρτίζεται από χρονικώς χωρισμένες μεταξύ τους ομοειδείς μερικότερες πράξεις, οι οποίες τελέστηκαν από το ίδιο πρόσωπο, καθεμία δε πράξη εμπεριέχει τα στοιχεία ενός και του αυτού εγκλήματος, μπορεί να είναι και σχετικώς *μεγάλη*, χωρίς να αποδομείται η έννοια της ενότητας του δόλου του δράστη, αν οι χωρισμένες ενέργειες συνδέονται μεταξύ τους δια της ταυτότητας της προς εκτέλεση απόφασης (ΑΠ 529/2022).

Κατ'εξακολούθηση έγκλημα του άρθρου 98 παρ. 2 ΠΚ και παραγραφή. Η παραπάνω διάταξη καταλαμβάνει όλα τα εγκλήματα που περιέχουν στην αντικειμενική τους υπόσταση ως στοιχείο την *περιουσιακή βλάβη ή το περιουσιακό όφελος*, αφού αναφέρεται αδιακρίτως στο «*έγκλημα*» και συνακόλουθα έχει εφαρμογή στις περιπτώσεις περιουσιακών εγκλημάτων, όπως αυτό της *απάτης* κακουργηματικού χαρακτήρα, εφόσον βέβαια ο υπαίτιος απέβλεψε στο συνολικό περιουσιακό όφελος ή στην περιουσιακή βλάβη, που προέκυψε από την κατ'εξακολούθηση τέλεση του

εγκλήματος. Εξάλλου, επί του εγκλήματος **της παρ.2 του άρθρου 98 ΠΚ** ο χρόνος παραγραφής είναι **ενιαίος και αρχίζει από την τέλεση της τελευταίας επί μέρους πράξης.**(ΑΠ 1149/2022)

Κατηγορούμενος. Η κατά παράβαση της απαγόρευσης του άρθρου 244 παρ. 3 ΚΠΔ αποδεικτική αξιοποίηση **σε βάρος** εκείνου που κατέθεσε και στη συνέχεια κατέστη κατηγορούμενος της ως άνω κατάθεσής του, είτε στην προδικασία είτε κατά τη διαδικασία στο ακροατήριο, επάγεται απόλυτη ακυρότητα, κατά το άρθρο 171 παρ. 1 περ. δ' του ΚΠΔ και θεμελιώνει έτσι τον από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Α' του ίδιου Κώδικα λόγο αναίρεσης, υπό την προϋπόθεση ότι η κατάθεση αυτή περιέχει επιβαρυντικά στοιχεία για τον κατηγορούμενο τα οποία λήφθηκαν υπόψη από το δικαστήριο για την καταδικαστική κρίση (ΑΠ 1147/2022, 1383/2020, 469/2018, 619/2017).

Κατοικία κατηγορουμένου. Τόπος κατοικίας θεωρείται εκείνος, τον οποίο έχει δηλώσει ο κατηγορούμενος κατά την προανάκριση που τυχόν έχει ενεργηθεί και, σε περίπτωση αλλαγής κατοικίας, εκείνος που έχει δηλώσει στην αρμόδια Εισαγγελική Αρχή **και, αν δεν έχει ενεργηθεί** προανάκριση ή ο κατηγορούμενος δεν εμφανίσθηκε κατ' αυτήν, ως τόπος κατοικίας θεωρείται εκείνος που αναφέρεται στη μήνυση ή την έγκληση ή την αίτηση ποινικής δίωξης της αρμόδιας Αρχής (ΑΠ 405/2022) .

Κλήση προς συζήτηση. Ακυρότητα. 'Άρθρα 314 και 319 παρ. 5 Κ.Ποιν.Δ. Η μη **έγκυρη επίδοση του παραπεμπτικού βουλεύματος** στον κατηγορούμενο συνεπάγεται και την **ακυρότητα της κλήσης** προς αυτόν στο ακροατήριο, σύμφωνα με το άρθρο 171 παρ. 1 Κ.Ποιν.Δ., η οποία, αν δεν ανακύπτει θέμα αναστολής της παραγραφής της πράξης, μπορεί να καλυφθεί, κατά το άρθρο 175 παρ. 2 του ίδιου

Κώδικα, εφόσον ο κατηγορούμενος εμφανιστεί και δεν προβάλλει αντιρρήσεις στην πρόοδο της δίκης. Τούτο, πολύ περισσότερο, ισχύει και στην περίπτωση που η κλήση στο ακροατήριο **επιδόθηκε πριν καταστεί αμετάκλητο το βούλευμα**, παρά τα οριζόμενα στα άρθρα 314 και 319 παρ. 5 Κ.Ποιν.Δ, οπότε και στην περίπτωση αυτή **η επίδοση τούτου είναι άκυρη. (ΑΠ 1267/2022 και αντίθ. μειοψηφία ως προς την αναίρεση του ΕισΑΠ).**

Κατ'οίκον έκτιση της ποινής. Αρμόδιο για την τροποποίηση ή την προσωρινή άρση του περιοριστικού όρου της εμφάνισης στο ΑΤ του τόπου της κατοικίας, κατ' άρθρο 56 παρ. 3 του προϊσχύσαντος ΠΚ, **είναι το δικαστήριο, το οποίο τον επέβαλε**, κατ' ανάλογη εφαρμογή του άρθρου 99 παρ. 3 του ισχύοντος ΠΚ, στο οποίο (άρθρο) παραπέμπει το προβλέπον την κατ' οίκον έκτιση της ποινής κατά το άρθρο 105 του ίδιου Κώδικα **(ΑΠ 854/2022).**

Κλήση προς συζήτηση. Ακυρότητα -Σχετικώς αμετάκλητο -Άρθρα 314 και 319 παρ. 5 Κ.Ποιν.Δ. Το αμετάκλητο, όμως, του βουλεύματος στις περιπτώσεις των άρθρων 314 και 319 παρ. 5 Κ.Ποιν.Δ. τέθηκε με την έννοια του **σχετικώς αμετακλήτου**. Δηλαδή σε σχέση με κάθε κατηγορούμενο, για τον οποίον το παραπεμπτικό βούλευμα κατέστη αμετάκλητο, οπότε νομίμως επιδίδεται κατά τας διατάξεις των άρθρων 314 και 319 παρ. 5 Κ.Ποιν.Δ. η κλήση προς εμφάνιση αυτού στο ακροατήριο, χωρίς ο κατηγορούμενος αυτός που παραπέμπεται να δύναται να προβάλλει αντιρρήσεις, ότι το βούλευμα αυτό δεν έχει καταστεί αμετάκλητο για τον εισαγγελέα, λόγω μη παρέλευσης της προθεσμίας άσκησης των ενδίκων μέσων από αυτόν, όταν, μάλιστα, σε σχέση με τον κατηγορούμενο αυτόν, επίκειται παραγραφή της αξιόποινης πράξης, για την οποίαν παραπέμπεται στο ακροατήριο **(ΑΠ**

1166/2019, 2037/2018, 54/2017, 137/2015). Περαιτέρω, κατά την γνώμη της πλειοψηφίας, αφού, λοιπόν, γίνεται δεκτό ότι η προθεσμία για την άσκηση αίτησης αναίρεσης από τον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου δεν επηρεάζει το κύρος της κλήσης στο ακροατήριο του κατηγορουμένου για τον οποίο το βούλευμα έχει γίνει αμετάκλητο, το ίδιο ισχύει και για την περίπτωση που ασκηθεί αίτηση αναίρεσης από τον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου εντός της εν λόγω προθεσμίας. Αντίθετη ερμηνευτική εκδοχή θα οδηγούσε στο συμπέρασμα ότι το σχετικώς αμετάκλητο θα τελούσε υπό την ανεπίτρεπτη αίρεση μη άσκησης τυχόν μεταγενέστερης αίτησης αναίρεσης από τον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, καθώς και στην επίσης ανεπίτρεπτη καταστρατήγηση της αρχής του **«σχετικώς αμετακλήτου»**, καθώς με αυτή την ερμηνευτική προσέγγιση δεν θα είχε νόημα η εν λόγω αρχή, αλλά θα έπρεπε σε κάθε περίπτωση να παρέλθει η προθεσμία για την άσκηση ενδίκων μέσων από τον Εισαγγελέα και ύστερα να επιδίδεται η κλήση προς συζήτηση, εφαρμοζομένης ουσιαστικά της αρχής του **«απολύτως αμετακλήτου»**. Το Δικαστήριο, όμως, υπερβαίνει την εξουσία του, μόνο αν, συνεπεία αυτής της κλήσης και πριν την αμετάκλητη απόρριψη της αίτησης αναίρεσης του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, επιληφθεί και δικάσει την υπόθεση. Εξάλλου από τις διατάξεις των άρθρων 478 και 483 Κ.Ποιν.Δ. προκύπτει ότι το βούλευμα που παραπέμπει τον κατηγορούμενο στο δικαστήριο για πλημμέλημα δεν προσβάλλεται από τον κατηγορούμενο ούτε με έφεση, ούτε με αναίρεση, με αποτέλεσμα ένα τέτοιο βούλευμα να γίνεται αμετάκλητο με την έκδοσή του, ως προς τον κατηγορούμενο (ΑΠ 1267/2022 και αντίθ. μειοψηφία ως προς την αναίρεση του ΕισΑΠ).

Κλητήριο θέσπισμα. Ακριβής είναι ο καθορισμός της πράξης όταν παρατίθενται τα **πραγματικά περιστατικά** που συγκροτούν την ποινικά επιλήψιμη και διωκόμενη πράξη κατά τα αντικειμενικά και υποκειμενικά στοιχεία της, όπως απαιτεί η οικεία και υποχρεωτικά παρατιθέμενη σ' αυτό (κλητήριο θέσπισμα) ποινική διάταξη, η οποία τυποποιεί το έγκλημα και καθορίζει τις προϋποθέσεις του αξιοποίνου της πράξεως και την απειλούμενη ποινή, **χωρίς, όμως, να απαιτείται η αναφορά περιστατικών και στοιχείων που προσιδιάζουν στα χαρακτηριστικά μιας αιτιολογημένης δικαστικής αποφάσεως**, με την οποία το κλητήριο θέσπισμα, ως εισαγωγικό της δίκης έγγραφο, δεν ταυτίζεται σε καμία περίπτωση (ΑΠ 1048/2022).

Κλητήριο θέσπισμα. Ακυρότητα. Την ακυρότητα του κλητηρίου θεσπίσματος ή της επίδοσής του, η οποία είναι σχετική και αφορά σε πράξη προπαρασκευαστική της διαδικασίας στο ακροατήριο που κατ' ανάγκην επιδρά στο κύρος της διαδικασίας στο ακροατήριο και στην καταδικαστική απόφαση που θα εκδοθεί (176 παρ.2 ΚΠΔ), αν δεν καλυφθεί, αν δηλαδή ο κατηγορούμενος εμφανιστεί στη δίκη και προβάλλει εγκαίρως αντίρρηση για την πρόοδο της, **μπορεί, εφόσον η σχετική ένστασή του απορρίφθηκε, να την προτείνει, επαναφέροντάς την με λόγο έφεσης ενώπιον του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου** (ΑΠ 1027/2016), το οποίο έχει υποχρέωση να αποφανθεί και επί του προβαλλόμενου αυτού συγκεκριμένου λόγου (ΑΠ 97/2017). Αυτό όμως **προϋποθέτει ότι ο ισχυρισμός προβλήθηκε παραδεκτά** και κατά τρόπο ορισμένο στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο, διότι σε αντίθετη περίπτωση τούτο δεν είχε υποχρέωση να απαντήσει και, για τον ίδιο λόγο, **δεν έχει υποχρέωση να απαντήσει και το εφετείο στον σχετικό ειδικό λόγο της έφεσης, διότι αυτός ο ισχυρισμός, ως εκ του περιεχομένου του, τυγχάνει απαράδεκτος** (ΑΠ 66/2016). Αν ο ισχυρισμός περί ακυρότητας του κλητηρίου θεσπίσματος προβάλλεται για πρώτη

φορά στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο από κατηγορούμενο που είχε παραστεί στην πρωτοβάθμια δίκη ή προβλήθηκε και απορρίφθηκε από το πρωτοβάθμιο δικαστήριο **και δεν επαναφέρθηκε με ειδικό λόγο έφεσης ή επαναφέρθηκε με αόριστο λόγο έφεσης, τότε ο σχετικός ισχυρισμός είναι απαράδεκτος και το δευτεροβάθμιο δικαστήριο δεν έχει υποχρέωση να τον εξετάσει**, ούτε θεμελιώνεται γι' αυτό αναιρετικός λόγος (ΑΠ 1027/2016, ΑΠ 1296/2016, ΑΠ 1084/2022)..

Κλητήριο θέσπισμα. Ακύρωση. Στην περίπτωση κατά την οποία από παραδρομή ή εσφαλμένη κρίση ακυρωθεί από το δικαστήριο έγκυρο κλητήριο θέσπισμα, ακολούθως δε, λόγω ανατροπής της χωρήσασας με την επίδοσή του (κλητηρίου θεσπίσματος) αναστολής της παραγραφής, παύσει οριστικά την ασκηθείσα εναντίον του κατηγορουμένου ποινική δίωξη, επειδή είχε συμπληρωθεί ο από τον νόμο προβλεπόμενος χρόνος παραγραφής της αξιόποινης πράξης, ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου έχει δικαίωμα άσκησης αναίρεσης κατά της ανωτέρω περί οριστικής παύσης της ποινικής δίωξης, λόγω παραγραφής, απόφασης, αλλά και δικαίωμα να συμπροσβάλει και την προπαρασκευαστική περί ακύρωσης του κλητηρίου θεσπίσματος απόφαση, θα κριθεί δε από τον Άρειο Πάγο και η απόφαση αυτή από πλευράς ορθής ή εσφαλμένης ερμηνείας και εφαρμογής των διατάξεων των άρθρων 321 του Κ.Ποιν.Δ. και 113 του Π.Κ. (ΑΠ 1575/2022, 261/2013).

Κλητήριο θέσπισμα. Ακριβής καθορισμός της πράξης. Ακριβής καθορισμός της αξιόποινης πράξης νοείται, σύμφωνα με την ανωτέρω διάταξη του άρθρου 321 παρ. 1 στοιχ. δ' του Κ.Ποιν.Δ., όταν παρατίθενται **τα πραγματικά περιστατικά** που συγκροτούν την ποινικά επιλήψιμη και διωκόμενη **πράξη**, κατά τα **αντικειμενικά** και **υποκειμενικά** στοιχεία της, όπως απαιτεί η οικεία και υποχρεωτικά παρατιθέμενη

ποινική **διάταξη**, η οποία τυποποιεί το έγκλημα και καθορίζει τις προϋποθέσεις του αξιόποινου της πράξης και την απειλούμενη **ποινή, χωρίς** όμως, να απαιτείται η αναφορά περιστατικών και στοιχείων που προσιδιάζουν στα χαρακτηριστικά μιας αιτιολογημένης **δικαστικής απόφασης**, με την οποία **το κλητήριο θέσπισμα**, ως εισαγωγικό έγγραφο της δίκης, σε καμιά περίπτωση **δεν ταυτίζεται** (ΑΠ 1575/2022,1023/2019).

Κλητήριο θέσπισμα και έγκλημα από αμέλεια διά παραλείψεως. Για την εγκυρότητα του κλητηρίου θεσπίσματος, με το οποίο αποδίδεται στον κατηγορούμενο το έγκλημα της σωματικής βλάβης από αμέλεια που τελέστηκε με παράλειψη, σύμφωνα με τα άρθρα 15, 28 και 314 παρ. 1 του Π.Κ., εκτός των προβλεπόμενων στο άρθρο 321 παρ. 1 του Κ.Ποιν.Δ. άλλων στοιχείων, πρέπει επιπλέον να αναφέρονται τα πραγματικά περιστατικά από τα οποία προσδιορίζεται **η ιδιαίτερη νομική υποχρέωση** του υπαίτιου προς ενέργεια, που τείνει στην παρεμπόδιση του αποτελέσματος, σε περίπτωση δε που αυτή πηγάζει από επιτακτικό κανόνα δικαίου να προσδιορίζεται αυτός (κανόνας δικαίου), **ενώ**, εάν η ιδιαίτερη αυτή νομική υποχρέωση προκύπτει **από την ιδιότητα του υπαίτιου, δεν είναι αναγκαίος** ο προσδιορισμός αυτής **από ειδική διάταξη νόμου** (ΑΠ 1575/2022).

Κλητήριο θέσπισμα σε ψευδή καταμήνυση. Στο κλητήριο θέσπισμα απαιτείται να αναγράφονται **ποια ήταν τα ψευδή** περιστατικά **και όχι και τα αληθή** γεγονότα (ΑΠ 631/2022).

Κλήτευση διαδίκων. Ο **υποστηρίζων την κατηγορία** καλείται, για να παραστεί κατά τη συζήτηση της αίτησης αναίρεσης, εφόσον αυτός νόμιμα απέκτησε την ιδιότητα

του διαδικού **και δεν αποβλήθηκε**, ούτε παραιτήθηκε από την ιδιότητα αυτή, ακόμη και στην περίπτωση που με την αίτηση αναίρεσης δεν προσβάλλεται η αφορώσα την πολιτική αγωγή διάταξη της απόφασης, καθώς και αν δεν παραστάθηκε στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο, είχε, όμως, νόμιμα παραστεί πρωτοδίκως. Επίδοση κλήσης. Η έλλειψη κλήτευσης ή η μη νόμιμη κλήτευση διαδικών έχει ως συνέπεια την κήρυξη της συζήτησης της αίτησης αναίρεσης **ως απαράδεκτης (ΑΠ 592/2022)**.

Κλοπή. Διαχρονικό δίκαιο. **Απόπειρα.** Στοιχεία. Η προσπάθεια να ανοίξουν οι δράστες το παράθυρο της οικίας με σκοπό να αφαιρέσουν πράγματα από το εσωτερικό αυτής, συνιστά **αρχή εκτέλεσης** και άρα στοιχειοθετείται απόπειρα κλοπής **(ΑΠ 949/2022)**.

Κλοπή ηλεκτρικής ενέργειας: στοιχεία αντικειμενικής υπόστασης **(ΑΠ 310/2022)**.

Κλοπή ηλεκτρικής ενέργειας. Τέτοια κλοπή ενεργείας του ηλεκτρισμού, επιτυγχάνεται κυρίως και αμέσως **με τη μη αναγραφή** του αναλισκομένου ρεύματος στον μετρητή με την δια τεχνικών μέσων καθ' οιονδήποτε τρόπο επέμβαση σ' αυτόν, (μετρητή της Δ.Ε.Η.), η οποία ΔΕΗ παρέχει προνομιακώς ηλεκτρικό ρεύμα στους συμβαλλόμενους με αυτή, ώστε αυτός, (μετρητής), να δείχνει λιγότερες μονάδες αναλισκομένου ρεύματος καθ' εκάστη καταγραφόμενη χρονική περίοδο **(ΑΠ 1117/2022, 479/2020, 2056/2019, 846/2019, 689/2019)**.

Κλοπή: στοιχεία αντικειμενικής υπόστασης **(ΑΠ 529/2022)**.
587/2022).

Κλοπή ιδιαίτερα μεγάλης αξίας. Στοιχεία νομοτυπικής μορφής. Αυτεπαγγέλτως διωκόμενη πράξη. **Επιεικέστερη η διάταξη του νΠΚ** ως προς την απειλούμενη ποινή. Ο χαρακτηρισμός του αντικειμένου της κλοπής **ως ιδιαιτέρως μεγάλης αξίας** ανήκει στην αναίρετικώς **ανέλεγκτη** κρίση του δικαστηρίου της ουσίας και δεν απαιτείται πρόσθετη αιτιολογία, εφόσον πρόκειται για συγκεκριμένο χρηματικό ποσό (**ΑΠ 633/2022**).

Λαθρεμπορία. Αληθινή πραγματική η συρροή μεταξύ των αδικημάτων **της μη καταβολής χρεών προς το Δημόσιο** και της **λαθρεμπορίας**, καθώς τα δύο εγκλήματα έχουν διαφορετικές νομοτυπικές υποστάσεις. Έτσι σε περίπτωση έκδοσης αμετάκλητης αθωωτικής ή καταδικαστικής απόφασης του ποινικού δικαστηρίου για την αξιόποινη (χρονικά πρότερη) πράξη της λαθρεμπορίας, **δεν** υφίσταται **δεδικασμένο κατά την έννοια του άρθρου 57 του ΚΠΔ**, για την (δεύτερη χρονικά) πράξη της μη καταβολής χρεών προς το Δημόσιο, ακόμα και αν η τελευταία αφορά το πολλαπλό τέλος που καταλογίστηκε ως κύρωση λόγω της λαθρεμπορίας, γιατί δεν υπάρχει ταυτότητα πράξης. Συμβατή η ερμηνεία αυτή με τις διατάξεις του 7^{ου} Πρωτοκόλλου ΕΣΔΑ και του ΔΣΑΠΔ (**ΑΠ 589/2022**).

Λαθρεμπορία. Η καθ' οιονδήποτε τρόπο διαφυγή ή απόπειρα διαφυγής της καταβολής του οφειλόμενου ειδικού φόρου κατανάλωσης για τα είδη βιομηχανοποιημένων **καπνών** που παράγονται στην Ελλάδα, είναι πράξη ποινικά κολάσιμη και χαρακτηρίζεται ως λαθρεμπορία, η οποία τιμωρείται κατά τα οριζόμενα στο εδάφιο α' της παρ. 1 του άρθρου 157 του ανωτέρω νόμου με φυλάκιση τουλάχιστον έξι μηνών, εκτός αν το αντικείμενο της λαθρεμπορίας δεν έχει σημαντική

αξία και προορίζεται για ατομική χρήση ή ανάλωση του υπαίτιου, οπότε το ελάχιστο της ποινής μειώνεται στο ένα έκτο (ΑΠ 958/2022, ΟΛΑΠ 1/2019).

Ομοίως και για λαθραίο καπνό που εισάγεται από χώρα μέλος της ΕΕ (εισαγωγή καπνού από **Βουλγαρία**) (ΑΠ 1125/2022).

Λαθρεμπορία. Κατοχή αιθυλικής αλκοόλης: είναι άνευ εννόμου σημασίας η χώρα προέλευσης ή εισαγωγής της ποσότητας αιθυλικής αλκοόλης, αφού οι φορολογικές επιβαρύνσεις οφείλονται στο Ελληνικό Δημόσιο, **ανεξάρτητα** αν η αιθυλική αλκοόλη προέρχεται από χώρα μέλος της ΕΕ ή από Τρίτη χώρα (ΑΠ 1155/2022).

Ληστεία. Στην περίπτωση της ληστείας του άρθρου 380 παρ. 1 Π Κ, **η παράνομη βία** μπορεί να συνίσταται είτε σε σωματική βία κατά του θύματος, είτε σε απειλές ενωμένες με επικείμενο κίνδυνο σώματος ή ζωής. **Ως σωματική βία** νοείται εκείνη που επιδρά κατά τρόπο άμεσο στο σώμα του εξαναγκαζομένου και υπερνικά την προβαλλόμενη ή αναμενόμενη αντίστασή του. Αν η ληστεία τελείται με την άσκηση σωματικής βίας, δεν απαιτείται να προκαλείται επικείμενος κίνδυνος σώματος ή ζωής. **Ιδιαίτερη σκληρότητα** συνιστά η πρόκληση βασάνων σε βάρος του θύματος δηλαδή η πρόκληση ισχυρών σωματικών πόνων, που προέρχονται από μια βούληση χωρίς την ύπαρξη ανθρωπίνων αισθημάτων. Η παραπάνω σκληρή συμπεριφορά του δράστη προς το θύμα δεν αποτελεί στοιχείο του εγκλήματος (ΑΠ 242/2017, ΑΠ 1565/2017). (ΑΠ 1073/2022).

Ληστεία. Ανθρωποκτονία με πρόθεση . Συρροή. Τα εγκλήματα της ανθρωποκτονίας από πρόθεση και της ληστείας **συρρέουν αληθώς**, όταν η θανάτωση του θύματος περιλαμβάνεται στο δόλο του δράστη και έγινε προς τον

σκοπό αφαίρεσης των κινητών πραγμάτων που ανήκουν στο θύμα και η αφαίρεση αυτών συνδέεται αμέσως με τη θανάτωση, ήτοι η θανάτωση έγινε με σκοπό τη ληστεία και επακολουθεί η σε άμεσο σύνδεσμο με τη θανάτωση αφαίρεση των πραγμάτων (ΑΠ 768/2022, 160/2019, 662/2012, 1629/2011).

Ληστεία με ιδιαίτερη σκληρότητα. Ως ιδιαίτερη σκληρότητα θεωρείται η συμπεριφορά που αντικειμενικά μεν συνίσταται στην **πρόκληση ισχυρών σωματικών πόνων ή και έντονου ψυχικού τρόμου**, υποκειμενικά δε χαρακτηρίζεται από **έλλειψη οποιουδήποτε ανθρώπινου συναισθήματος (αναλγησία)**, όπως ο **βασανισμός του θύματος**, η οποία συμπεριφορά δεν είναι αναγκαίο να αποτελεί μέσο προς εκτέλεση της ληστείας (ΑΠ 664/2020, 1176/2019, 1965/2017, 290/2016) και συνεπώς η σκληρότητα μπορεί να συνιστά **την βάνουση/ανάλητη/υπέρμετρη βία προς εξουδετέρωση της αντίστασης του θύματος** (ΑΠ 1176, 1877/2009) ή να εξακολουθήσει μετά την εξουδετέρωσή του ή ακόμη να εκδηλωθεί μετά από αυτήν (ΑΠ 1289/2022).

Λόγος αναίρεσης. Δεν συνιστά η εσφαλμένη εκτίμηση των αποδείξεων (ΑΠ 587/2022).

Μάρτυρες. Απόλυτη ακυρότητα αν ο κατηγορούμενος αντιλέξει στην εξέταση μαρτύρων που δεν κλητεύθηκαν ή δεν γνωστοποιήθηκαν και το δικαστήριο αρνηθεί να τον ακούσει ή παραλείπει ν' αποφανθεί (ΑΠ 132/2022).

Μάρτυρες θύματα εμπορίας ανθρώπων . Από τις διατάξεις των **άρθρων 226 Α** παρ. 1 , 2 πΚΠΔ και 227, 228 νΚΠΔ συνάγεται ότι η κατάθεση του ανηλικού θύματος

των πράξεων του άρθρου 323Α παρ. 4 πΠΚ αναγιγνώσκεται στο δικαστήριο, ανεξάρτητα από τη δυνατότητα του θύματος μετά το 18ο έτος της ηλικίας να παρίσταται αυτοπροσώπως κατά την ακροαματική διαδικασία. Οι διατάξεις των άρθρων 227 παρ. 5 και 228 παρ. 5 ΚΠΔ είναι **ειδικές** και υπερισχύουν της γενικής διάταξης του άρθρου 357 παρ. 4 ΚΠΔ και επομένως ορθά το δικαστήριο ανέγνωσε τις καταθέσεις της παθούσας που ελήφθησαν με βάση τις ειδικές αυτές διατάξεις, παρόλο που αυτή ήταν παρούσα στην ακροαματική διαδικασία (**ΑΠ 1090/2022**).

Μαρτυρία συγκατηγορουμένου. Το άρθρο 211 ΚΠΔ **δεν εισάγει ευθεία αποδεικτική απαγόρευση**, ούτε άλλωστε απαγορεύει την αξιοποίηση της απολογίας ή της μαρτυρικής κατάθεσης του συγκατηγορουμένου, η οποία δεν παύει να αποτελεί αποδεικτικό μέσο, απλώς παρέχεται οδηγία στο δικαστήριο **να μην αρκείται στη μαρτυρία ή απολογία του συγκατηγορουμένου για την αναζήτηση της αληθείας, αλλά να επεκτείνει την αναζήτησή του και σε άλλα στοιχεία και να προσπαθεί να τεκμηριώσει όσο το δυνατό καλύτερα τη δικανική του πεποίθηση**. Δεν παραβιάζεται, όμως, η ανωτέρω διάταξη, όταν το δικαστήριο, για το σχηματισμό της κρίσης του για την ενοχή του κατηγορουμένου, δεν στηρίζεται αποκλειστικά στη μαρτυρική κατάθεση ή την απολογία του συγκατηγορουμένου, **αλλά συνδυαστικά τόσο** σ' αυτή όσο και σε άλλα αποδεικτικά μέσα. Η κατά παραβίαση της άνω διάταξης του άρθρου 211 του Κ.Π.Δ., κρίση του δικαστηρίου, που στηρίζεται σε μη επιτρεπόμενο κατά νόμο αποδεικτικό μέσο, οδηγεί επίσης **σε ελλιπή αιτιολογία της απόφασης και την ίδρυση λόγου αναίρεσης για έλλειψη ειδικής και εμπειριστατωμένης αιτιολογίας (άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Δ' του ΚΠΔ)**. καθόσον με τον ως άνω λόγο αναίρεσης **ελέγχεται αναιρετικώς το παραδεκτό των αποδεικτικών μέσων** από τα οποία προέκυψαν τα πραγματικά περιστατικά, τα οποία

συγκροτούν την αντικειμενική και υποκειμενική υπόσταση του εγκλήματος. (ΑΠ 1357/2022, 1077/2022, 25/2020).

Μετατροπή της ποινής. Οι διατάξεις περί μετατροπής της ποινής φυλάκισης σε χρηματική, τόσο ως προς το όριο μετατροπής, όσο και ως προς το ποσό μετατροπής, είναι ουσιαστικού δικαίου, και συνεπώς εφαρμόζεται πάντοτε το ηπιότερο περί μετατροπής δίκαιο. (ΑΠ 1268/2022, 226/2018, 1338/2016, 1583/2016).

Μεταφορά υπηκόων τρίτων χωρών. Για τη στοιχειοθέτηση του αδικήματος της παράνομης μεταφοράς λαθρομεταναστών αρκεί η αναφορά ότι πρόκειται για μεταφορά υπηκόων τρίτων χωρών (**χωρίς προσδιορισμό της εθνικότητάς τους**) από το εξωτερικό στην Ελλάδα, που δεν έχουν δικαίωμα εισόδου στο ελληνικό έδαφος, χωρίς να απαιτείται ο προσδιορισμός της ταυτότητας ενός εκάστου των μεταφερομένων (ΑΠ 100/2022).

Μετάφραση απόφασης. Άρθρο 237 ΚΠΔ. Αρκεί η διερμηνεία στον εκζητούμενο της εκκαλούμενης απόφασης κατά τη δημοσίευσή της στο ακροατήριο του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου, όπως προκύπτει από τα πρακτικά της εκκαλούμενης, ιδίως όταν το ζήτημα της μετάφρασης της εκκαλούμενης απόφασης θα μπορούσε να επιλυθεί με προφορική της μετάφραση και παροχή εύλογου χρόνου για την ανάπτυξη των επιχειρημάτων του εκζητουμένου. Η **προφορική μετάφραση** της εκκαλουμένης κρίνεται επαρκής και ανταποκρινόμενη στη φύση και στα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της διαδικασίας εκτέλεσης του Ευρωπαϊκού Εντάλματος Σύλληψης, για τη διεξαγωγή και ολοκλήρωση της οποίας τάσσονται και εξαιρετικά βραχυπρόθεσμες προθεσμίες, από τη σύλληψη του εκζητουμένου, που προβλέπονται στα άρθρα 15 παρ. 3 και 21 παρ.

2, 3, 4 του Ν. 3251/2004, σε συνδυασμό και με την έλλειψη πολύπλοκων νομικών και ουσιαστικών παραδοχών της εκκαλουμένης, που καθιστούν την προφορική της μετάφραση ικανή για την διασφάλιση των δικαιωμάτων του εκζητουμένου (ΑΠ 427/2022)..

Ναρκωτικά. Κατ' επάγγελμα διακίνηση ναρκωτικών ουσιών. Δεν απαιτείται η ύπαρξη προηγούμενης καταδίκης, ενώ μπορεί να συντρέχει και όταν η αξιόποινη πράξη τελείται για πρώτη φορά, όχι όμως ευκαιριακώς, αλλά βάσει σχεδίου, δηλαδή, όταν από την υποδομή που έχει διαμορφώσει ο δράστης και την οργανωμένη ετοιμότητά του με πρόθεση επανειλημμένης τέλεσης, προκύπτει σκοπός αυτού για πορισμό εισοδήματος. (ΑΠ 959/2022, 28/2021, 744/2020).

Για την θεμελίωση της τέλεσης του εγκλήματος της πώλησης, της αγοράς και της κατοχής ναρκωτικών ουσιών, **δεν απαιτείται ακριβής προσδιορισμός** 1) της ποσότητας των ναρκωτικών, αφού ο νόμος δεν συνδέει ούτε την τέλεσή τους, ούτε το ύψος της ποινής με την ποσότητα (βάρος) των ναρκωτικών, 2) του χρόνου τέλεσης της πράξης, αν δεν τίθεται θέμα παραγραφής, 3) του επιτευχθέντος τιμήματος, 4) της ταυτότητας των πωλητών ή αγοραστών (ΑΠ 767/2022).

Ναρκωτικά. Υποτροπή. Εξακολουθεί να προβλέπεται ως διακεκριμένη μορφή του αδικήματος (ΑΠ 727/2022).

Ναρκωτικά . Διακίνηση (κατοχή, μεταφορά) . Για την αιτιολόγηση της τέλεσης της πράξης της **κατοχής** ναρκωτικών ουσιών **δεν απαιτείται** ακριβής προσδιορισμός: α) της **ποσότητας** τούτων (βάρους), που είναι αδιάφορη για τη στοιχειοθέτηση του εγκλήματος αυτού, αφού ο νόμος δεν συνδέει ούτε την τέλεσή του ούτε το ύψος της επιβλητέας ποινής με την ποσότητα (βάρος) των ναρκωτικών ουσιών, β) **του χρόνου** τελέσεως των επί μέρους πράξεων, αν δεν τίθεται θέμα παραγραφής τούτων, αφού ο

μη επακριβής προσδιορισμός του χρόνου δεν δημιουργεί ασάφεια και συνεπώς έλλειψη αιτιολογίας., **Μεταφορά** ναρκωτικών ουσιών αποτελεί η μετακίνηση τέτοιων ουσιών, ανεξαρτήτως ποσότητας, μέσα στο ελληνικό έδαφος από τον ένα τόπο σε άλλον, αυτοπροσώπως ή μέσω τρίτου και με οποιονδήποτε τρόπο, εκτός αν πρόκειται για ατομική χρήση. (ΑΠ 1171/2022, ΑΠ 1193/2022, 735/2022).

Ναρκωτικά. Διακίνηση κατ'επάγγελμα άνω των 75.000 ευρώ. Το προσδοκώμενο όφελος, το οποίο υπερβαίνει το ποσό των 75.000 ευρώ, **θα προσδιορισθεί μία φορά** και θα αντιστοιχεί σε όλους μαζί τους δράστες, **(ανεξάρτητα από τη μορφή της συμμετοχής** εκάστου και ανεξάρτητα πόσοι εξ αυτών είναι γνωστής ταυτότητας σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση και πόσοι εξ αυτών έχουν συλληφθεί ή έχουν παραπεμφθεί σε δίκη), χωρίς το όφελος να επιμερίζεται μεταξύ τους (ΟΛΑΠ 1/2015, ΑΠ 1103/2022). Από τη διάταξη του άρθρου **30 παρ.4 του ν 4139/2013** δεν προβλέπεται για την **διακεκριμένη περίπτωση** διακίνησης ναρκωτικών του άρθρου 23 ιδίου νόμου δυνατότητα **ευνοϊκής μεταχείρισης** εξαρτημένου από τα ναρκωτικά προσώπου (ΑΠ 1103/2022).

Ναρκωτικά. Καταργήθηκαν οι διατάξεις για την επιβαρυντική περίπτωση της υποτροπής. (ΑΠ 1363/2022,ΑΠ 1354/2022, βλ όμως ΑΠ 355/2020, και ΑΠ 521/2020 για την υποτροπή)

Ναρκωτικά. Εξάρτηση. Αν η δικαστική πραγματογνωμοσύνη αποφαινεται **αρνητικά** για την τοξικομανία κατηγορουμένου, το δικαστήριο **δεν δεσμεύεται** από τη θέση αυτή και οφείλει να ερευνήσει και τα λοιπά εισφερόμενα στη διαδικασία αποδεικτικά μέσα, ιδίως άλλες εκθέσεις πραγματογνωμοσύνης, συνταχθείσες σε- απώτατο ή και σε

μεταγενέστερο χρόνο ή και ιδιωτικές εκθέσεις πραγματογνωμοσύνης, αν ο κατηγορούμενος προβάλλει σχετικό αυτοτελή ισχυρισμό, οπότε στην τελευταία αυτή περίπτωση το δικαστήριο, προκειμένου να απορρίψει τον αυτοτελή αυτό ισχυρισμό τοξικομανίας, πρέπει να αναφέρει ειδικά και συγκεκριμένα αρνητικά περιστατικά, που οδηγούν σε απορριπτική κρίση, αντικρούοντας τα αντίθετα συμπεράσματα (ΑΠ 1158/2022).

Νομική πλάνη. Για τη διάγνωση της συνδρομής ή μη συγγνωστής νομικής πλάνης συνεκτιμούνται και οι ειδικές περιστάσεις της κρινόμενης υπόθεσης, όπως **ατομικότητα του υπαίτιου, η εσφαλμένη νομική πληροφόρηση του από τους νομικούς του παραστάτες ή άλλες έγκυρες πηγές κλπ (ΑΠ 967/2022, 541/2017).**

Έτσι, απαραίτητα στοιχεία του ισχυρισμού αυτού είναι, εκτός από εκείνα που συνιστούν την ίδια την πλάνη και η προσωπική κατάσταση του δράστη που προσδιορίζεται από την ηλικία, τις πνευματικές του ικανότητες, το επάγγελμα, την προσπάθεια που αυτός κατέβαλε για να ενημερωθεί για το ισχύον δίκαιο, ακόμη και τον πνευματικό του περίγυρο, ώστε με τη στάθμιση και των προσωπικών αυτών στοιχείων να σχηματίσει το δικαστήριο πεποίθηση αν ο ισχυρισμός είναι αληθινός ή προσχηματικός (ΑΠ 1147/2022, 600/2021).

Νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα. Σε περίπτωση εξάλειψης του αξιοποίνου λόγω **μη υποβολής δήλωσης επιθυμίας προόδου της ποινικής διαδικασίας** για το βασικό αδίκημα, κατ'άρθρο 464 ΠΚ και 6 παρ. 2 Ν 4637/2019, υφίσταται **λόγος απαλλαγής** και για την πράξη της νομιμοποίησης (ΑΠ 1153/2022).

Νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα. Η βασική δε αυτή εγκληματική δραστηριότητα η οποία αναγκαίως ερευνάται, **δεν πρέπει να εικάζεται ή να πιθανολογείται, αλλά πρέπει να προσδιορίζεται με επάρκεια ως προς τον χρόνο, τον τόπο, τις ενέργειες του υπαιτίου και τις λοιπές περιστάσεις τέλεσής του** και να αποδεικνύεται με την απαιτούμενη **δικανική βεβαιότητα**, καθόσον η τέλεσή του αποτελεί στοιχείο συγκρότησης της αντικειμενικής υπόστασης του εγκλήματος της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες (**ΑΠ 1175/2022, 1309/2019, 1177/2019, 176/2019, 1054/2017**).

Νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα. Όταν αυτουργός της πράξης της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα **είναι το ίδιο πρόσωπο με τον δράστη του βασικού εγκλήματος**, γεγονός που δεν αποκλείεται από το νόμο, εκτός της περίπτωσης που το πρώτο τελείται με παροχή συνδρομής προς πρόσωπο ενεχόμενο σε εγκληματική δραστηριότητα, οπότε εννοιολογικά αποκλείεται η ταυτοπροσωπία, τα δύο εγκλήματα συρρέουν πραγματικά, αφού πρόκειται για δύο διαφορετικά κατά τα στοιχεία τους εγκλήματα με διακριτή και χωριστή απαξία το καθένα. ... Εξάλλου, η βασική εγκληματική δραστηριότητα, η οποία αναγκαίως **ερευνάται παρεμπιπτόντως**, δεν πρέπει να εικάζεται ή να πιθανολογείται, **αλλά να προσδιορίζεται επαρκώς και να εξατομικεύεται** ως προς το χρόνο και τους δράστες αυτής, έστω και αν δεν έχουν κατηγορία ή η σχετική πράξη έχει υποκύψει σε παραγραφή, να αποδεικνύεται δε με την απαιτούμενη δικανική βεβαιότητα, καθόσον η τέλεσή της αποτελεί στοιχείο συγκρότησης της αντικειμενικής υπόστασης του εγκλήματος της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες. **ΑΠ 1318/2022, 726/2021**).

Νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα. Η βασική δε αυτή εγκληματική δραστηριότητα η οποία αναγκαίως ερευνάται, **δεν πρέπει να εικάζεται ή να πιθανολογείται, αλλά πρέπει να προσδιορίζεται με επάρκεια ως προς τον χρόνο, τον τόπο, τις ενέργειες του υπαιτίου και τις λοιπές περιστάσεις τέλεσής του** και να αποδεικνύεται με την απαιτούμενη **δικανική βεβαιότητα**, καθόσον η τέλεσή του αποτελεί στοιχείο συγκρότησης της αντικειμενικής υπόστασης του εγκλήματος της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες **(ΑΠ 1175/2022, 1309/2019, 1177/2019, 176/2019, 1054/2017).**

Νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα.Επί των σχετικών πράξεων που έχουν τελεστεί υπό το καθεστώς ισχύος του Ν. 2331/1995, μέχρι την 13-12-2005, εφαρμοστέος, ως **ευμενέστερος**, είναι ο **Ν. 3424/2005**, ο οποίος είναι ευμενέστερος και από το Ν 3691/2008.

Νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα.Και υπό το κράτος της ισχύος του προηγούμενου νόμου (Ν 3424/2005) , δεν αποκλείονταν η νομιμοποίηση εσόδων που προερχόταν από εγκληματική δραστηριότητα να γίνει με **κατάθεση αυτών σε Τράπεζα**, εφόσον ο δράστης, με τον τρόπο αυτό, συγκάλυπτε την παράνομη προέλευση των εσόδων που προερχόταν από παράνομη δραστηριότητα και το γνώριζε, με σκοπό να προσδώσει στα εν λόγω έσοδα νομιμοφανή υπόσταση, μέσω του τραπεζικού συστήματος (Α.Π. 286/2019). **(ΑΠ 1318/2022, 726/2021).**

Νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα. Μετά την έναρξη ισχύος (5-8-2008) του ν. 3691/2008, για να στοιχειοθετηθεί το αδίκημα της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες σε βάρος του δράστη του βασικού εγκλήματος θα πρέπει οι πράξεις νομιμοποίησης που έκανε να είναι **διακριτές (διαφορετικές ποιοτικά)** από τις πράξεις του βασικού εγκλήματος. Έτσι, πράξεις, οι

οποίες αποτελούν τμήμα ή συνιστούν την ουσιαστική αποπεράτωση της προηγούμενης εγκληματικής δραστηριότητας, δεν συνιστούν και δεν μπορούν να εννοηθούν ως αυτοτελείς "πράξεις νομιμοποίησης". Περαιτέρω, οι παραπάνω επιμέρους αναφερόμενες στο άρθρο 2 παρ. 1 του ν. 3691/2008 συμπεριφορές, δεν πρέπει να ερμηνεύονται ξεκομμένες και ερήμην του βασικού στοιχείου όλων, ότι δηλαδή συνιστούν σε κάθε περίπτωση "νομιμοποίηση εσόδων", ήτοι παροχή νόμιμου τίτλου στη βρώμικη περιουσία που έχει παραχθεί από μία "βασική πράξη". Η κύρια, δηλαδή, εν προκειμένω πράξη είναι η "νομιμοποίηση", οπότε και οι επιμέρους τυποποιούμενες πράξεις συνιστούν τρόπους τέλεσης του **πολύπρακτου** εγκλήματος της νομιμοποίησης, γεγονός που πρέπει να συντρέχει πραγματικά και να διαπιστώνεται κάθε φορά. Οι πράξεις, δηλαδή, του παραπάνω άρθρου 2 παρ. 2, δεν παράγουν τεκμήριο νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες, αλλά **πρέπει να είναι και αντικειμενικά πρόσφορες να οδηγήσουν σε νομιμοποίηση του υλικού αντικειμένου αλλά και να αντιστοιχούν πράγματι σε "νομιμοποίηση"** (ΑΠ 1584/2022, 97/2019).

Νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα -Η φοροδιαφυγή ως βασικό αδίκημα: από 13-12-2005, κατά ρητή ρύθμιση του νόμου **όλα τα αδικήματα φοροδιαφυγής**, εφόσον τιμωρούνται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον έξι (6) μηνών, το περιουσιακό δε όφελος του υπαιτίου υπερβαίνει το ποσό των δεκαπέντε χιλιάδων ευρώ (15.000,00 €), **μπορούν, ως βασικά εγκλήματα, να στοιχειοθετήσουν την αντικειμενική υπόσταση της αξιόποινης πράξης της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες.** (ΑΠ 1318/2022).

Νομιμοποίηση εσόδων -Η φοροδιαφυγή ως βασικό αδίκημα . Το ως άνω συνάγεται κατ' αρχάς ότι δηλαδή για τη θεμελίωση της

αντικειμενικής υπόστασης της αξιόποινης πράξης της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες, **μπορεί να είναι κάθε αδίκημα φοροδοαφυγής, στα οποία περιλαμβάνεται και η μη υποβολή ή η ανακριβής υποβολή δήλωσης φορολογίας εισοδήματος** (άρθρο 66 παρ. 1 περ. α'), εφόσον ο φόρος που αναλογεί στα φορολογητέα εισοδήματα ή στα περιουσιακά στοιχεία που έχουν αποκρυβεί υπερβαίνει, ανά φορολογικό ή διαχειριστικό έτος, το ποσό των εκατό χιλιάδων ευρώ (100.000,00 €) ευρώ, με μόνη εξαίρεση εκείνην του πρώτου εδαφίου της παρ. 5 του άρθρου 66 του Ν. 4174/2013, όπως ισχύει μετά την αναρίθμησή του δυνάμει του άρθρου 8 του Ν. 4337/2015 [έκδοση πλαστών ή εικονικών φορολογικών στοιχείων, καθώς και αποδοχή εικονικών φορολογικών στοιχείων ή νόθευση τέτοιων στοιχείων, ανεξάρτητα από τη διαφυγή ή μη την πληρωμή φόρου, εφόσον η συνολική αξία αυτών δεν υπερβαίνει το ποσό των εβδομήντα πέντε χιλιάδων ευρώ (75.000,00 €)], για την οποία η απειλούμενη στο νόμο ποινή είναι φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) μηνών, δηλαδή τα μόνα φορολογικά αδικήματα που **δεν μπορούν να θεμελιώσουν την αντικειμενική υπόσταση της αξιόποινης πράξης της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες, είναι εκείνα για τα οποία η απειλούμενη στον νόμο ποινή υπολείπεται της φυλάκισης τουλάχιστον έξι (6) μηνών, καθώς και η διασυνοριακή απάτη σχετικά με τον Φόρο Προστιθέμενης Αξίας (Φ.Π.Α.) του άρθρου 23 του Ν. 4689/2020 (ΑΠ 1318/2022).**

Όπλα. Η δήμευση του άρθρου 16 Ν. 2168/1993 αποτελεί **μέτρο ασφαλείας** και επιβάλλεται **υποχρεωτικά**, καθώς ο νόμος θέσπισε ένα τεκμήριο απόλυτης επικινδυνότητας των όπλων για τη δημόσια τάξη, το οποίο δεν μπορεί να ανατραπεί με μόνη την επίκληση των συνοδευτικών περιστάσεων κατοχής του όπλου, που μειώνουν τον κίνδυνο προσβολής εννόμων αγαθών, παρά μόνο όταν από τον ίδιο το

νόμο ισχύει αντίθετο τεκμήριο έλλειψης κινδύνου, όπως όταν μετά την κατάσχεση και πριν από την απόφαση δήμευσης εκδίδεται **άδεια** από την αρμόδια αρχή (ΑΠ 818/2022).

Οπλοχρησία. Ορθή και αιτιολογημένη καταδίκη για επικίνδυνη σωματική βλάβη και οπλοχρησία με τη χρήση **κατσαβιδιού**, το οποίο αποτελεί όπλο κατά την έννοια του άρθρου 1 παρ. 2 Ν 2168/1993 (ΑΠ 639/2022).

Παθητική δωροδοκία. Στοιχεία αδικήματος (ΑΠ 730/2022)

Παθητική δωροδοκία. Ωφελήματα μπορεί να είναι **και κάθε χαριστική παροχή**, υλικής ή μη φύσης, επί της οποίας ο δράστης υπάλληλος δεν έχει νόμιμη αξίωση (ΑΠ 1027/2022).

Παθητική δωροδοκία. Διαχρονικό δίκαιο. Για τη στοιχειοθέτηση του εγκλήματος της παθητικής δωροδοκίας (δωροληψίας υπαλλήλου) απαιτείται,είναι δε αδιάφορο, αν η ενέργεια ή η παράλειψη του υπαλλήλου πραγματοποιήθηκε ή όχι ή αν αυτός σκόπευε ειλικρινά να την υλοποιήσει (Α.Π. 718/2020). Υποκειμενικώς απαιτείται **δόλος**, δηλαδή Πρόκειται για έγκλημα **υπαλλακτικώς μικτό**, υπό την έννοια ότι οι περισσότεροι τρόποι πραγμάτωσής του, που κατά την άνω διάταξη είναι: α) η απαίτηση ωφελήματος, β) η αποδοχή του και γ) η αποδοχή υπόσχεσης για την ενέργεια ή την παράλειψη, μπορούν να εναλλαχθούν και σε περίπτωση συνδρομής περισσότερων τρόπων, πραγματώνεται ένα μόνο έγκλημα. Περαιτέρω, από την αντιπαραβολή και σύγκριση των ανωτέρω διατάξεων προκύπτει ότι το προβλεπόμενο

από αυτές έγκλημα της παθητικής δωροδοκίας (δωροληψίας υπαλλήλου) στη βασική του μορφή τιμωρείται **ως πλημμέλημα**, χαρακτηρίζεται δε **κακούργημα με** τη συνδρομή επιβαρυντικών περιστάσεων. Ειδικότερα, Από τα προαναφερόμενα συνάγεται ότι η **αξιόποινη πράξη της παθητικής δωροδοκίας (δωροληψία υπαλλήλου)**, που τελέστηκε μέχρι 30-6-2019, δηλαδή πριν την ισχύ του νέου Π.Κ., φέρει τη μορφή πλημμελήματος, ακόμη και αν ο υπαίτιος είχε την ιδιότητα του υπαλλήλου του Υπουργείου Οικονομικών, η ανωτέρω αξιόποινη πράξη είχε τελεστεί κατ' επάγγελμα ή συνήθεια, η αξία δε του ωφελήματος υπερέβαινε το ποσό των εκατό είκοσι χιλιάδων ευρώ (120.000,00 €) ή ήταν ιδιαίτερα μεγάλης αξίας (Α.Π. 1666/2019), την ίδια δε μορφή, δηλαδή πλημμελήματος, φέρει η αυτή αξιόποινη πράξη που τελέστηκε μέχρι την αντικατάσταση του άρθρου 235 του Π.Κ. με την υποπαράγραφο ΙΕ.6 του άρθρου πρώτου του Ν. 4254/2014 (Φ.Ε.Κ. 85/7-4-2014, τεύχος πρώτο), ακόμη και αν η ενέργεια ή παράλειψη του υπαιτίου, για την τέλεση του εν λόγω εγκλήματος, ήταν αντίθετη στα καθήκοντά του (ΑΠ 1302/2022) .

Παράβαση καθήκοντος. Στοιχεία του εγκλήματος είναι: **α) Ιδιότητα υπαλλήλου** στο δράστη με την έννοια του άρθρου 13α ΠΚ. Υπάλληλοι θεωρούνται κατά κανόνα και οι κρατικοί λειτουργοί που είναι άμεσα όργανα του κράτους, κρίθηκε δε, ειδικότερα, ότι έχει την ιδιότητα του υπαλλήλου ο Προϊστάμενος Πολεοδομικού γραφείου (ΑΠ 71/2014), **β) παράβαση των καθηκόντων** που ανατίθενται στον υπάλληλο, ως όργανο του κράτους και επιβάλλονται σ' αυτόν από το νόμο ή καθορίζονται με διοικητική πράξη ή ενυπάρχουν στη φύση της υπηρεσίας του και αναφέρονται στην έκφραση από τον υπάλληλο της θέλησης της πολιτείας και στην άσκηση της κρατικής εξουσίας μέσα στον κύκλο των δημοσίων υποθέσεων και ενεργειών στις σχέσεις της

έναντι των τρίτων (ΟΛΑΠ 7/2008, ΑΠ 637/2018), γ) **δόλος του δράστη**, δηλαδή πρόθεση που περιέχει τη θέληση παράβασης του καθήκοντος της υπηρεσίας (ΑΠ 637/2018), ενώ επιπλέον απαιτείται και σκοπός του να προσπορίσει στον εαυτό του ή σε άλλον παράνομη υλική ή ηθική ωφέλεια ή να βλάψει το κράτος ή κάποιον άλλο, χωρίς να απαιτείται και η επίτευξη του σκοπού (ΑΠ 1230/2022, 637/2018, ΑΠ 1252/2015).

Παράβαση καθήκοντος. Ως καθήκον, η παράβαση του οποίου καθιστά αξιόποινη τη συμπεριφορά του υπαλλήλου, δεν νοείται οποιοδήποτε υπαλληλικό καθήκον, το οποίο προκύπτει από το νόμο ή από διοικητική πράξη κανονιστικού χαρακτήρα ή από ιδιαίτερες οδηγίες στις προϊστάμενης αρχής ή από τη φύση στις υπηρεσίας και αναφέρεται στη γενική συμπεριφορά κάποιου ως υπαλλήλου, αλλά μόνο το καθήκον εκείνο, που συνδέεται με την άσκηση συγκεκριμένης υπηρεσιακής δραστηριότητας στο πλαίσιο στις καθ' ύλην και κατά τόπον αρμοδιότητας του υπαλλήλου, εκείνο δηλαδή που ανάγεται στην εκτέλεση του ανατεθειμένου σ' αυτόν υπηρεσιακού έργου. Ως εκ τούτου, αξιόποινο χαρακτήρα, κατά το άρθρο 259 του ΠΚ, ενέχουν μόνον οι παραβάσεις συγκεκριμένων υπηρεσιακών καθηκόντων κατά την άσκηση υπηρεσιακής δραστηριότητας.(ΑΠ 1022/2022).

Παραβίαση δικαστικής απόφασης. Επιεικέστερη Διάταξη , άρθρο 2 ΠΚ. Για την πλήρωση της υπόστασης του εγκλήματος που προβλέπεται από την, εν προκειμένω εφαρμοσθείσα, κατ' άρθρο 2 ΠΚ, **ως επιεικέστερη** εκείνης του άρθρου 232Α παρ. 1 του προϊσχύσαντος ΠΚ, διάταξη του άρθρου 169Α παρ.1 ΠΚ όπως όμως αυτή ίσχυε μέχρι την 18.11.2021 (πριν την αντικατάστασή της ως προς την ποινή από το άρθρο 3 παρ.7 του Ν.4637/18.11.2019), απαιτείται αντικειμενικά μεν η μη συμμόρφωση σε προσωρινή διαταγή ή διάταξη δικαστικής ή εισαγγελικής που αφορά μεταξύ άλλων την

άσκηση της γονικής μέριμνας και την επικοινωνία με το τέκνο, υποκειμενικά δε κοινός δόλος, που συνίσταται στη γνώση και στη θέληση παραβίασης της διάταξης της απόφασης. Ειδικότερα, η δικαστική απόφαση, που ρυθμίζει την άσκηση της γονικής μέριμνας ή το δικαίωμα επικοινωνίας του γονέα με το ανήλικο τέκνο, είναι μεν διαπλαστική και όχι καταψηφιστική, πλην, όμως, για την πλήρωση της αντικειμενικής και της υποκειμενικής υπόστασης του εγκλήματος τούτου δεν απαιτείται η παραβιαζόμενη αυτή απόφαση να διαλαμβάνει εξαναγκαστικά μέτρα (άρθρα 946, 947 του ΚΠολΔ) ή να έχει επισπευθεί αναγκαστική εκτέλεσή της κατά τον ΚΠολΔ, ούτε απαιτείται τυπική επίδοση της απόφασης, αλλά αρκεί ο υπόχρεος προς συμμόρφωση να έλαβε με οποιονδήποτε τρόπο γνώση αυτής (ΑΠ 1078/2022, 730/2021, 897/2019).

Παραβίαση δικαστικής απόφασης .Από την αντιπαραβολή των άρθρων 232 Α πΠΚ και 169 Α νΠΚ (πριν από την αντικατάσταση της παραγράφου 1 αυτού με το άρθρο 34 του Ν. 4855/2021), σαφώς προκύπτει, ότι η τελευταία είναι **ευμενέστερη για τον κατηγορούμενο**, αφού **απαλείφθηκε από αυτήν η περίπτωση της εκ προθέσεως μη συμμόρφωσης** σε προσωρινή διαταγή δικαστή ή δικαστηρίου ή σε διάταξη δικαστικής απόφασης, με την οποία υποχρεώθηκε (ο κατηγορούμενος) σε παράλειψη ή σε ανοχή ή σε πράξη που δεν μπορεί να γίνει από τρίτο πρόσωπο και η επιχείρησή της εξαρτάται αποκλειστικά από τη βούλησή του, **η οποία (πράξη) δεν είναι πλέον αξιόποινη**, ενόψει ότι ήδη τιμωρείται μόνο όποιος δεν συμμορφώνεται σε προσωρινή διαταγή ή διάταξη δικαστικής ή εισαγγελικής απόφασης σχετικής με τη ρύθμιση της νομής ή της κατοχής, την άσκηση της γονικής μέριμνας, την επικοινωνία με το τέκνο και τη ρύθμιση της χρήσης της οικογενειακής στέγης και της κατανομής των κινητών μεταξύ συζύγων (ΑΠ 1315/2022, 588/2020, 832/2020).

Παραβίαση της προς διατροφή υποχρέωσης. Στοιχεία **νομοτυπικής μορφής** του αδικήματος (άρθρο 358 ΠΚ). Για τη στοιχειοθέτηση της αντικειμενικής υπόστασης **δεν απαιτείται και τυπική επίδοση της απόφασης** με δικαστικό επιμελητή. **Η κακοβουλία** αποτελεί πρόσθετο στοιχείο της υποκειμενικής υπόστασης, το οποίο διαμορφώνεται από τη μη συμμόρφωση του υποχρέου παρά την οικονομική του δυνατότητα να καταβάλει το χρηματικό ποσό που επιδικάσθηκε στο δικαιούχο, επομένως απαιτείται η αναφορά συγκεκριμένων πραγματικών περιστατικών, από τα οποία να προκύπτει ότι κατά τον κρίσιμο χρόνο καταβολής υπήρχε η σχετική οικονομική δυνατότητα του υποχρέου (*ΑΠ 1049/2022, 914/2020*).

Παραβίαση της προς διατροφή υποχρέωσης. Επεικέστερη η ισχύουσα διάταξη, ως προς την απειλούμενη ποινή. Δεν απαιτείται τυπική επίδοση της απόφασης. Η παραβίαση της υποχρέωσης προς διατροφή τελείται **κατ' εξακολούθηση** για απέχοντα χρονικώς διαστήματα (μηνών). Η απόφαση του πολιτικού δικαστηρίου **δεσμεύει το ποινικό δικαστήριο περί της υπάρξεως υποχρέωσης διατροφής**, πλην όμως τούτο **ερευνά το κύρος και την ισχύ της αποφάσεως** κατά το άρθρο 60 παρ.1 του ΚΠοινΔ, σε συνάρτηση με τον χρόνο της παραβιάσεως της υποχρέωσης διατροφής, **όχι όμως και την ορθότητα αυτής** (*ΑΠ 1173/2022, 572/2021, 914/2020, 485/2019, 849/2018, 90/2018, 322/2017*).

Παραβίαση υπηρεσιακού απορρήτου (άρθρο 352). Ευμενέστερη ως προς τη στοιχειοθέτηση της υποκειμενικής υπόστασης είναι η διάταξη του **προϊσχύσαντος ΠΚ**, διότι αξιώνει ως **πρόσθετο στοιχείο** της υποκειμενικής υπόστασης του εγκλήματος **την επιδίωξη** του δράστη να προσπορίσει στον εαυτό του ή σ' άλλον όφελος ή να βλάψει το κράτος ή κάποιον άλλο, **ενώ** ως προς την προβλεπόμενη **ποινή ευμενέστερη** είναι η διάταξη **του ισχύοντος ΠΚ** που προβλέπει ποινή

φυλάκισης και χρηματική ποινή έναντι του προϊσχύσαντος ΠΚ που προέβλεπε ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών (3) μηνών (ΑΠ 1205/2022).

Παραγραφή. Στο *κατ'εξακολούθηση έγκλημα* η κάθε επιμέρους πράξη διατηρεί την *αυτοτέλειά της* ως προς την παραγραφή και το χαρακτηρισμό της ως κακουργήματος ή πλημμελήματος (ΑΠ 529/2022).

Παραγραφή στα αδικήματα του καταργηθέντος Ν 1608/1950. Για την εύρεση της ευμενέστερης διάταξης ως προς το ζήτημα της παραγραφής, και με δεδομένο ότι η απειλούμενη ποινή για την ιδιαζόντως επιβαρυντική περίπτωση του άρθρου 1 παρ.1 περ. β' του ν. 1608/1950 ήταν αυτή της ισόβιας κάθειρξης, τίθενται σε σύγκριση αφενός η διάταξη του άρθρου 111 παρ.2 περ. α του προϊσχύσαντος ΠΚ, κατά την οποία τα κακουργήματα παραγράφονται μετά είκοσι έτη, αν ο νόμος προβλέπει γι' αυτά την ποινή της ισόβιας κάθειρξης, και αφετέρου οι διατάξεις των άρθρων 386 παρ.2 εδ. β' και 242 παρ.5 εδ.β' του ισχύοντος ΠΚ, κατά τις οποίες οι πράξεις αυτές παραγράφονται μετά είκοσι έτη. Τόσο οι διατάξεις του προϊσχύσαντος ΠΚ όσο και αυτές του νέου ΠΚ προβλέπουν εικοσαετή παραγραφή και συνεπώς δεν τίθεται ζήτημα εφαρμογής στη συγκεκριμένη περίπτωση ευνοϊκότερης διάταξης, αφού η παραγραφή ήταν *και είναι εικοσαετής* (ΑΠ 1035/2022).

Παράσταση προς υποστήριξη της κατηγορίας. Ο υποστηρίζων την κατηγορία *καλείται* για να παρασταθεί στο ακροατήριο *του Αρείου Πάγου*, καθώς έχει έννομο συμφέρον να υποστηρίξει το κύρος της προσβαλλόμενης απόφασης έναντι του καταδικασθέντος με αυτή κατηγορουμένου, *ακόμη* και στην περίπτωση που με την αίτηση αναίρεσης δεν προσβάλλεται η αφορώσα την πολιτική αγωγή διάταξη της

απόφασης, **καθώς και αν δεν παραστάθηκε στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο, είχε, όμως, νόμιμα παραστεί πρωτοδίκως (ΑΠ 639/2022).**

Παράσταση προς υποστήριξη της κατηγορίας. -Απόλυτη ακυρότητα επιφέρει η παρά το νόμο παράσταση του υποστηρίζοντος την κατηγορία στη διαδικασία στο ακροατήριο, η οποία υφίσταται όταν δεν συντρέχουν στο πρόσωπο του οι όροι της ενεργητικής και παθητικής νομιμοποίησης για την παράσταση στο ποινικό δικαστήριο προς υποστήριξη της κατηγορίας σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 63 και 66 του Κ.Ποιν.Δ., όταν παραβιάσθηκε η διαδικασία που έπρεπε να τηρηθεί σχετικά με τον τρόπο και το χρόνο ασκήσεως και υποβολής της κατά το άρθρο 68 του ίδιου Κώδικα **(ΑΠ 616/2022).**

Παράσταση προς υποστήριξη της κατηγορίας. Η πολιτική αγωγή, που ασκείται ενώπιον του ποινικού δικαστηρίου, έχει όχι μόνον αστικό, **αλλά και ποινικό χαρακτήρα.** Συνεπώς, ο νομιμοποιούμενος να παραστεί ως πολιτικώς ενάγων, μπορεί να δηλώσει στο ακροατήριο του ποινικού δικαστηρίου παράσταση πολιτικής αγωγής, μόνο προς υποστήριξη της κατηγορίας, χωρίς συγχρόνως να ζητήσει αποζημίωση από το έγκλημα ή χρηματική ικανοποίηση, λόγω ψυχικής οδύνης ή ηθικής βλάβης (ΑΠ 1518/2005) και συνεπώς ουδεμία ακυρότητα επήλθε από την παράσταση της ανωτέρω προς υποστήριξη της κατηγορίας, το πρώτο ενώπιον του δευτεροβαθμίου Δικαστηρίου, αφού πρωτοδίκως είχε επιδικασθεί σ' αυτήν, υπό το καθεστώς του προϊσχύσαντος ΚΠΔ, (ως πολιτικώς ενάγουσα) χρηματική ικανοποίηση για ηθική βλάβη **(άρθ. 588 παρ. 3 ν ΚΠΔ) (ΑΠ 736/2022).**

Παραχάραξη (άρθρο 207 ΠΚ). Έγκλημα **σωρευτικά μικτό,** ως προς τους δύο βασικούς τρόπους τέλεσής του και ειδικότερα **την παραποίηση και τη νόθευση,** οι

οποίοι δεν μπορούν να σωρευτούν ή να εναλλαχθούν πάνω στο ίδιο υλικό αντικείμενο, καθώς το ίδιο νόμισμα δεν μπορεί και να παραποιοηθεί και να νοθευθεί, εφόσον η νόθευση προϋποθέτει γνήσιο νόμισμα, στο οποίο γίνεται η πλαστή ενέργεια. Όταν όμως το έγκλημα της παραχάραξης εμφανίζεται με τη μορφή της **κατοχής παραχαραγμένων νομισμάτων**, φέρει κατά την ορθότερη άποψη, τα **χαρακτηριστικά υπαλλακτικά μικτού εγκλήματος**, με συνέπεια η μεταξύ τους συρροή (νόθευση — κατοχή ή παραποίηση — κατοχή) να είναι **φαινομενική**, εφόσον αφορούν στην ίδια ποσότητα παραχαραγμένων νομισμάτων και με αυτούς τους τρόπους τέλεσης προσβάλλεται η ίδια μονάδα έννομου αγαθού.

Ως «**παραποίηση**» θεωρείται η εξ αρχής κατασκευή ψευδονομίσματος, η οποία γίνεται κατ' απομίμηση γνήσιου — νομίμως κυκλοφορούντος νομίσματος και παρουσιάζει τέτοιο βαθμό ομοιότητας προς το απομιμούμενο γνήσιο στερεότυπο, ώστε το πλαστό προϊόν, και αν ακόμη δεν έχει τέλεια ομοιότητα προς το γνήσιο, **να είναι πρόσφορο να παραπλανήσει τον μέσο ανύποπτο συναλλασσόμενο**, για να το δεχθεί στην κατοχή του σαν γνήσιο. Κριτήριο για τη διαπίστωση της δυνατότητας ή μη παραπλάνησης του κοινού **δεν αποτελεί ούτε η οξυδέρκεια και σχολαστικότητα ενός επιμελούς παρατηρητή ούτε η ικανότητα ενός εμπειρογνώμονα ούτε βέβαια, από την άλλη πλευρά η περιορισμένη ικανότητα αντίληψης του θύματος** λόγω των ειδικών συνθηκών της συγκεκριμένης περίπτωσης, αλλά η **συνήθης παρατηρητικότητα** του μέσου συναλλασσόμενου πολίτη, ο οποίος ανυποψίαστος και με καλή πίστη χρησιμοποιεί μηχανικά το νόμισμα στις καθημερινές του συναλλαγές.

Ως **κατοχή** κρίνεται η καθ' οιονδήποτε τρόπο περιέλευση παραχαραγμένου νομίσματος, εν γνώσει της πλαστότητάς του, στην εξουσία του δράστη, ο οποίος έχει

σκοπό να το θέσει στην κυκλοφορία σαν γνήσιο, εφόσον το **εξουσιάζει ολοκληρωτικά εντάσσοντάς το σε σφαίρα εξουσιάσής του (ΑΠ 998/2022).**

Πλαστογραφία. Στοιχεία νομοτυπικής μορφής. Οι διατάξεις του άρθρου 216 του νΠΚ είναι **ευμενέστερες αυτών** του πΠΚ ως προς την αντικ. υπόσταση και την ποινή. Είναι αδιάφορο εάν επιτεύχθηκε η παραπλάνηση. Για τη στοιχειοθέτηση κακουργηματικής πλαστογραφίας δεν είναι αναγκαίο η περιουσιακή μετακίνηση να είναι άμεσα συνδεδεμένη με αυτήν, με την έννοια ότι θα πρέπει να επέρχεται ευθέως και αμέσως δια μόνης της υλικής πράξης της κατάρτισης ή νόθευσης εγγράφου. Αρκεί ότι το όφελος ή η περιουσιακή ζημία έχουν ενταχθεί **στον επιδιωκόμενο σκοπό** και στο εν γένει με την πλαστογραφία παραπλανητικό σχέδιο του δράστη και με την κατάρτιση του πλαστού εγγράφου διαμορφώνονται οι όροι και προϋποθέσεις για να υπάρξει στη συνέχεια η δυνατότητα, έστω και με την παρεμβολή άλλων ενεργειών του δράστη, χρονικώς επομένων της κατάρτισης του πλαστού εγγράφου, να επέλθει το σκοπηθέν όφελος ή η περιουσιακή ζημία. Οι τυχόν επιπρόσθετες και επόμενες ενέργειες του δράστη δεν αναιρούν το πρόσφορο της πλαστογραφίας να επιφέρει το περιουσιακό όφελος ή την περιουσιακή ζημία. Αληθής η συρροή μεταξύ πλαστογραφίας και απάτης σε βαθμό κακουργήματος, καθώς στρέφονται κατά διαφορετικών εννόμων αγαθών και στοιχειοθετούνται από διαφορετικά περιστατικά. **(ΑΠ 787/2022) .**

Πλαστογραφία. Επιεικέστερες οι διατάξεις του νΠΚ. Χρήση πλαστού εγγράφου. Στοιχεία νομοτυπικής μορφής αδικήματος. Εκτός από το σκοπό παραπλάνησης, που πρέπει να έχει ο δράστης, απαιτείται επί πλέον το πλαστό έγγραφο να έχει τη δυνατότητα αντικειμενικά με τη χρήση του να παραπλανήσει άλλον για γεγονός, που μπορεί να έχει έννομες συνέπειες, δηλαδή να είναι πρόσφορο να παράγει έννομες

συνέπειες, ενώ η επέλευση βλάβης στην περιουσία άλλου δεν αποτελεί στοιχείο του εγκλήματος (ΑΠ 161/2022).

Η χρήση μπορεί να γίνει **με οποιονδήποτε τρόπο**, άμεσα ή έμμεσα δια τρίτου – παρένθετου, καλόπιστου (αγνοούντος την πλαστότητα) ή και μη (ΑΠ 1067/2022, 314/2020, ΑΠ 671/2017).

Πλαστογραφία. Στοιχεία αντικειμενικής υπόστασης (ΑΠ 132/2022).

Πλαστογραφία . Με το νΠΚ η χρήση του πλαστού εγγράφου δεν αποτελεί επιβαρυντική περίπτωση, όπως υπό τον προϋσχύσαντα ΠΚ, αλλά αυτοτελή πράξη, η οποία συρρέει φαινομενικά όταν ακολουθεί την πλαστοποιητική ενέργεια και απορροφάται από αυτή (ΑΠ 1054/2022, 1053/2022, 687/2022) . Ευμενέστερος ο νΠΚ και στην α.υ. της κακουργηματικής πλαστογραφίας ως προς την **κατ'επάγγελμα ή κατά συνήθεια τέλεση άνω των 30.000 ευρώ**(ΑΠ 1244/2022 ,927/2022).

Πλαστογραφία. για τη θεμελίωση του αξιοποίνου, ο νόμος απέβλεψε **όχι στην αμεσότητα της ενέργειας του δράστη**, σε σχέση με το αποτέλεσμα της περιουσιακής βλάβης ή του οφέλους, **αλλά στην αμεσότητα του κινδύνου**, τον οποίο ενέχει αυτή καθ' εαυτή η υλική πράξη της πλαστογραφίας, έστω και αν πρέπει να ακολουθήσει ενδεχομένως και περαιτέρω ενέργεια αυτού, η οποία ουσιαστικώς ενεργοποιεί τον κίνδυνο της επέλευσης του οφέλους ή της βλάβης (ΑΠ 1054/2022, ΟΛΑΠ 3/2008 ΑΠ 61/2020, 107/2020, 1/2021).

Πλαστογραφία. Για τη στοιχειοθέτηση δε **της κακουργηματικής πλαστογραφίας**, δεν είναι αναγκαία η περιουσιακή μετακίνηση να είναι άμεσα συνδεδεμένη με αυτή, με την έννοια ότι θα πρέπει να επέρχεται ευθέως και αμέσως με μόνη την υλική πράξη της χρήσης του πλαστού εγγράφου. Αρκεί ότι το όφελος ή η περιουσιακή ζημία να έχουν ενταχθεί στον επιδιωκόμενο σκοπό και στο εν γένει, με την χρήση πλαστού

εγγράφου, παραπλανητικό σχέδιο του δράστη και με την χρήση αυτού να διαμορφώνονται οι όροι και οι προϋποθέσεις για να υπάρξει στη συνέχεια η δυνατότητα, έστω και με την παρεμβολή άλλων ενεργειών του δράστη, χρονικώς επομένων της κατάρτισης του πλαστού εγγράφου, να επέλθει το σκοπηθέν όφελος ή η περιουσιακή ζημία (Ολ. ΑΠ 3/2008, ΑΠ 1235/2022, 61/2020).

Περιβάλλον. Ρύπανση. Υποβάθμιση. Στοιχεία νομοτυπικής μορφής εγκλήματος (ΑΠ 1048/2022).

Πόθεν έσχες. Η αξιόποινη πράξη της μη υποβολής δήλωσης περιουσιακής κατάστασης του ν.3213/2003 απαιτεί **απλή πρόθεση** με την έννοια του άρθρου 27 παρ.1 Π.Κ. (απλός ή ενδεχόμενος δόλος), σε αντίθεση με την άλλη πράξη που προβλέπεται από την ίδια διάταξη περί υποβολής ανακριβούς σχετικής δήλωσης και απαιτεί **τη γνώση ανακρίβειας και απόκρυψης** περιουσιακών στοιχείων, δηλαδή τη γνώση υποβολής ανακριβούς δήλωσης περιουσιακής κατάστασης (Α.Π. 1750/2018), και αυτή (η απλή πρόθεση) ενυπάρχει στη θέληση πραγμάτωσης των αντικειμενικών στοιχείων της πράξης, εκδηλώνεται δε, με την πραγμάτωση αυτών των στοιχείων και δεν χρήζει ιδιαίτερης αιτιολογίας (ΑΠ 1172/2022).

Ποινή. Για την εφαρμογή της διάταξης του άρθρου **463 παρ. 4 νΠΚ** δεν ενδιαφέρει εάν από τον ειδικό ποινικό νόμο μαζί με την ποινή **της ισόβιας κάθειρξης** προβλέπεται **και χρηματική ποινή**, αλλά εάν η μόνη προβλεπόμενη στερητική της ελευθερίας ποινή είναι αυτή της ισόβιας κάθειρξης, ανεξάρτητα αν προβλέπεται μαζί με αυτήν και χρηματική ποινή (ΑΠ 959/2022, 750/2020).

Επιμέτρηση της ποινής . Ανήκει στην **κυριαρχική κρίση** του δικαστηρίου της ουσίας, το οποίο λαμβάνει υπόψη του **τη βαρύτητα του εγκλήματος, το βαθμό ενοχής** του κατηγορουμένου (χαρακτήρα, ατομικές και κοινωνικές περιστάσεις, βαθμό δυνατότητας, διαγωγή κατά και μετά την τέλεση της πράξης), στοιχεία που λειτουργούν υπέρ και σε βάρος του υπαιτίου, όπως αυτά προκύπτουν από τα πραγματικά περιστατικά που έγιναν δεκτά για την ενοχή του, **χωρίς** να έχει υποχρέωση να διαλάβει στη σχετική με την ποινή απόφασή του, άλλη ειδικότερη αιτιολογία για τα στοιχεία αυτά (**ΑΠ 1112/2022, 627/2022, 1376/2020, ΑΠ 716/2020**).

Επιμέτρηση της ποινής .Η παραβίαση **της αρχής αναλογικότητας** πρέπει να ερευνάται σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση, ενόψει **και του ύφους της ποινής**, που έχει επιβληθεί ή την μικρή ή μεγάλη απαξία της αξιόποινης πράξης, εφόσον και αυτή αποτελεί ένα από τα κριτήρια, των οποίων η συνεκτίμηση διαμορφώνει την κρίση του Δικαστηρίου για **την υπέρβαση ή μη ης ως άνω αναλογικότητας** (**ΟΛΑΠ 14/2001, ΑΠ 1369/2022, 1040/2019**).

Επιμέτρηση ποινής (άρθρο 79 παρ. 6 ΠΚ). Επί αληθούς συρροής των **εγκλημάτων της ληστείας με ιδιαίτερη σκληρότητα και της ανθρωποκτονίας**, το στοιχείο της ιδιαίτερης σκληρότητας **μπορεί να αξιολογηθεί στην επιμέτρηση της ποινής για την πράξη της ανθρωποκτονίας**, ενώ αξιολογήθηκε στην αντικειμενική υπόσταση του αδικήματος της ληστείας (**ΑΠ 768/2022**).

Ποινή συνολική. Η εξουσία του δικαστηρίου, το οποίο καθορίζει τη συνολική ποινή που πρέπει να εκτιθεί, όταν κατά του ίδιου προσώπου υπάρχουν προς εκτέλεση περισσότερες εκτελεστές καταδικαστικές αποφάσεις, εξαντλείται στον καθορισμό αυτό

της συνολικής ποινής, με την επιμέτρηση των περισσότερων ποινών, που έχουν επιβληθεί, κατά τον τρόπο που ορίζεται στις διατάξεις των άρθρων 94 και 97 του ισχύοντος Π.Κ. και **δεν προβλέπεται από το νόμο εξουσία του δικαστηρίου αυτού, είτε για αναστολή εκτέλεσης της συνολικής ποινής, είτε για μετατροπή αυτής σε χρηματική ποινή,** είτε να ορίσει την καταβολή της ποινής σε δόσεις **είτε, τέλος, να προχωρήσει στη μετατροπή της σε κοινωνική εργασία** ([βλ. όμως ήδη την παρ. 2 εδ. τελ. του άρθρου 551, ως. νυν ισχύει](#)). Μόνον στην περίπτωση της **συνεκδίκασης** και καταδίκης για πλείονα συρρέοντα εγκλήματα η καθορίζουσα τη συνολική ποινή απόφαση αποφαίνεται και περί της μετατροπής αυτής ή επέκεινα περί της καταβολής της σε δόσεις. Όταν όμως, η επιμέτρηση γίνεται **με μεταγενέστερη απόφαση** λόγω μη συνεκδίκασης πλειόνων συρρεόντων εγκλημάτων, το δικαστήριο περιορίζεται στον καθορισμό και μόνον της συνολικής ποινής, η δε μετατροπή ή δοσοποίηση των επί μέρους ποινών εξακολουθεί να ρυθμίζεται από τις αποφάσεις που επέβαλαν κάθε μία από τις ποινές αυτές και συγχρόνως προέβησαν στην μετατροπή και στη **δοσοποίησή τους**. Άλλωστε, η απόφαση περί καθορισμού συνολικής ποινής δεν είναι καταδικαστική, για να χωρήσει μετατροπή της συνολικής ποινής σε χρηματική ποινή ή δοσοποίησή της ή ακόμα μετατροπή αυτής σε παροχή κοινωνικού εργάσιου. ([ΑΠ 1233/2022, 1098/2021, ΑΠ 1650/2019, ΑΠ 1109/2018](#)).

Ποινή συνολική .Επομένως, αν το παραπάνω δικαστήριο, μετά τον καθορισμό συνολικής ποινής, προχωρήσει - κατά την ίδια ή σε άλλη μεταγενέστερη συνεδρίαση - στη μετατροπή αυτής είτε σε χρηματική ποινή είτε σε κοινωνική εργασία (κατά τις διατάξεις του άρθρου 82 του προϊσχύσαντος Ποινικού Κώδικα, οι οποίες σύμφωνα με το άρθρο 465 του ισχύοντος Π.Κ. - Ν. 4619/2019 - εξακολουθούν να εφαρμόζονται για πράξεις τελεσθείσες μέχρι την θέση σε ισχύ του νέου Π.Κ.), υπερβαίνει την εξουσία του και δημιουργείται τοιουτοτρόπως λόγος αναίρεσης της απόφασής του, κατ' αυτό

το μέρος, σύμφωνα με το άρθρο 510 παρ.1 στοιχ. Θ' του ισχύοντος ΚΠΔ. (ΑΠ 1233/2022, 1098/2021, ΑΠ 1650/2019, ΑΠ 1109/2018).

Πορνογραφία ανηλίκων. 1. Η κατοχή υλικού παιδικής πορνογραφίας **μέσω πληροφοριακού συστήματος** συνιστά μία **ιδιότυπη μορφή κατοχής**, ως αφορώσα στην ουσία κατοχή ηλεκτρονικών δεδομένων, ήτοιΜε τη διάταξη της παραγράφου 4 του προαναφερόμενου άρθρου εισάγονται οι εξής αυτοτελείς επιβαρυντικές περιστάσεις: α) αν οι πράξεις των παρ. 1 και 2 τελέστηκαν κατ' επάγγελμα ή κατά συνήθεια (ήδη, μετά την απάλειψη της κατά συνήθεια τέλεσης της πράξης και β) αν η παραγωγή του υλικού της παιδικής πορνογραφίας συνδέεται, πλην άλλων, με τη χρησιμοποίηση ανηλίκου που δεν έχει συμπληρώσει το δέκατο πέμπτο έτος. Η αμέσως παραπάνω περίπτωση (χρησιμοποίηση ανηλίκου που δεν έχει συμπληρώσει το δέκατο πέμπτο έτος), η οποία επηρεάζει την αρνητική αξιολόγηση της πράξης, ούτως ώστε αυτή να αναβιβάζεται, κατά νόμον, από πλημμέλημα (βλ. παρ. 1 & 2 του άρθρου 348Α ΠΚ) σε **κακούργημα**, αφορά βεβαίως την πράξη του δράστη της παραγωγής του υλικού παιδικής πορνογραφίας, **επιπλέον όμως, συγκαθορίζει, επιτείνοντας, το άδικο και των λοιπών πράξεων των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 348Α ΠΚ, ήτοι αυτών της προσφοράς, πώλησης, διάθεσης, διανομής κτλ. - μεταξύ των οποίων και της πράξης της κατοχής υλικού παιδικής πορνογραφίας**, επισείοντας την βαρύτερη τιμωρία των δραστών όταν το υλικό αυτό απεικονίζει ανηλίκους νεώτερους των δέκα πέντε ετών. (ΑΠ 1395/2022 και μειοψηφία)

2. Κατά τις παραπάνω διατάξεις το ως άνω καθιερούμενο έγκλημα της παιδικής πορνογραφίας είναι **υπαλλακτικά μικτό** και αν τελείται με περισσότερους τρόπους, ένα έγκλημα διαπράττεται. Οι μορφές με τις οποίες εμφανίζεται μπορούν να

εναλλαχθούν μεταξύ τους και προβλέπονται περιοριστικά. Η πορνογραφία ανηλίκων μπορεί να εμφανίζει είτε γυμνό το σώμα ανηλίκων είτε μέρος αυτού είτε ανηλικούς να τελούν γενετήσιες πράξεις μεταξύ τους, εικόνες πραγματικές ή και εικονικές. Η απεικόνιση ή αποτύπωση φωτογραφιών ανηλίκων συντελείται με το σκοπό περαιτέρω διάδοσης αυτών για την ερωτική διέγερση του κατόχου ή λήπτη του υλικού αυτού. Για τη στοιχειοθέτηση των εγκλημάτων της απόκτησης και κατοχής πορνογραφικού υλικού **δεν απαιτείται σκοπός του δράστη για περαιτέρω διάθεση αυτού, αλλά αρκεί και η κατοχή και η απόκτηση του υλικού αυτού προς ίδια χρήση, αφού και με αυτές τις πράξεις προσβάλλεται η προσωπικότητα και η αξιοπρέπεια των ανηλίκων και η αξιοπρέπεια της παιδικής ηλικίας.** Στην αιτιολογική έκθεση του ν. 3727/2008, η αναβάθμιση σε **κακούργημα** της απλής κατοχής και των άλλων υπαλλακτικών τυποποιημένων τρόπων τέλεσης που προβλέπονται στις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 348Α ΠΚ αποσκοπεί κατά τον νομοθέτη στη μεγαλύτερη προστασία των ανηλίκων, στόχος που δύναται να επιτευχθεί με την απειλή των δυσμενών (ποινικά) συνεπειών, μεταξύ άλλων και σε βάρος του αποδέκτη του εν λόγω υλικού, όπως είναι ο κάτοχος, συμβάλλοντας στην αποτροπή από την τέλεση του εγκλήματος της πορνογραφίας ανηλίκων και στην αποτελεσματικότερη προστασία των ανηλίκων με τον αποκλεισμό κάθε ενασχόλησης του δράστη σχετικής με πορνογραφικό υλικό απεικόνισης ανηλίκων νεώτερων των 15 ετών **(ΑΠ 1395/2022 και μειοψηφία)**

.3. Έτσι κατά την παράγραφο 4 περιπτ. β του άρθρου 348Α ΠΚ **η αναβάθμιση της κατοχής παιδικού πορνογραφικού υλικού σε κακούργημα, όπως και των λοιπών τυποποιημένων, διακριτών μεταξύ τους, υπαλλακτικών τρόπων τέλεσης που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 348Α του ΠΚ, έχει ως μόνη προϋπόθεση ότι το πορνογραφικό υλικό που έχει στην κατοχή**

του ο δράστης απεικονίζει ανηλίκους νεώτερους των 15 ετών... χωρίς να απαιτείται επιπροσθέτως για την αναβάθμισή του σε κακούργημα και το στοιχείο του κινδύνου της διάδοσης ... Τούτο δε διότι από τη διατύπωση της διάταξης του άρθρου 348Α παρ4 περ. β, τόσο του προϊσχύσαντος ΠΚ, όσο και του νΠΚ σε συνδυασμό με τις διατάξεις των παραγράφων 1και 2 του ίδιου άρθρου, προκύπτει ότι ο νομοθέτης, σύμφωνα με όσα και στη μείζονα σκέψη σχετικώς εκτέθηκαν, δεν αφήνει ερμηνευτικά περιθώρια για το ότι η διάδοση του υλικού αυτού συνιστά αυτοτελή, απολύτως διακριτό από την κατοχή, τρόπο τέλεσης του ίδιου εγκλήματος, με την επιπλέον επισήμανση, ότι από τις ως άνω διατάξεις ουδεμία συνάγεται ερμηνευτική εκδοχή διαφορετικής και δη ευνοϊκότερης ποινικής αντιμετώπισης του δράστη της κατοχής υλικού παιδικής πορνογραφίας για την παραγωγή του οποίου χρησιμοποιήθηκαν ανήλικα πρόσωπα νεότερα των δεκαπέντε ετών, εν σχέσει με τους δράστες στους οποίους αποδίδεται η τέλεση του ίδιου, κατ'άρθρο 348Απαρ 4 περ β ΠΚ εγκλήματος, με έναν από τους λοιπούς προβλεπόμενους για τη στοιχειοθετησή του στις παρ.1 και 2 της ίδιας διάταξης, υπαλλακτικούς τρόπους.» (ΑΠ 1395/2022 και μειοψηφία).

Πραγματική πλάνη. Συντρέχει όταν ο δράστης *αγνοεί ή εσφαλμένως* αντιλαμβάνεται τι πράττει, αναφέρεται δε αυτή σε περιστατικά της εγκληματικής πράξης και μάλιστα όχι μόνο σε γεγονότα ή πραγματικές καταστάσεις, αλλά και σε νομικές ιδιότητες ή σχέσεις ή άλλα αξιολογικά στοιχεία της αντικειμενικής υπόστασης του εγκλήματος ή περιστατικού το οποίο επαυξάνει τη βαρύτητά της και είναι αδιάφορο ποια υπήρξε η πηγή της πλάνης (ΑΠ 1124/2022, 616/2022).

Πραγματική πλάνη. Αν, όμως, τα επικαλούμενα πραγματικά περιστατικά **δεν** συνιστούν πραγματική πλάνη, υπό την προαναφερθείσα νομική έννοια, δηλαδή άγνοια ή εσφαλμένη αντίληψη κάποιου από τα συστατικά στοιχεία της αντικειμενικής υπόστασης του εγκλήματος ή κάποιου περιστατικού, το οποίο επαυξάνει τη βαρύτητα αυτού, αλλά αναφέρονται **σε εξωτερικούς όρους του αξιοποιήσιμου** ή σε νομικώς αδιάφορα για τη συγκρότηση του εγκλήματος περιστατικά (και δεν πρόκειται περί ισχυρισμού περί πραγματικής πλάνης ως προς τις πραγματικές προϋποθέσεις των λόγων άρσης του αδικού ή του καταλογισμού, οπότε χωρεί ανάλογη εφαρμογή του άρθρου 30 παρ. 1 του ΠΚ), ο σχετικός ισχυρισμός δεν είναι αυτοτελής, **αλλά αποτελεί άρνηση της κατηγορίας** και μάλιστα υπό ευρεία έννοια, καθόσον, κυριολεκτικώς, δεν αναφέρεται σε στοιχείο της κατηγορίας (ΑΠ 1087/2022).

Πραγματογνωμοσύνη. Η πραγματογνωμοσύνη, **ως ιδιαίτερο αποδεικτικό μέσο**, πρέπει να προκύπτει ότι ελήφθη υπόψη, εκτιμάται ελεύθερα, οφείλει, όμως, το δικαστήριο, όταν δεν αποδέχεται τα προκύπτοντα από αυτήν συμπεράσματα, **να αιτιολογεί την αντίθετη** δικαστική του πεποίθηση, παραθέτοντας τα αποδεδειγμένα εκείνα πραγματικά περιστατικά, τα οποία αποκλείουν αυτά που οι πραγματογνώμονες θέτουν ως βάση της γνώμης τους. Διαφορετικά, αν δεν προκύπτει με βεβαιότητα, ότι το δικαστήριο έλαβε υπόψη του και το ιδιαίτερο αυτό αποδεικτικό μέσο, μη αρκούσης της αναφοράς στα έγγραφα, ιδρύεται ο ανωτέρω λόγος αναίρεσης για έλλειψη αιτιολογίας. (ΑΠ 687/2022). Οι **ιδιωτικές γνωματεύσεις και γνωμοδοτήσεις** εκτιμώνται **ελεύθερα** (ΑΠ 687/2022). Πρέπει δε, για τη δημιουργία βεβαιότητας ότι έλαβε και αυτή υπόψη του το δικαστήριο, να αναφέρεται ειδικά στην αιτιολογία, μεταξύ των αποδεικτικών μέσων που λήφθηκαν υπόψη. Διαφορετικά, αν δηλαδή δεν αναφέρεται μεταξύ των αποδεικτικών μέσων και δεν προκύπτει βεβαιότητα ότι το

δικαστήριο έλαβε υπόψη του και το ιδιαίτερο αυτό αποδεικτικό μέσο, **μη αρκούσης της αναφοράς στα έγγραφα, ιδρύεται ο λόγος αναίρεσης της έλλειψης ειδικής και εμπειριστατωμένης αιτιολογίας (ΑΠ 980/2022).**

Πράξεις γενετήσιου χαρακτήρα είναι, επίσης, συμπεριφορές ή χειρονομίες οι οποίες κατά την κοινή αντίληψη υπαινίσσονται ή καταδεικνύουν ή παρωθούν σε γενετήσιες πράξεις (ΑΠ 1139/2022, 930/2020).

Πρακτικά δίκης. Τα πρακτικά της δίκης, επί της οποίας εκδόθηκε η πρωτοβάθμια απόφαση, λαμβάνονται υπόψη από το δευτεροβάθμιο δικαστήριο και συνεπώς **και οι καταθέσεις των μαρτύρων** που περιλαμβάνονται σε αυτά (ΑΠ 694/2022).

Πρακτικά δίκης. Τα πρακτικά της ποινικής δίκης αποδεικνύουν μέχρι να προσβληθούν **ως πλαστά**, όλα όσα καταχωρίζονται σ' αυτά μεταξύ των οποίων και τις προτάσεις, δηλώσεις και αιτήσεις των διαδίκων. Επομένως, αιτήσεις ή δηλώσεις του κατηγορουμένου που δεν καταχωρίστηκαν στα πρακτικά, τα οποία δεν διορθώθηκαν κατά τούτο, ούτε προσβάλλονται ως πλαστά, θεωρούνται ότι δεν έγιναν (ΑΠ 1178/2022, 1084/2022, 1414/2018).

Πρακτικά δίκης. Τα πρακτικά συνεδρίασης διορθώνονται ή συμπληρώνονται, κατόπιν αιτήσεως των διαδίκων, του εισαγγελέα ή αυτεπαγγέλτως, **αποκλειστικά κατά τα οριζόμενα στις διατάξεις του άρθρου 145 παρ.3 ΚΠΔ**, και δη εντός της προβλεπόμενης ανατρεπτικής **προθεσμίας των είκοσι ημερών** από την κατά το άρθρο 142 παρ.2 εδάφιο τελευταίο καταχώρισή τους στο ειδικό βιβλίο καθαρογραμμένων, από **τον διευθύνοντα** τη συνεδρίαση, και σε περίπτωση

αρνήσεως του από το **δικαστήριο** που δίκασε, αποτελούμενο από τους ίδιους δικαστές, αν είναι δυνατό, το οποίο διατηρεί την αρμοδιότητά του και σε περίπτωση άσκησης ενδίκου μέσου. Συνεπώς, το δικαστήριο που δικάζει τελευταίο δεν μπορεί να εξετάσει αίτημα διόρθωσης ή συμπλήρωσης πρακτικών συνεδρίασης, αλλά **το απορρίπτει ως απαράδεκτο (ΑΠ 1178/2022, 1345/2015)**

Προσβολή γενετήσιας αξιοπρέπειας. Έγκλημα **υπαλλακτικά μικτό**, το οποίο μπορεί να τελεστεί με δύο τρόπους, ήτοι με ασελγείς χειρονομίες ή με προτάσεις που αφορούν ασελγείς πράξεις. Σε αντίθεση με τις ασελγείς πράξεις, **οι ασελγείς χειρονομίες** είναι ελαφρότερες ερωτικές πράξεις, που δεν φθάνουν στο σημείο της ασελγούς πράξεως, αλλά πάντως τελούνται σε σωματική επαφή, όπως ψαύσεις ή θωπείες του παθόντος. **Οι «προτάσεις»** πρέπει να αφορούν στην τέλεση ασελγών πράξεων και μπορούν να γίνουν ρητά ή με χειρονομίες και δεν προϋποθέτουν σωματική επαφή, ενώ για τη στοιχειοθέτηση της υποκειμενικής υποστάσεως του ως άνω εγκλήματος απαιτείται δόλος, συνιστάμενος στη γνώση και τη θέλησηπραγματώσεως των στοιχείων της πράξεως. **Ως χειρονομίες γενετήσιου χαρακτήρα** νοούνται πράξεις ήσσονος βαρύτητας, οι οποίες, όμως προσβάλλουν τη γενετήσια αξιοπρέπεια, όπως χειρονομίες ή θωπείες ή ψαύσεις του σώματος, όταν δεν εξικνούνται σε γενετήσια πράξη **(ΑΠ 1145/2022, 635/2022)**.

Προσβολή της γενετήσιας αξιοπρέπειας. Από τη σύγκριση των διατάξεων των άρθρων **337 παρ. 1 πΠΚ και 337 παρ. 1 νΠΚ** συνάγεται ότι η διάταξη του άρθρου 337 παρ.1 ΠΚ τελούμενη με ασελγείς χειρονομίες ή προτάσεις που αφορούν ασελγείς πράξεις, **δεν διαφοροποιήθηκε με το νέο ποινικό κώδικα ως προς την αντικειμενική και υποκειμενική υπόσταση του οικείου εγκλήματος τελούμενου**

με τους δύο ως άνω τρόπους, ο κατηγορούμενος για προσβολή της γενετήσιας αξιοπρέπειας επιβαρύνεται το ίδιο, αφού σε βάρος του απειλείται ποινή φυλάκισης μέχρι ενός έτους ή χρηματική ποινή, ενώ για την ποινική δίωξη της πράξης απαιτείται και στις δύο περιπτώσεις έγκληση. Ως εκ τούτου **εφαρμοστέα τυγχάνει η διάταξη που ίσχυε κατά το χρόνο τέλεσης της πράξης (ΑΠ 1145/2022, 999/2022, 930/2020).**

Πρόσθετοι λόγοι αναίρεσης: *απαραδέκτως* έχουν ασκηθεί με *υπόμνημα* ενώπιον του Διευθυντή του Σωφρονιστικού Καταστήματος, στο οποίο ο αιτών κρατείται, εφόσον σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 509 του ΚΠΔ, οι πρόσθετοι λόγοι αναίρεσης ασκούνται παραδεκτά μόνο με έγγραφο που κατατίθεται στο γραμματέα της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου (ΑΠ 780/2022, 329/2022). Για το παραδεκτό συνεπώς των προσθέτων λόγων, πρέπει να είναι **παραδεκτή η αίτηση αναιρέσεως**. Εάν αυτή είναι απαράδεκτη, τότε είναι απαράδεκτοι και οι πρόσθετοι αυτής λόγοι (ΑΠ 868/2022, 91/2010).

Προσωπικά δεδομένα. Αρχείο προσωπικών δεδομένων κατά την έννοια των ως άνω διατάξεων **αποτελούν και οι σύγχρονες βιντεοκάμερες**, οι οποίες διαθέτουν λογισμικά προγράμματα, στα οποία ο κάτοχος και ιδιοκτήτης τους καταχωρεί σε ξεχωριστά αρχεία τα προσωπικά δεδομένα που αναφέρονται στις φωτογραφίες του, στα βίντεό του (ταινίες του), κ.λ.π., τα οποία αρχεία (όταν είναι πολλά) είναι διαρθρωμένα σε φακέλλους και υποφακέλλους, όπως και στους ηλεκτρονικούς υπολογιστές, Η αναφορά στην ισχύουσα διάταξη του Ν 4624/2019 της ύπαρξης "συστήματος αρχειοθέτησης" που να περιέχει προσωπικά δεδομένα, αναλογεί στην

έννοια του **"αρχείου"** που προέβλεπε η νομοτυπική μορφή του προϊσχύσαντος Ν.2472/1997 (ΑΠ 947/2022, 505/2020, 96/2020,1306/2016).

Συζήτηση της αίτησης αναίρεσης. Η έλλειψη κλήτευσης ή η μη νόμιμη κλήτευση διαδίκων έχει ως συνέπεια την κήρυξη της συζήτησης της αίτησης αναίρεσης **ως απαράδεκτης** (ΑΠ 592/2022).

Συκοφαντική δυσφήμιση. Στοιχεία νομοτυπικής μορφής. Δεν ενδιαφέρει, **αν οι "τρίτοι"** γνωρίζουν ήδη το διαδιδόμενο γεγονός ή θα μπορούσαν ευχερώς να το πληροφορηθούν από άλλους, διότι και στην περίπτωση αυτή η πράξη μπορεί να δημιουργεί επιπλέον κίνδυνο για την τιμή, αφού ενισχύει την πίστη ως προς την αλήθεια του γεγονότος. Ενώπιον "τρίτου" τελείται μια πράξη ακόμη και όταν δεν απευθύνεται σε συγκεκριμένο πρόσωπο, αλλά σε αόριστο αριθμό ατόμων, όπως ανακοίνωση δια του τύπου ή με την έκδοση βιβλίου. Στην έννοια του "τρίτου", κατά τις ανωτέρω διατάξεις, εφόσον δεν θεσπίζεται με αυτές οποιαδήποτε διάκριση, περιλαμβάνεται οποιοδήποτε, πλην του δυσφημιζόμενου, φυσικό πρόσωπο ή αρχή, επομένως και τα πρόσωπα, τα οποία έλαβαν γνώση του δυσφημιστικού ισχυρισμού ή της διάδοσης με οποιονδήποτε τρόπο, έστω και κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, όπως οι δικαστές, οι εισαγγελείς, οι υπάλληλοι του δικαστηρίου, οι δικηγόροι, οι δικαστικοί επιμελητές, τα μέλη πειθαρχικών συμβουλίων, επιτροπών, ανεξάρτητων αρχών κ.λ.π., αρκεί το γεγονός να είναι επιλήψιμο γι' αυτόν, στον οποίο αποδίδεται (ΟΛΑΠ 3/2021, ΑΠ 1024/2022, 333/2022, 159/2022).

Μόνο η καταδικαστική απόφαση για το γεγονός της κύριας δίκης και όχι η απαλλακτική απόφαση ή το απαλλακτικό βούλευμα δεσμεύει το δικαστήριο (ΑΠ 333/2022).

Στοιχεία νομοτυπικής μορφής (ΑΠ 675/2022, 590/2022).

Συκοφαντική δυσφήμιση. Στοιχεία νομοτυπικής μορφής του αδικήματος. Στην έννοια του γεγονότος μπορούν να υπαχθούν η έκφραση γνώμης ή αξιολογικής κρίσεως και χαρακτηρισμοί, οσάκις αμέσως ή εμμέσως υποκρύπτονται συμβάντα και αντικειμενικά εκδηλωτικά στοιχεία, τα οποία στη συγκεκριμένη περίπτωση συνιστούν προσβολή της προσωπικότητας, δηλαδή μόνο όταν συνδέονται και σχετίζονται με το γεγονός κατά τέτοιο τρόπο, ώστε ουσιαστικά να προσδιορίζουν την ποσοτική και ποιοτική του βαρύτητα καθώς και όταν είναι διαγνωστό ότι αφορούν συγκεκριμένο συμβάν (ΑΠ 675/2022) .

Συκοφαντική δυσφήμιση- Δεν αποκλείεται στην έννοια του γεγονότος να υπαχθούν η **έκφραση γνώμης ή αξιολογικής κρίσεως** και χαρακτηρισμοί, οσάκις αμέσως ή εμμέσως υποκρύπτονται συμβάντα και αντικειμενικά εκδηλωτικά στοιχεία, τα οποία στη συγκεκριμένη περίπτωση συνιστούν προσβολή της προσωπικότητας. (ΑΠ 1311/2022)..

Συκοφαντική δυσφήμιση -επιεικέστερος πΠΚ . Η διάταξη του άρθρου **363 πΠΚ** είναι **επιεικέστερη** της αντίστοιχης **του ν.ΠΚ ισχύουσας** καθόσον το μεν ελάχιστο όριο της απειλούμενης ποινής φυλάκισης οριζόταν σ' αυτό των τριών μηνών με **δυνητική** την επιβολή χρηματικής ποινής , ενώ με τον ν. ΠΚ το μεν ελάχιστον όριο της απειλούμενης ποινής φυλάκισης παραμένει σ' αυτό των τριών μηνών αλλά επιπλέον προβλέπεται **και η υποχρεωτική** επιβολή χρηματικής ποινής. (ΑΠ 1311/2022)..

Συκοφαντική δυσφήμιση -Στην έννοια του **"τρίτου"** περιλαμβάνεται οποιοδήποτε, πλην του δυσφημιζομένου, φυσικό πρόσωπο ή αρχή, επομένως και τα πρόσωπα, τα οποία έλαβαν γνώση του δυσφημιστικού ισχυρισμού ή της διάδοσης με οποιονδήποτε τρόπο, έστω και κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, όπως **οι δικαστές, οι εισαγγελείς, οι υπάλληλοι του δικαστηρίου, οι δικηγόροι, οι δικαστικοί**

επιμελητές, τα μέλη πειθαρχικών συμβουλίων, επιτροπών, ανεξάρτητων αρχών κ.λ.π., αρκεί το γεγονός να είναι επιλήψιμο γι' αυτόν, στον οποίο αποδίδεται (ΑΠ 734/2022) .

Συκοφαντική δυσφήμιση με την κατάθεση αγωγής. Για να υπάρχει ευθύνη του ενάγοντος, θα πρέπει να αναφέρεται ότι αυτός έδωσε την εντολή στον δικηγόρο, που συνέταξε και υπέγραψε την αγωγή, να περιλάβει σε αυτήν τους **ψευδείς** και **συκοφαντικούς** ισχυρισμούς (ΑΠ 1231/2022, 1362/2000).

Συμβολαιογράφοι (πειθαρχική διαδικασία). Η απόφαση που εκδόθηκε κατ'έφεση από το Δευτεροβάθμιο ήτοι το **Πενταμελές Πειθαρχικό Συμβούλιο Συμβολαιογράφων δεν προσβάλλεται με αναίρεση** (άρθρ. 86 παρ.9 του Κώδικα Συμβολαιογράφων). Σε αναίρεση ενώπιον του ποινικού τμήματος του Αρείου Πάγου υπόκεινται οι πειθαρχικές αποφάσεις **των Εφετείων, ήτοι** οι αποφάσεις των Δικαστηρίων και όχι των Συμβουλίων, σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 94 του ίδιου Κώδικα (ΑΠ 825/2022, 824/2022)

Συμμορία: Δεν αναφέρεται πλέον η "ένωση" με άλλον για τη "διάπραξη" κακούργηματος (πρώην 187 παρ.5 ΠΚ) αλλά προβλέπεται ρητά ότι το έγκλημα τελείται όταν ο δράστης "οργανώνεται" με άλλον ή άλλους για να διαπράξει κακούργημα. Διευκρινίζεται με τον τρόπο αυτό, ότι για να υπάρχει συμμορία δεν αρκεί απλή σύμπτωση βουλήσεων, αλλά απαιτείται σύσταση οργάνωσης, με στοιχειώδη έστω δομή και απόφαση διάρκειας δράσης σε βάθος χρόνου, ενώ απαιτείται και η ύπαρξη συμφωνίας για την από κοινού τέλεση των αξιόποινων πράξεων". Ευμενέστερη η ισχύουσα διάταξη (ΑΠ 1157/2022, 1038/2022).

Συναυτουργία. Απόπειρα. Είναι σαφές ότι κατά συναυτουργία μπορεί να διαπραχθεί όχι μόνο το τετελεσμένο έγκλημα, **αλλά και η απόπειρα**, οπότε ο συμμετοχος θα τιμωρηθεί με την **μειωμένη ποινή** του άρθρου 42 (ΑΠ 1289/2022, 1241/1993).

Συναυτουργία. Σύμπραξη και κοινός δόλος. Η σύμπραξη στην εκτέλεση της κύριας πράξης μπορεί να συνίσταται ή στο ότι ο καθένας πραγματώνει την όλη ή στο ότι το έγκλημα πραγματώνεται με συγκλίνουσες επί μέρους πράξεις των συμμετοχων, ταυτόχρονες ή διαδοχικές (ΑΠ 1009/2022, 949/2022, 912/2022, 767/2022, 636/2022), **χωρίς να είναι αναγκαίο** να αναφέρονται και οι επί μέρους πράξεις καθενός από τους συναυτουργούς (ΑΠ 1157/2022, 1130/2022, 1067/2022, 959/2022, 780/2022, 1416/2020, 375/2019). Με τον τρόπο αυτό, καθίσταται πλέον αδιαμφισβήτητη η δυνατότητα κατανομής εργασίας ως είδος **«συνεκτέλεσης»** στο πλαίσιο της συναυτουργίας, εφόσον βέβαια καλύπτεται από συνολικό δόλο όλων των συναυτουργών για την τέλεση της συγκεκριμένης αξιόποινης πράξης (ΑΠ 1302/2022).

Συναυτουργία. Συνεκτέλεση. Κατά την **θεωρία της «συνολικής λύσης»**, η αρχή εκτέλεσης του εγκλήματος από έναν συναυτουργό, είναι επίσης αρχή εκτέλεσης για όλους όσους το συναποφάσισαν, έστω και αν η συμπεριφορά αυτών (που περιμένουν «άπραγοι» για να έλθει η σειρά τους να πράξουν ό,τι έκαστος ανέλαβε) **αυτοτελώς θεωρούμενη δεν συνιστά απόπειρα, αλλά μόνο προπαρασκευαστική πράξη** (ΑΠ 1289/2022, 1338/2005, 1074/1984).

Συνέργεια. Με τον ισχύοντα νέο ΠΚ, **επήλθαν ουσιώδεις αλλαγές** στις διατάξεις για τη συνέργεια στο έγκλημα, αφού **καταργείται** η διάκριση μεταξύ **άμεσου και απλού** συνεργού και προβλέπεται ότι στον συνεργό επιβάλλεται καταρχήν μειωμένη ποινή για όλες τις μορφές της συνέργειας στο έγκλημα είτε προσφέρεται κατά είτε πριν από την τέλεση της πράξης. Με τον τρόπο αυτό επιχειρείται να καταγραφεί ως κανόνας ότι **το άδικο και η ενοχή** του συνεργού είναι **μικρότερης έντασης** έναντι εκείνων του φυσικού αυτουργού. Παρέχεται όμως στο δικαστήριο η δυνατότητα **κατ' εξαίρεση** να επιβάλει πλήρη ποινή, αν ο υπαίτιος προσφέρει **τη συνδρομή** του κατά **την τέλεση** της πράξης **και θέτει με αυτήν το αντικείμενο** της προσβολής στη διάθεση του φυσικού αυτουργού (άμεσος συνεργός). **Η νέα διάταξη είναι επιεικέστερη** από την αντίστοιχη του προϊσχύσαντος ΠΚ (**ΑΠ 687/2022, 199/2022**).

Συνέργεια. Διάκριση **απλής** (εδ. α) **και άμεσης** (εδ. β) . Πρέπει να αναφέρεται το είδος της συνέργειας (**ΑΠ 1266/2022**)

Συνέργεια. Απλή. Δεν απαιτείται ο απλός συνεργός να γνωρίζει τις λεπτομέρειες της πράξης και ιδίως πότε, που και υπό ποιές ειδικές συνθήκες θα τελεσθεί αυτή από τον αυτουργό της πράξης (**ΑΠ 952/2022, 687/2022, 1858/2016, ΑΠ 225/2013**).

Συνέργεια. Άμεση. Για την στοιχειοθέτηση **της άμεσης συνέργειας** τρίτου σε άδικη πράξη του αυτουργού, προβλεφθείσας στο δεύτερο εδάφιο του ίδιου άρθρου, απαιτούνται οι εξής προϋποθέσεις: α) **πράξη υλικής συνδρομής** τρίτου κατά τη διάρκεια της τέλεσης και στην τέλεση της κύριας πράξης του αυτουργού, β) τέλεση (ως προς το αντικειμενικό σκέλος της) από τον αυτουργό άδικης πράξης ή απόπειρας άδικης πράξης, γ) **αιτιώδης σύνδεσμος** μεταξύ της συμμετοχικής πράξης του άμεσου συνεργού και της άδικης πράξης του αυτουργού, ο οποίος υπάρχει, όταν, **χωρίς την πρώτη, δεν θα ήταν με βεβαιότητα δυνατή η τέλεση της δεύτερης υπό τις**

περιστάσεις που τελέστηκε, δηλαδή η συμβολή του άμεσου συνεργού πρέπει να ήταν αποφασιστική για την τέλεση της πράξης του αυτουργού, υπό τις περιστάσεις και τις συνθήκες που διαπράχθηκε, και δ) **δόλος του** άμεσου συνεργού, ο οποίος έγκειται στη θέληση ή αποδοχή παροχής συνδρομής στον αυτουργό, για να τελέσει την άδικη πράξη και γνώση αυτού (με την έννοια της επίγνωσης - συνείδησης) ότι η συνδρομή του παρέχεται κατά τη διάρκεια της άδικης πράξης και στην τέλεση της κύριας πράξης (ΑΠ 1193/2022).

Συνέργεια. -Για την στοιχειοθέτηση της συνέργειας τρίτου σε άδικη πράξη του αυτουργού, απαιτείται, μεταξύ άλλων, αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ της συμμετοχικής πράξης του συνεργού και της άδικης πράξης του αυτουργού, ο οποίος υπάρχει, όταν, χωρίς την πρώτη, δεν θα ήταν με βεβαιότητα δυνατή η τέλεση της δεύτερης υπό τις περιστάσεις που τελέστηκε, δηλαδή η συμβολή του συνεργού πρέπει να ήταν αποφασιστική για την τέλεση της πράξης του αυτουργού, υπό τις περιστάσεις και τις συνθήκες που διαπράχθηκε ή υπό τις οποίες ο αυτουργός αποπειράθηκε να διαπράξει αυτή Δεν απαιτείται ο απλός συνεργός να γνωρίζει τις λεπτομέρειες της πράξης και ιδίως πότε, που και υπό ποιές ειδικές συνθήκες θα τελεσθεί αυτή από τον αυτουργό της πράξης (ΑΠ 1157/2022, 1090/2022, 1084/2022).

Συρροή. Επί αληθινής συρροής το δεδικασμένο (ή η εκκρεμοδικία) εξαντλείται στην αξιόποινη πράξη, για την οποία ασκήθηκε η ποινική δίωξη, και όχι σε άλλη πράξη, που συρρέει κατ' ιδέα με την πρώτη και δεν έχει κριθεί (ΟΛΑΠ 1110/82, ΑΠ 589/2022).

Συρροή : απάτη- υπεξαίρεση : φαινομενική συρροή (ΑΠ 1100/2022, 1320/2019)

Σωματεμπορία. Εμπορία ανθρώπων. Στοιχεία νομοτυπικής μορφής εγκλημάτων.

Οι διατάξεις του άρθρου 323 Α παρ. 1 , 2, 3 α , 5 στ νΠΚ προ της τροποποίησής τους με άρθρο 69 Ν 4855/2021, είναι **επιεικέστερες** από τις αντίστοιχες του άρθρου 351 παρ. 1 , 2, 4 δ πΠΚ ως προς το πλαίσιο της απειλούμενης ποινής (ΑΠ 967/2022).

Σωματεμπορία. Το έγκλημα της σωματεμπορίας ανήκει στα υπαλλακτικώς μικτά εγκλήματα, δηλαδή σε εκείνα που τελούνται με περισσότερους εναλλασσόμενους τρόπους, τα οποία, και όταν πραγματώνονται με περισσότερους τρόπους τέλεσης σε βάρος του ίδιου προσώπου (ταυτόχρονα, παράλληλα ή διαδοχικά), στοιχειοθετούν μόνο μία (ενιαία) πράξη, οι δε λοιποί τρόποι πραγμάτωσης λαμβάνονται υπ' όψη κατά την επιμέτρηση της ποινής. Ενώ, αν οι περισσότεροι τρόποι τέλεσης στρέφονται κατά διαφορετικών προσώπων, υπάρχει πραγματική συρροή ισάριθμων εγκλημάτων, και όχι ένα κατ' εξακολούθηση έγκλημα (ΑΠ 1090/2022).

Σωματική βλάβη. Σωματική κάκωση είναι κάθε εξωτερική επενέργεια επί του σώματος, όπως τραύματα, εκδορές, οιδήματα, παραμορφώσεις κλπ, ενώ **βλάβη της υγείας** κάθε διατάραξη των πνευματικών λειτουργιών, η κάκωση δε μπορεί να είναι συγχρόνως και βλάβη της υγείας, αλλά η βλάβη της υγείας μπορεί να επέλθει και χωρίς κάκωση, καθώς επίσης μπορεί να επέλθει η καθεμία χωριστά ή να είναι η μία συνέπεια της άλλης και δεν δημιουργείται αντίφαση από τη σωρευτική παραδοχή σωματικής κάκωσης και βλάβης της υγείας (ΑΠ 1020/2022) .

Τεκμήριο αθωότητας. Η παραβίαση της διάταξης του άρθρου 6 παρ.1 της Ε.Σ.Δ.Α., που καθιερώνει την αρχή της δίκαιης δίκης, **δε δημιουργεί ιδιαίτερο λόγο αναιρέσεως** της ποινικής αποφάσεως, πέρα από τους λόγους που περιοριστικά

αναφέρονται στο άρθρο 510 του Κ.Ποιν.Δ., **εκτός εάν** συνδυάζεται με άλλη πλημμέλεια που υπάγεται στους προβλεπόμενους από την εν λόγω διάταξη λόγους αναιρέσεως, σε συνδυασμό με όσα ορίζονται στη διάταξη του άρθρου 171 παρ.1 στοιχ. δ' του Κ.Ποιν.Δ.([ΑΠ 417/2020](#)). Έννοια δίκαιης δίκης, από την οποία απορρέει το τεκμήριο της αθωότητας και συνακόλουθα η αρχή της επιείκειας ([ΑΠ 949/2022](#), [757/2022](#)).

Απόρροια του τεκμηρίου αθωότητας είναι η αρχή της επιείκειας προς τον κατηγορούμενο, η οποία επιβάλλει το δικαστήριο εν αμφιβολία να αποφανθεί υπέρ του κατηγορουμένου (in dubio pro reo). Η παραβίαση του τεκμηρίου αυτού επάγεται, πέραν της αναιρέσεως της αποφάσεως για έλλειψη ειδικής και εμπειριστατωμένης αιτιολογίας, απόλυτη ακυρότητα της διαδικασίας, οπότε ιδρύεται και ο από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Α', σε συνδυασμό με το προπαρατεθέν άρθρ. 171 παρ. 1 στοιχ. δ', ΚΠοιν.Δ. λόγος αναιρέσεως ([ΑΠ 1067/2022](#), [1020/2022](#), [980/2022](#), [789/2022](#), [735/2022](#), [379/2018](#)).

Ήδη το τεκμήριο αθωότητας καθιερώθηκε και στην εσωτερική έννομη τάξη με τη διάταξη του άρθρου **178 παρ. 3 του νέου ΚΠΔ**, κατά την οποία οποιαδήποτε αμφιβολία περί της ενοχής είναι προς όφελος του κατηγορουμένου ή του υπόπτου ([ΑΠ 333/2022](#)).

Τεκμήριο αθωότητας -Το, κατ' άρθρο 6 παρ. 2 της Ε.Σ.Δ.Α., **τεκμήριο αθωότητας**, έχει **διττή φύση**. Αποτελεί, κατά **την αντικειμενική του** όψη, γενική αρχή της ποινικής διαδικασίας ή αλλιώς **διαδικαστική εγγύηση στην ποινική δίκη υπέρ του κατηγορουμένου**, η οποία υποχρεώνει τα όργανα της ποινικής διαδικασίας να την παρέχουν, χωρίς να είναι προκατειλημμένα, ως προς το αποτέλεσμα της και, παραλλήλως, είναι **υποκειμενικό διαδικαστικό – δικονομικό του δικαίωμα**, που **αποσκοπεί στην προστασία των δικαιωμάτων υπεράσπισης**, αλλά και στην

προστασία της προσωπικότητάς του, δηλαδή της τιμής και της υπόληψής του και εν τέλει της εικόνας του στην κοινωνία, ως αθώου *(ΑΠ 1168/2022)*

Η ισχύς του τεκμηρίου φθάνει μέχρι την απόδειξη της ενοχής του κατηγορουμένου. Πριν από το στάδιο αυτό, η πρόωρη απόδοση ενοχής από τις **δικαστικές αρχές που ερευνούν ή δικάζουν την υπόθεση**, οι οποίες **οφείλουν να το πράττουν αμερόληπτα** και να θεωρούν το αποτέλεσμα της δίκης ανοικτό, συνιστά κατάφωρη παραβίαση του άρθρου 6 παρ. 1 της Ε.ΣΔ.Α. *(ΑΠ 1168/2022)*.

Από το τεκμήριο αθωότητας απορρέει ο κανόνας του άρθρου **178 παρ. 2 του ΚΠοινΔ**, **για αυτεπάγγελτη έρευνα** από τους εισαγγελείς και τους δικαστές της ενοχής ή αθωότητας του κατηγορουμένου Έτσι, ο κατηγορούμενος δεν μπορεί να υποστεί δυσμενείς συνέπειες από μόνη την αδυναμία του να αποδείξει τους ισχυρισμούς του, **η δε σιωπή του** δεν μπορεί κατ' αρχήν να αποτελέσει βάση για την συναγωγή επιβαρυντικών συμπερασμάτων για τον ίδιο. Επομένως, δεν μπορεί να υποχρεωθεί να προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία, για τα πραγματικά περιστατικά που επικαλείται, ο δε εισαγγελέας και ο δικαστής δεν επιτρέπεται να θεωρήσουν αναπόδεικτα ή να απορρίψουν τους ισχυρισμούς του, με την αιτιολογία πως **δεν ανταποκρίθηκε στο βάρος απόδειξης της αλήθειας αυτών**, χωρίς όμως τούτο να σημαίνει και υποχρέωσή τους να αποδεχθούν, δίχως άλλο, ως βάσιμους τους ισχυρισμούς του, αν αυτοί δεν επιβεβαιώνονται από το αποδεικτικό υλικό, που αυτεπαγγέλτως και επιμελώς συλλέγεται *(ΑΠ 1168/2022)*.

Τοκογλυφία. Διαχρονικό δίκαιο. Κατ' επάγγελμα τέλεση δε θεωρείται ότι πράττει ο δράστης τοκογλυφίας, όταν ενεργεί τοκογλυφικές πράξεις κατ' επανάληψη με σκοπό να ποριστεί από αυτές εισόδημα. Τούτο δε συμβαίνει **στο κατ' εξακολούθηση έγκλημα**, γιατί ενυπάρχει το στοιχείο της επανειλημμένης τέλεσης ενός και του αυτού

εγκλήματος, αλλά και όταν τελεί μία πράξη, αλλά από την τέλεση αυτής, ενόψει και της διάρκειας και των λοιπών περιστάσεων που τη συνοδεύουν προκύπτει η επιδίωξη πορισμού εισοδήματος βάσει σχεδίου *(ΑΠ 952/2022, 1586/2016, 652/2010)*.

Τρίτος. Το δικαίωμα του τρίτου, κατ' άρθρο 492 (495) ΚΠΔ, προσώπου για άσκηση έφεσης ή αναίρεσης, είναι **αυτοτελές και ανεξάρτητο** από το δικαίωμα του κατηγορουμένου για άσκηση των ιδίων ενδίκων μέσων. **Η προθεσμία της αναίρεσης για τον τρίτο**, του οποίου τις αξιώσεις έκρινε η απόφαση, είναι 20 μέρες από την καταχώρηση της καθαρογραμμένης απόφασης στο ειδικό βιβλίο *(ΑΠ 910/2022)*.

Υλική αρμοδιότητα δευτεροβάθμιου δικαστηρίου. Η εξουσία του **δευτεροβαθμίου δικαστηρίου προς εκδίκαση εφέσεως** στηρίζεται αποκλειστικώς και μόνο στο γεγονός ότι η υπόθεση εισήχθη πρωτοδίκως στο κατά την εισαγωγή της αρμόδιο δικαστήριο, η έφεση κατά των αποφάσεων του οποίου υπάγεται σ' αυτό και δεν επηρεάζεται από το γεγονός ότι, είτε ο κατηγορούμενος απέκτησε μεταγενεστέρως, κατά νομοθετικό χαρακτηρισμό ή επαγγελματική εξέλιξη, ορισμένη ιδιότητα, είτε **η πράξη χαρακτηρίσθηκε από το νομοθέτη άλλως**, εν συνδρομή του οποίου, κατά το χρόνο τελέσεως της αξιόποινης πράξεως ή κατά το χρόνο της εκδικάσεώς της σε πρώτο βαθμό, η υπόθεση θα ανήκε σε άλλο δικαστήριο και μετά από άσκηση εφέσεως στο αντίστοιχο διαφορετικό εφετείο. Επομένως, στην περίπτωση αυτή το εφετείο, στο οποίο υπάγεται το διαγνώσαν ορισμένη υπόθεση πρωτόδικο δικαστήριο, έχει εξουσία προς εκδίκαση της κατ' αποφάσεως του τελευταίου εφέσεως, εφόσον η υπόθεση αρμοδίως εισήχθη, **σύμφωνα με τα ισχύοντα κατά το χρόνο εισαγωγής** της στο πρωτόδικο δικαστήριο, τυχόν δε αντιθέτως κρίνοντας υπερβαίνει **αρνητικώς την εξουσία του** *(Ολ.ΑΠ 10/2005, ΑΠ 633/2022, 566/2013)*.

Υπαναχώρηση από απόπειρα συνιστά **προσωπικό λόγο απαλλαγής** και θα πρέπει να οφείλεται σε εσωτερικούς λόγους, που πηγάζουν από τη συνείδηση του δράστη και όχι σε λόγους εξωτερικούς, όπως αυτό συμβαίνει, προκειμένου περιβιασμού, οσάκις προβάλλεται αντίσταση εκ μέρους του θύματος (**ΑΠ 635/2022**).

Υπεξαίρεση. Στοιχεία νομοτυπικής υπόστασης. **Χρόνος τέλεσης** είναι αυτός, κατά τον οποίο ο υπαίτιος εκδήλωσε την πρόθεσή του για παράνομη ιδιοποίηση του ξένου πράγματος και ενσωμάτωσής του στην περιουσία του (**ΑΠ 1262/2022, 1120/2022**) . Η κακουργηματική υπεξαίρεση δεν έχει αλλάξει με το νέο ΠΚ, όμως η διάταξη του παλαιού ΠΚ είναι επιεικέστερη ως προς την ποινή, διότι η νέα απειλεί σωρευτικά και χρηματική ποινή (**ΑΠ 909/2022, 101/2022, 486/2020**). **Κατ' εξακολούθηση** τέλεση. **Κατ' έγκληση** διωκόμενο αδίκημα με το νΠΚ. Εάν είχε υποβληθεί έγκληση από τον παθόντα ενόσω ίσχυε ο πΠΚ, δεν απαιτείται η υποβολή, απλής άλλωστε, δήλωσης συνέχισης, κατ' **άρθρο 464 νΠΚ** (**ΑΠ 817/2022**).

Υπεξαίρεση. Κατοχή, η οποία **διαφέρει στην προκείμενη περίπτωση από την αντίστοιχη έννοια του άρθρου 974 του ΑΚ,** δεν είναι μόνο η σχέση φυσικής εξουσίας του πράγματος από τον κατέχοντα αυτό, κατά τη βούληση του, αλλά και η πραγματική σχέση που καθιστά δυνατή, κατά τις αντιλήψεις των συναλλαγών, την εξουσίαση του πράγματος από τον δράστη κατά τη βούληση του. Η άρνηση απόδοσης του πράγματος στον ιδιοκτήμονα συνιστά πράξη ιδιοποίησης (**ΑΠ 1120/2022**).

Υπεξαίρεση σε βάρος ΟΤΑ. Στοιχεία νομοτυπικής μορφής. **Η λογιστική μεταφορά** στον τραπεζικό λογαριασμό του δράστη συνιστά πράξη απόκτησης της κατοχής (**ΑΠ 587/2022**).

Υπέρβαση της εύλογης διάρκειας της δίκης. Η διάταξη του άρθρου 7 παρ. 3 Ν 4239/2014 δεν αναφέρεται στην αιτιολογία της απόφασης, όταν το δικαστήριο δεν διαπιστώνει υπέρβαση της εύλογης διάρκειας της διαδικασίας, καθώς η εφαρμογή της εν λόγω διάταξης τελεί υπό την αυτονόητη προϋπόθεση **ότι πράγματι έχει διαγνωσθεί η υπέρβαση** της εύλογης διάρκειας της δίκης (ΑΠ 758/2022, 589/2022, 33/2022).

Υποστηρίζων την κατηγορία: καλείται στη συζήτηση στον ΑΠ (ΑΠ 310/2022), εφόσον δεν απώλεσε την ιδιότητά του, ακόμη και στην περίπτωση που με την αίτηση αναίρεσης δεν προσβάλλεται η αφορώσα την πολιτική αγωγή διάταξη της απόφασης, καθώς και αν δεν παραστάθηκε στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο, είχε, όμως, νόμιμα παραστεί πρωτοδίκως. (ΑΠ 592/2022).

Υποστηρίζων την κατηγορία και κλήτευση. Ο υποστηρίζων την κατηγορία καλείται, για να παραστεί κατά τη συζήτηση της αίτησης αναίρεσης, εφόσον αυτός νόμιμα απέκτησε την ιδιότητα του διαδίκου και δεν αποβλήθηκε, ούτε παραιτήθηκε από την ιδιότητα αυτή, **ακόμη και στην περίπτωση που με την αίτηση αναίρεσης δεν προσβάλλεται η αφορώσα την πολιτική αγωγή διάταξη της απόφασης,** καθώς και αν δεν παραστάθηκε στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο, είχε, όμως, νόμιμα παραστεί πρωτοδίκως (ΑΠ 1079/2022).

Υποστηρίζων την κατηγορία -Απόλυτη ακυρότητα επιφέρει η παρά το νόμο παράσταση του υποστηρίζοντος την κατηγορία στη διαδικασία στο ακροατήριο, η οποία υφίσταται όταν δεν συντρέχουν στο πρόσωπο του οι όροι της ενεργητικής και

παθητικής νομιμοποίησης για την παράσταση στο ποινικό δικαστήριο προς υποστήριξη της κατηγορίας σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 63 και 66 του Κ.Ποιν.Δ., όταν παραβιάσθηκε η διαδικασία που έπρεπε να τηρηθεί σχετικά με τον τρόπο και το χρόνο ασκήσεως και υποβολής της κατά το άρθρο 68 του ίδιου Κώδικα *(ΑΠ 1104/2022, 616/2022)*.

Η δήλωση παράστασης προς υποστήριξη της κατηγορίας που **γίνεται για πρώτη φορά ενώπιον του εφετείου, χωρίς** δηλαδή να έχει προηγηθεί νομότυπη δήλωση τοιαύτης παράστασης **ενώπιον του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου** (ή δήλωση παράστασης πολιτικής αγωγής, εάν κατά το χρόνο εκδίκασης στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο ίσχυε ο προϊσχύσας ΚΠΔ), είναι μη νόμιμη και επιφέρει, εφόσον ο υποστηρίζων την κατηγορία δεν αποβληθεί από το δικαστήριο, **απόλυτη ακυρότητα** της διαδικασίας, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου **171 παρ.3** ΚΠΔ, που συνιστά τον προαναφερθέντα λόγο αναίρεσης από το άρθρο 510 παρ.1 στοιχ. Α'ΚΠΔ *(ΑΠ 1104/2022)*.

Υφαρπαγή ψευδούς βεβαίωσης.

1.Αποτελεί ιδιώνυμο έγκλημα ηθικής αυτουργίας σε μη δόλια πράξη ψευδούς βεβαίωσης και τιμωρεί περιπτώσεις διανοητικής πλαστογραφίας (δηλαδή το δημόσιο έγγραφο είναι μεν τυπικά γνήσιο, αλλά το περιεχόμενό του είναι « πλαστό » - αναληθές, αφού δεν εκφράζει αυτό που θέλησε ο εκδότης του υπάλληλος, υπό συνθήκες ομαλού σχηματισμού της βούλησής του) και προστατεύει (σε αντίθεση με τα ιδιωτικά έγγραφα, όπου τέτοια ανάγκη, κατά κανόνα δεν υπάρχει) την **αποδεικτική δύναμη των δημοσίων εγγράφων, την εσωτερική ορθότητα αυτών δηλαδή την αλήθεια της βεβαίωσης (του περιεχομένου τους) και όχι την τυπική τους εγκυρότητα (γνησιότητα)**, ώστε να διασφαλίζεται η ομαλή διεξαγωγή των

συναλλαγών, που τελούνται με δημόσια έγγραφα και εντεύθεν η ασφάλεια της έγγραφης απόδειξης, χάριν του γενικότερου κοινωνικού συμφέροντος και του κύρους της δημόσιας υπηρεσίας ((ΑΠ 1176/2022, ΑΠ 1852/2019, 1039/2019).

2.Για την στοιχειοθέτηση της υπόστασης του εγκλήματος, απαιτείται Η βεβαίωση πρέπει να προέρχεται από τον υπάλληλο, μετά από έλεγχο της αλήθειάς της από αυτόν, οπότε **δεν τελείται η πράξη, αν ο υπάλληλος απλώς καταχωρεί την δήλωση του εμφανισθέντος χωρίς να βεβαιώνει κάτι επιπλέον τούτου, διαπιστωτικό περί της αληθείας.** Κρίσιμη, δηλαδή, είναι η αναλήθεια του βεβαιούμενου γεγονότος και όχι άλλων περιστατικών, τα οποία ενδεχομένως αποτελούν μεν λογική ή νομική προϋπόθεση αυτού, αλλά δεν βεβαιώνονται συγχρόνως. Έτσι, αν βεβαιώνεται μόνο ότι έχει λάβει χώρα μία δήλωση ενώπιον του υπαλλήλου αντικείμενο της βεβαίωσης είναι αυτό το γεγονός και όχι η αλήθεια της δήλωσης. (ΑΠ 1189/2022, 1176/2022, 860/2011, 834/2009).

3.Αντικείμενο της βεβαίωσης είναι η αλήθεια του περιεχομένου της καταχωρούμενης δήλωσης, μόνο στον βαθμό που βεβαιώνεται αρμοδίως και η αλήθεια του περιεχομένου αυτής από τον υπάλληλο. Η βεβαίωση του αναληθούς περιστατικού πρέπει να επιτυγχάνεται με εξαπάτηση ή ακριβέστερα με παραπλάνηση του δημοσίου υπαλλήλου, που μπορεί να γίνει με οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο εγγράφως ή προφορικώς, με δόλια παρασιώπηση κρίσιμων γεγονότων ή με την εμφάνιση πλαστών ή αναληθών εγγράφων. Έτσι, απαιτείται ο εκδίδων το έγγραφο δημόσιος υπάλληλος να τελεί σε πλάνη περί της αναλήθειας του περιεχομένου του εγγράφου, αναφορικώς προς το συγκεκριμένο περιστατικό, η δε πλάνη να είναι προϊόν εξαπάτησης, διότι αν ο υπάλληλος **τελεί εν γνώσει** ότι βεβαιώνει ψευδώς, τότε **συντρέχει το αδίκημα του άρθρου 242 του Π.Κ. και ηθική αυτουργία σε ψευδή**

βεβαίωση. Τετελεσμένο είναι το υπόψη έγκλημα, όταν ολοκληρωθεί η σύνταξη του δημόσιου εγγράφου, που περιέχει την βεβαίωση του αναληθούς περιστατικού, ενώ **απόπειρα** συνιστά η έναρξη της πράξης εξαπάτησης, που κατευθύνεται στην σύνταξη του ψευδούς δημοσίου εγγράφου (**ΑΠ 1176/2022, 860/2011, 834/2009, ΑΠ 1176/2022**).

Φοροδιαφυγή. Παραγραφή στα αδικήματα που τελέσθηκαν προ της 6/11/2020. Αποδοχή εικονικών φορολογικών στοιχείων. Με το άρθρο 32 παρ. 4 του Ν.4745/2020 εισήχθη λόγος υποχρεωτικής αναβολής της ποινικής δίωξης από τον εισαγγελέα και υποχρεωτικής αναστολής της ποινικής διαδικασίας από τον ανακριτή το δικαστικό συμβούλιο ή το δικαστήριο (ανεξαρτήτως της βαρύτητας του αδικήματος). Συνακόλουθα τα φορολογικά αδικήματα που τελέστηκαν μέχρι τις 6 Νοεμβρίου 2020 υπάγονται στο σύνολο των διατάξεων του Ν.4174/2013, όπως ίσχυε πριν από την τροποποίησή του με το Ν.4745/2020, με τη διευκρίνιση ότι ειδικά για την παραγραφή εφαρμόζεται το άρθρο 55 Α παρ.3 του Ν.4174/2013 ακόμα και μετά την κατάργηση του άρθρου 68 παρ.2 του Ν.4174/2013 με το άρθρο 92 του Ν.4745/2020 (**ΑΠ 1250/2022, 1021/2022, 976/2022, 971/2022, 782/2022 , ΑΠ 95/2022, ΑΠ 594/2021, ΑΠ 809/2021, 743/2020,810/2020**).

Αποδοχή εικονικών τιμολογίων. Για το **χρόνο έναρξης της παραγραφής** του πλημμελήματος αυτού, το οποίο έχει τελεστεί πριν την έναρξη ισχύος του Ν. 4745/06-11-2020 , δεν έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του άρθρου 32 του ν. 4745/2020, αλλά αυτές των άρθρων 21 παρ.10 του ν. 2523/1997 και 68 παρ.2 του ν. 4174/2013, **χρόνος δε έναρξης της παραγραφής αυτού, ορίζεται κατά την ευμενέστερη διάταξη του άρθρου 21 παρ.10 του ν. 2523/1997, η ημερομηνία θεώρησης του**

οικείου πορίσματος του φορολογικού ελέγχου από τον προϊστάμενο της αρχής που διενήργησε το έλεγχο (ΑΠ 782/2022).

Αποδοχή εικονικών τιμολογίων. Η ρύθμιση του άρθρου 2 παρ. 8 Ν 2954/2001 είναι **ευμενέστερη** για τον δράστη της αξιόποινης πράξης του άρθρου 19 του ν. 2523/1997, **τόσο εκείνης του προηγούμενου δικαίου**, κατά την οποία η παραγραφή άρχιζε από την τελεσιδικία της απόφασης επί της προσφυγής που ασκήθηκε σχετικά και σε περίπτωση μη άσκησης προσφυγής από την οριστικοποίηση της φορολογικής εγγραφής, **όσο και της ισχύουσας από 17-10-2015** διάταξης του άρθρου 68 παρ. 2 του ν. 4174/2013, η οποία προστέθηκε με το άρθρο 8 του ν. 4174/2013, με την οποία ορίζεται ότι η παραγραφή αρχίζει από την τελεσιδικία της απόφασης επί της προσφυγής που ασκήθηκε ή σε περίπτωση μη άσκησης προσφυγής από την οριστικοποίηση της φορολογικής εγγραφής, λόγω παρόδου της προθεσμίας άσκησης προσφυγής και ως εκ τούτου **εφαρμοστέα κατ'άρθρο 2 Π.Κ. για τα εγκλήματα της έκδοσης ή αποδοχής εικονικών φορολογικών στοιχείων που τελέστηκαν μέχρι τις 17-10-2015 (ΑΠ 971/2022, 809/2021, 743/2020, 810/2020).**

Φοροδιαφυγή διά της αποδοχής εικονικών φορολογικών στοιχείων για ανύπαρκτες συναλλαγές. Στοιχεία νομοτυπικής υπόστασης. Για την μη τιμώρηση του κατηγορουμένου για το αδίκημα της αποδοχής εικονικών φορολογικών στοιχείων, τα οποία χρησιμοποιήθηκαν για τη διάπραξη της φοροδιαφυγής των παρ. 1 έως 4 του άρθρου 66 Ν 4174/2013, **θα πρέπει να έχει ασκηθεί ποινική δίωξη ή να έχει καταδικαστεί** για τις πράξεις αυτές **(ΑΠ 908/2022).**

Φοροδιαφυγή διά της έκδοσης και αποδοχής εικονικών φορολογικών στοιχείων. Ακύρωση έκθεσης ελέγχου και πράξης επιβολής προστίμου. Η

έκδοση απόφασης του διοικητικού δικαστηρίου επί προσφυγής που ασκήθηκε από τον ελεγχόμενο, με την οποία **ακυρώθηκαν η έκθεση ελέγχου και οι αποφάσεις περί επιβολής προστίμου**, που εκδόθηκαν από την αρμόδια φορολογική αρχή σε βάρος του, για **αποδοχή εικονικών φορολογικών στοιχείων, ουδεμία έννομη συνέπεια έχει ως προς την ασκηθείσα ποινική δίωξη, ούτε δεσμεύει το ποινικό δικαστήριο** περί του εάν τελέστηκε ή μη η εν λόγω αξιόποινη πράξη. Εξάλλου, το επικαλούμενο (από την αναιρεσείουσα) άρθρο 21 παρ. 3 Ν. 2523/1997, σύμφωνα με το οποίο η τελεσίδικη κρίση του διοικητικού δικαστηρίου δεσμεύει τα ποινικά δικαστήρια, όπως συνάγεται από το συνολικό περιεχόμενο της διάταξης αυτής, **αναφέρεται αποκλειστικά στα αδικήματα των άρθρων 17 και 18** του εν λόγω νόμου (φοροδιαφυγή σχετικά με το εισόδημα και φοροδιαφυγή σχετικά με τον Φ.Π.Α.) και **όχι στο ερευνώμενο στην παρούσα υπόθεση αδίκημα της παράβασης του άρθρου 19** του αυτού νόμου, από τα οποίο προβλέπεται η φοροδιαφυγή με τη μορφή της έκδοσης και αποδοχής εικονικών φορολογικών στοιχείων, περίπτωση επί της οποίας ουδόλως εφαρμόζεται η ανωτέρω διάταξη. **(ΑΠ 1589/2022, 1188/2019).**

Φοροδιαφυγή και ευμενέστερη διάταξη. Οι απειλούμενες ποινές τόσο στις διατάξεις του άρθρου 66 παρ. 5 του Ν. 4174/2013 όσο και σε εκείνες του άρθρου 66 παρ. 5 του Ν. 4987/2022 κατ' αποτέλεσμα **είναι ίδιες**, λαμβανομένων υπόψη των διατάξεων των παρ. 2 και 3 του άρθρου 463 του ισχύοντος Π.Κ., όπως η παρ. 3 αντικαταστάθηκε με το άρθρο 61 παρ. 1 του Ν. 4871/2021 **(ΑΠ 1531/2022,1529/2022).**

Φοροδιαφυγή και παράσταση προς υποστήριξη της κατηγορίας. Το Δημόσιο νομιμοποιείται ενεργητικά να δηλώσει παράσταση **πολιτικής αγωγής**, για την πράξη

της έκδοσης εικονικών φορολογικών στοιχείων και ουδεμία ακυρότητα της διαδικασίας στο ακροατήριο επέρχεται (ΑΠ 1175/2022).

Φοροδιαφυγή. Έκδοση εικονικών φορολογικών στοιχείων. Η έκδοση εικονικών φορολογικών στοιχείων είναι αξιόποινη και όταν ο δράστης δεν διαφεύγει την πληρωμή φόρων (ΑΠ 1175/2022) και δεν απαιτείται σκοπός του τελευταίου για την απόκρυψη φορολογητέας ύλης (ΑΠ 1250/2022, 637/2022, 33/2021, 692/2020).

Φοροδιαφυγή και μη απόδοση ή ανακριβής απόδοση ΦΠΑ. Είναι *υπερχειλούς* υποκειμενικής υπόστασης (ΑΠ 976/2022) .

Φοροδιαφυγή και παραγραφή του δικαιώματος ελέγχου. Ο ισχυρισμός περί παραγραφής του δικαιώματος του δημοσίου για τη διενέργεια φορολογικού ελέγχου, λόγω παρέλευσης πενταετίας, κατ' άρθρο 84 Ν 2238/1994, **δεν επιδρά στο αξιόποινο**,, αφού οι επικαλούμενες πράξεις της φορολογικής διοίκησης είναι ισχυρές, εφόσον δεν έχει χωρήσει ακύρωση αυτών με την προβλεπόμενη διοικητική διαδικασία (ΑΠ 637/2022)

Χειρονομίες γενετήσιου χαρακτήρα. Νοούνται πράξεις *ήσσονος βαρύτητας*, οι οποίες, όμως προσβάλλουν τη γενετήσια αξιοπρέπεια, όπως χειρονομίες ή θωπείες ή ψεύσεις του σώματος, όταν δεν εξικνούνται σε γενετήσια πράξη (ΑΠ 1139/2022, 635/2022).

Χρέη προς το Δημόσιο. Έγκλημα, *όχι τελεσθέν κατ' εξακολούθηση*, αλλά *ιδιότυπο αθροιστικό, άπαξ τελεσθέν*, με χρόνο τέλεσης την συμπλήρωση

τετραμήνου από το χρόνο ταμειακής βεβαίωσης (από και με την οποία η σχετική αστική αξίωση γίνεται ληξιπρόθεσμη) του μερικότερου χρέους με τη χρονικά εγγύτερη ταμειακή βεβαίωση προς τη σύνταξη του συνοδεύοντος την αίτηση για άσκηση της ποινικής δίωξης οικείου πίνακα χρεών· τα χρέη με τις προγενέστερες ταμειακές βεβαιώσεις συσσωματώνονται σε ένα και μόνο αθροιστικό χρέος” ο χρόνος βεβαίωσης του χρέους συνιστά ατομική διοικητική πράξη. **Άρθρο 469 ΠΚ**” **δεν συμπεριλαμβάνονται και δεν υπολογίζονται** για τον προσδιορισμό της ευθύνης του προσώπου τα χρέη από τα τυποποιούμενα στο άρθρο 66 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας αδικήματα και ως προς αυτά η πράξη της μη καταβολής των χρεών αυτών στο Δημόσιο, ως αδίκημα του άρθρου 25 παρ. 1 του Ν. 1882/1990), **έχει καταστεί ανέγκλητη** (ΑΠ 432/2022 και αντίθ. μειοψηφία, 96/2022, 343/2020).

Χειροτέρευση της θέσης του κατηγορουμένου (άρθρο 470 ΚΠΔ). Συνιστά **χειροτέρευση** και όταν το δικαστήριο της παραπομπής, κατά την ενώπιόν του νέα συζήτηση της **έφεσης** του κατηγορουμένου κατά της πρωτόδικης καταδικαστικής απόφασης, **που διατάχθηκε ύστερα από αναίρεση** που άσκησε ο κατηγορούμενος εναντίον προηγούμενης τελεσίδικης απόφασης του ίδιου δικαστηρίου, **επιβάλλει μεγαλύτερη ποινή από εκείνη που είχε επιβάλει με την αναιρεθείσα απόφασή του και αν ακόμη η ποινή αυτή (που επέβαλε το Δικαστήριο της παραπομπής) δεν είναι μεγαλύτερη από εκείνη που επιβλήθηκε πρωτοδίκως.** (ΑΠ 1574/2022, 1335/2022, 500/2017, 1795/2016, 910/2013).

Μη καταβολή χρεών προς το Δημόσιο. Τα ποσά που αποτελούν το αποκομισθέν ή το επιδιωχθέν προϊόν των φορολογικών παραβάσεων, αποκλείονται πλέον από την αντικειμενική υπόσταση του αδικήματος του άρθρου 25 του ν. 1882/1990, δεδομένου

ότι η μη καταβολή αυτών τυποποιείται ήδη ποινικά από το άρθρο 66 του ΚΦΔ (*ΑΠ 153/2022*).

Αληθινή πραγματική η συρροή μεταξύ των αδικημάτων της μη καταβολής χρεών προς το Δημόσιο και της λαθρεμπορίας, καθώς τα δύο εγκλήματα έχουν διαφορετικές νομοτυπικές υποστάσεις. Έτσι σε περίπτωση έκδοσης αμετάκλητης αθωωτικής ή καταδικαστικής απόφασης του ποινικού δικαστηρίου για την αξιόποινη (χρονικά πρότερη) πράξη της λαθρεμπορίας, δεν υφίσταται δεδικασμένο κατά την έννοια του άρθρου 57 του ΚΠΔ, για την (δεύτερη χρονικά) πράξη της μη καταβολής χρεών προς το Δημόσιο, ακόμα και αν η τελευταία αφορά το πολλαπλό τέλος που καταλογίστηκε ως κύρωση λόγω της λαθρεμπορίας, γιατί δεν υπάρχει ταυτότητα πράξης. Συμβατή η ερμηνεία αυτή με τις διατάξεις του 7^{ου} Πρωτοκόλλου ΕΣΔΑ και του ΔΣΑΠΔ. Εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή ουσιαστικής ποινικής διάταξης. Εκ πλαγίου παραβίαση (*ΑΠ 589/2022*).

Ψευδής βεβαίωση και Ν 1608/1950. Ταυτόχρονα με την κατάργηση του ισχύσαντος μέχρι 30-6-2019 ΠΚ καταργήθηκε και ο ν. 1608/1950. Ο νόμος αυτός (1608/1950) δεν καθιέρωνε αυτοτελώς το αξιόποινο, ούτε μετέβαλλε τους όρους και τα στοιχεία που ορίζονται από τις οικείες διατάξεις του ΠΚ για τα εγκλήματα που αναφέρονται στο άρθρο 1 παρ. 1 αυτού, αλλά απλώς επαύξανε, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, την ποινή. **Οι ιδιαίτερα διακεκριμένες μορφές των εγκλημάτων** της απάτης, της ψευδούς βεβαίωσης και νόθευσης εγγράφου, των άρθρων 386 παρ.2 και 242 παρ.5 του ισχύοντος ΠΚ, που στρέφονται άμεσα κατά του νομικού προσώπου του ελληνικού δημοσίου κτλ, εισήχθησαν προς αντικατάσταση των διατάξεων των άρθρων 386 παρ. 3β-1, 242 παρ. 3-1-2 του προΐσχύσαντος ΠΚ, όταν συνέτρεχαν όμως οι επιβαρυντικές

περιστάσεις του ν. 1608/1950, ο οποίος ίσχυε μέχρι την έναρξη ισχύος του νέου ΠΚ και καταργήθηκε όχι προγενέστερα αλλά ταυτόχρονα με τον ισχύσαντα μέχρι 30-6-2019 παλαιό ΠΚ. **Ευμενέστερες οι αντίστοιχες διατάξεις του νΠΚ**, αφού προβλέπουν μικρότερο ανώτατο όριο ποινής. Για την εύρεση της ευμενέστερης διάταξης ως προς το ζήτημα της παραγραφής, και με δεδομένο ότι η απειλούμενη ποινή για την ιδιαζόντως επιβαρυντική περίπτωση του άρθρου 1 παρ.1 περ. β' του ν. 1608/1950 ήταν αυτή της ισόβιας κάθειρξης, τίθενται σε σύγκριση αφενός η διάταξη του άρθρου 111 παρ.2 περ. α του προϊσχύσαντος ΠΚ, κατά την οποία τα κακουργήματα παραγράφονται μετά είκοσι έτη, αν ο νόμος προβλέπει γι' αυτά την ποινή της ισόβιας κάθειρξης, και αφετέρου οι διατάξεις των άρθρων 386 παρ.2 εδ. β' και 242 παρ.5 εδ.β' του ισχύοντος ΠΚ, κατά τις οποίες οι πράξεις αυτές παραγράφονται **μετά είκοσι έτη**. Τόσο οι διατάξεις του προϊσχύσαντος ΠΚ όσο και αυτές του νέου ΠΚ προβλέπουν εικοσαετή παραγραφή και συνεπώς δεν τίθεται ζήτημα εφαρμογής στη συγκεκριμένη περίπτωση ευνοϊκότερης διάταξης, **αφού η παραγραφή ήταν και είναι εικοσαετής (ΑΠ 1035/2022)**.

Ψευδής ιατρική πιστοποίηση (άρθ. 221 ΠΚ). Αποτελεί είδος διανοητικής πλαστογραφίας και ιδιαίτερο έγκλημα και απαιτείται αντικειμενικώς η έκδοση έγγραφης πιστοποίησης και παράδοση αυτής σε τρίτον, η οποία είναι ψευδής κατά το περιεχόμενό της **σε οποιοδήποτε σημείο αυτής**, καθώς και **όταν πιστοποιείται ότι εξέτασαν τον ασθενή, ενώ δεν τον έχουν εξετάσει**, δηλαδή όχι μόνο κατά το μέρος που αφορά την υγεία του τρίτου ή την υγιεινή του κατάσταση, προορίζεται δε να παράσχει πίστη σε δημόσια, δημοτική ή κοινοτική αρχή κλπ., **υποκειμενικώς δε δόλος,** (ΑΠ 1188/2022, 103/2020, 141/2011).

Ψευδής κατάθεση. Η διάταξη του άρθρου 224 παρ. 1 νΠΚ (ψευδής κατάθεση) είναι **επιεικέστερη** της αντίστοιχης του προϊσχύσαντος ΠΚ (ψευδορκίας μάρτυρα). Στοιχεία νομοτυπικής μορφής της ψευδούς κατάθεσης (**ΑΠ 481/2022**).

Ψευδής κατάθεση. Στοιχεία νομοτυπικής μορφής αδικήματος. **Η αρμοδιότητα της αρχής**, ενώπιον της οποίας δίδεται η κατάθεση, αποτελεί συστατικό στοιχείο της αντικειμενικής υποστάσεως του αδικήματος της ψευδούς καταθέσεως, θεωρείται δε ως αρμόδια αρχή και εκείνη ενώπιον της οποίας είναι δυνατόν, κατά διάταξη νόμου, να γίνει κατάθεση κάποιου, η οποία μπορεί στη συνέχεια να χρησιμοποιηθεί και να ληφθεί υπόψη ως έγκυρο αποδεικτικό μέσο από αρχή, που είναι και αυτή αρμόδια προς διάγνωση κάποιας διαφοράς (**διπλή αρμοδιότητα της αρχής**). (**ΑΠ 1114/2022, 688/2022**)

Ψευδής κατάθεση. Ευμενέστερη η διάταξη του νΠΚ έναντι της αντίστοιχης του άρθρου 224 παρ. 1 , 2 πΠΚ. Για τη στοιχειοθέτηση του εγκλήματος της ψευδούς κατάθεσης απαιτείται,(**ΑΠ 230/20, 290/18, 1363/15**), δ) τα κατατεθέντα **να σχετίζονται ουσιαστικά ή διαδικαστικά με την υπόθεση**, δηλ. να αναφέρονται προκειμένου για ποινική δίκη στα στοιχεία του εγκλήματος που αποτελεί το αντικείμενο αυτής ή σε άλλα περιστατικά συνδεδόμενα αναποσπαστώς με αυτό το αντικείμενο, ανεξαρτήτως αν τα κατατεθέντα είναι ουσιώδη ή επουσιώδη για την έκβαση της δίκης, αν δηλ. επηρέασαν το αποτέλεσμα αυτής (ΑΠ 230/20, 290/18, 1363/15), ε) τα κατατεθέντα να είναι ψευδή ή ο διάδικος ή μάρτυρας να αρνήθηκε ή να απέκρυψε τα αληθινά στοιχεία που γνώριζε για την κρινόμενη υπόθεση, κατά δε την μική θεωρία που ακολουθεί ο Α.Π **είναι αντικειμενικώς ψευδές** το γεγονός, όχι μόνον όταν είναι αντίθετο προς την αντικειμενική πραγματικότητα, αλλά και προς

εκείνα που ο μάρτυς αντιλήφθηκε ή από διηγήσεις τρίτων πληροφορήθηκε και ως εκ τούτου γνώριζε (ΑΠ 815/2022, 811/2022, 230/20, 300/17, 450/16).

Ψευδής κατάθεση και ένορκες βεβαιώσεις:

1.οι συμβολαιογράφοι είναι αρμόδιοι για τη λήψη ενόρκων βεβαιώσεων μαρτύρων κατά τον Κώδικα Συμβολαιογράφων (προισχ. άρθρο 1 παρ. 1 εδ. δ' του Ν. 670/1977 και ήδη άρθρο 1 παρ. 1 εδ. ε' του Ν. 2830/2000) όπως επίσης και ο ειρηνοδίκης κατ' άρθρο 1 του ν. 1540/1944 εφόσον αυτές πρόκειται να χρησιμοποιηθούν παραδεκτώς ως νόμιμο αποδεικτικό μέσο όπως σε δίκη ενώπιον του Μονομελούς ή Πολυμελούς Πρωτοδικείου κατά το άρθρο 270 παρ. 2 του ΚΠολΔ ή τα άρθρα 650 παρ. 1 671 παρ. 1 681 Α' και 681 Β' του ίδιου Κώδικα, οπότε αν τα βεβαιούμενα σε αυτές είναι ψευδή πραγματώνεται η αντικειμενική υπόσταση του ανωτέρω εγκλήματος. (ΑΠ 1177/2022, 454/2019, 776/2018 ,).

2.Πρέπει όμως για να μπορούν οι ένορκες βεβαιώσεις μαρτύρων να ληφθούν υπόψη ως νόμιμο αποδεικτικό μέσο να έχει προηγηθεί σύμφωνα με το ανωτέρω άρθρο 270 παρ. 2 (και τα άρθρα 650 παρ. 1 671 παρ. 1 681 Α' και 681 Β' του ίδιου Κώδικα) νόμιμη κλήτευση του αντιδίκου εκείνου που είχε την επιμέλεια λήψης της ένορκης βεβαίωσης διότι διαφορετικά δεν αποτελούν νόμιμο αποδεικτικό μέσο και δεν μπορεί να στοιχειοθετηθεί το έγκλημα της ψευδούς κατάθεσης για όσα περιστατικά περιέχονται σ' αυτές, εκτός εάν πρόκειται να χρησιμοποιηθούν σε διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων όπου δεν απαιτείται κλήτευση του αντιδίκου του επιμελουμένου την σύνταξη της ένορκης βεβαίωσης διότι στη διαδικασία αυτή ισχύουν ιδιαίτεροι κανόνες ως προς την απόδειξη την συγκέντρωση των αποδεικτικών μέσων και την εν γένει διαδικασία συζήτησης της αίτησης . Σε περίπτωση που δεν γίνεται μεία στην απόφαση ή δεν προκύπτει με σαφήνεια αν οι ένορκες βεβαιώσεις ενώπιον του συμβολαιογράφου ή του ειρηνοδίκη έχουν ληφθεί μετά από νόμιμη και

εμπρόθεσμη κλήτευση του αντιδίκου εκείνου που επιμελήθηκε την λήψη τους τότε ανακύπτει ο αναιρετικός λόγος της έλλειψης κατ' άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Δ' του ΚΠοινΔ αιτιολογίας (ΑΠ 1177/2022, 454/2019, 776/2018 ,).

Ψευδής καταμήνυση.

1.Στοιχεία νομοτυπικής μορφής της ψευδούς καταμήνυσης. Το έγκλημα είναι τελειωμένο μόλις περιέλθει η μήνυση ή η έγκληση στην αρχή ή γίνει ανακοίνωση σ' αυτήν, ανεξάρτητα εάν στην συνέχεια ασκήθηκε ή όχι ποινική δίωξη κατά του μηνυομένου –εγκαλούμενου (ΑΠ 1311/2022, 1085/2022, 923/2022, 631/2022, 621/2022, 590/2022, 332/2020, ΑΠ 301/2020) ή αν αυτός απαλλάχθηκε (ΑΠ 815/2022). **Επιεικέστερη η διάταξη** του άρθρου 229 παρ. 1 προϊσχύσαντος ΠΚ (ΑΠ 1220/2022, 1085/2022, 631/21022, 621/2022, 616/2022).

2. Για τη στοιχειοθέτηση της αντικειμενικής υπόστασης του εγκλήματος της ψευδούς καταμήνυσης, το περιεχόμενο της καταγγελίας πρέπει να είναι **αντικειμενικά αξιόποινη πράξη ή πράξη πειθαρχικά κολάσιμη (ΑΠ 607/2016)**, ενώ δεν μπορεί να ευσταθήσει κατηγορία για ψευδή καταμήνυση, μόνον αν από το περιεχόμενο αυτών που εκτίθενται στη μήνυση ή την έγκληση και κατά τρόπον ώστε να μη παρίσταται ανάγκη να διαπιστωθεί με οποιαδήποτε ανακριτική έρευνα, ούτε και με την, κατά το άρθρο 43 παρ. 2 ΚΠΔ, προκαταρκτική εξέταση, **προκύπτει το ακαταδίωκτο της καταμαρτυρούμενης πράξης για οποιοδήποτε λόγο (ΑΠ 1311/2022, 620/2019).**

Ψευδής καταμήνυση. -580 νΚΠΔ, 585 πΚΠΔ – Δικαστικά Έξοδα. Η κρίση του εισαγγελέα πρωτοδικών, κατά **την αρχειοθέτηση** της σχετικής μήνυσης, περί απαλλαγής του μηνυτή από την καταβολή δικαστικών εξόδων κατά τη διάταξη του άρθρου 585 του προϊσχύσαντος ΚΠΔ, , **δεν δεσμεύει** το Δικαστήριο ως προς τη **μη**

ύπαρξη δόλου στο πρόσωπο του κατηγορουμένου **για ψευδή καταμήνυση** (ΑΠ 621/2022, 241/2015).

Ψευδής καταμήνυση. Η ως άνω διάταξη (άρθρο 229 παρ.1 Π.Κ.) υπό την ισχύ του νέου Π.Κ. από την 1-7-2019, κατά τους όρους θεμελίωσής της **είναι ανάλογου περιεχομένου, πλην όμως υπέστη σημαντική αλλαγή** με την κατάργηση του σκοπού του δράστη με την εξής έννοια: Η ψευδής καταμήνυση **τιμωρείτο** μόνο όταν ο δράστης την τελούσε **με σκοπό καταδίωξης** του καταγγελλόμενου προσώπου, καθώς, όμως, στο ελληνικό δίκαιο ισχύει ως προς τη δίωξη **η αρχή της νομιμότητας**, ήδη η καταγγελία της πράξης δημιουργεί άμεσα τον κίνδυνο άσκησης ποινική δίωξης, ώστε η αναφορά στον επιπρόσθετο σκοπό να εμφανίζεται **περιττή** (βλ. **αιτιολογική έκθεση** στο σχέδιο νόμου για την κύρωση του νέου Π.Κ.). **Επομένως, ο σκοπός καταδίωξης, αν και δεν περιέχεται στο γράμμα της διάταξης, ενυπάρχει με την ενέργεια καταγγελίας στην αρχή** (ΑΠ 1282/2022).

Αθήνα 31/01/2023

Ο Αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου

ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΖΗΣΗΣ